HULKİ
AKTUNÇ
●
FİRAK

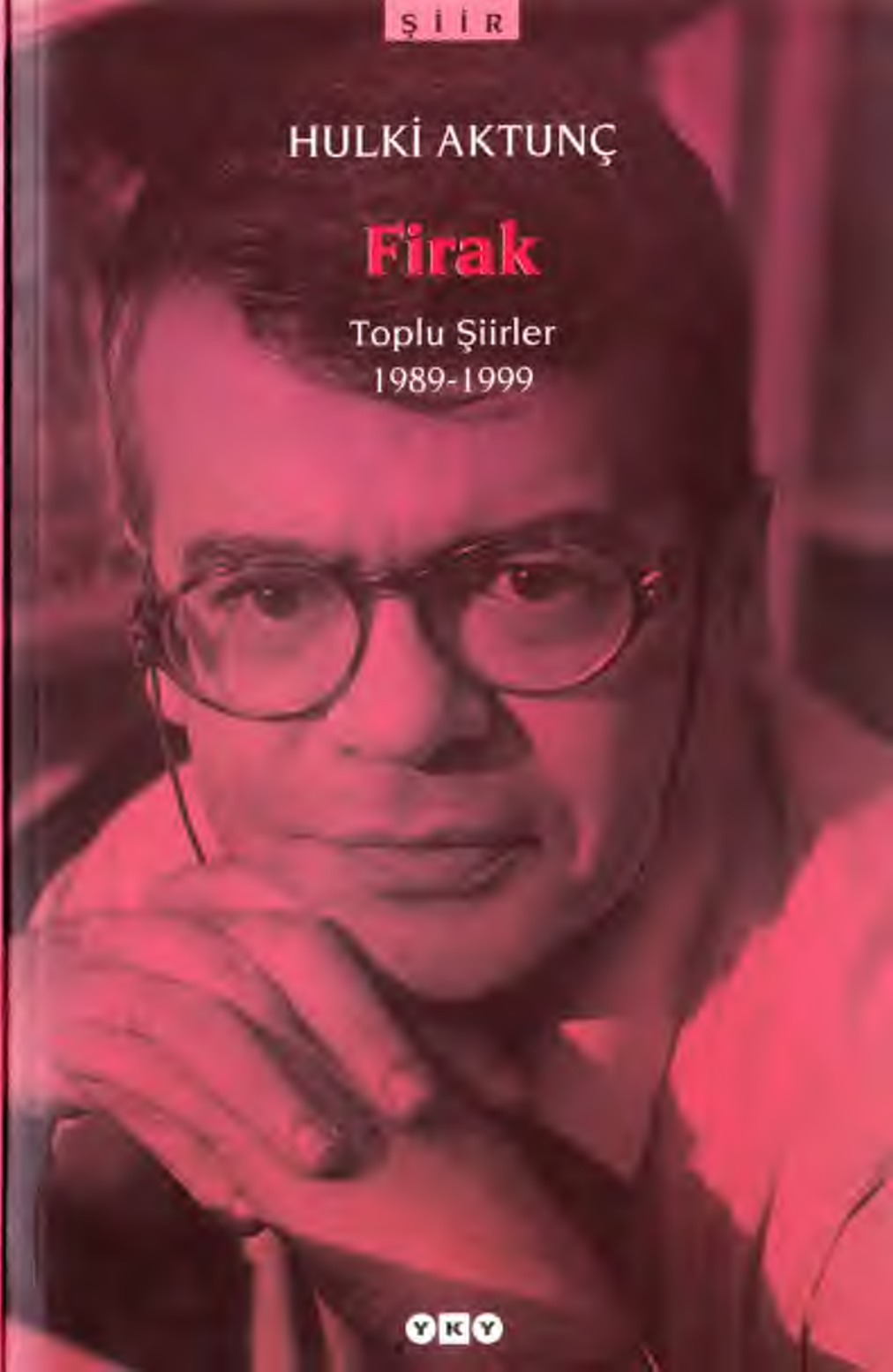
YKY

ŞİİR

HULKİ AKTUNÇ

Firak

Toplu Şiirler
1989-1999

YKY

HULKİ AKTUNÇ

FİRAK

TOPLU ŞİİRLER
1989 - 1999

Sır Kâtibi
Islıkla Tarihçe
Adresim Aynalar
Şarkılar
İnsan Aşklarının Külüdür
Istıraplar Ansiklopedisi
Bir Şeyin Varoluşu

YKY
İSTANBUL

FİRAK
Toplu Şiirler
1989 -1999

Hulki Aktunç (1949, İstanbul). Günümüz şair ve yazarı. Askeri okullardaki orta ve lise yıllarından sonra İ.Ü. Hukuk Fakültesine girdi. Yükseköğrenimi sürdürmedi. Yazı yaşamı, dönemin önemli dergilerinden *Yeni Ufuklar*'da başladı (1968). İlk kitabı *Gidenler Dönmeyenler* ile TDK Öykü Ödülünü (1977), *Bir Çağ Yangını* romanı ile Abdi İpekçi Ödülünü (1981), *Bir Yer Göstericinin Hayatı* ile Yunus Nadi Öykü Ödülünü (1990) kazandı. 1976 sonrasında şiire özel bir ağırlık verdi. *İnsan Aşklarının Külüdür* ile Halil Kocagöz Şiir Ödülünü (1994), *Istıraplar Ansiklopedisi* ile de Cemal Süreya Ödülünü aldı (1995). On yılı aşan bir çalışmanın ürünü olan *Büyük Argo Sözlüğü* (1990) gerek Türkiye'de, gerek yurt dışı Türkoloji çevrelerinde yoğun ilgi gördü. 1998, öyküye dönüş yılı oldu (*Güz Her Şeyi Bilir*).

Aktunç, kendisine özgü bir üslup geliştirdiği öykülerinde ve romanlarında, bir yandan ülkemiz düzyazı/anlatı geleneklerini günümüze doğru değerlendirirken, bir yandan da öncü anlatım denemelerine girişir. Aktunç'un şiiri de bugünün insanında aradığı kendiliğinden-şiirsel-bakış'ın araştırılması ve saptanmasının peşindedir; şiirimizin henüz tükenmemiş olanaklarını sınaya sınaya gelişir ve yeni bir "şiirsel blok" yaratmaya yönelir. Denemeleri (*Erotologya?*, 2000), içinde bulunduğumuz coğrafyanın kendisine özgü erotizmini çözümlemeye çalışan ilk yapıt sayılır. İki öyküsü, filme dönüştürülmüştür: "Aşka Kimse Yok" (yönetmen Osman Sınav), "Bir Yer Göstericinin Hayatı" (yönetmen Tülay Eratalay).

Yapıtları: Şiir: *Sır Kâtibi*, 1989; *Islıkla Tarihçe*, 1989; *Adresim Aynalar*, 1991; *Şarkılar*, 1992; *İnsan Aşklarının Külüdür*, 1993; *Istıraplar Ansiklopedisi*, 1994; (Şiirlerinden bir seçme, şairin de katıldığı kolektif çeviri çalışmalarında, Theo Dorgan, Tony Curtis ve Orhan Koçak tarafından İngilizceye çevrildi: *Twelfth Song, 12 Şarkı*, 1998); *Bir Şeyin Varoluşu* (1999). **Öykü:** *Gidenler Dönmeyenler*, 1976; *Kurtarılmış Haziran*, 1977; *Ten ve Gölge*, 1985; *Bir Yer Göstericinin Hayatı*, 1989; *Güz Her Şeyi Bilir*, 1998.

Roman: *Bir Çağ Yangını*, 1981 (1995); *Son İki Eylül*, 1987; **Deneme:** *Erotologya?* (2000); **Sözlük:** *Büyük Argo Sözlüğü*, 1990 (1998).

Yapı Kredi Yayınları - 1369
Şiir - 134

Firak- Toplu Şiirler 1989-1999 / Hulki Aktunç

Kitap Editörü: Birhan Keskin
Düzelti: Birhan Keskin- Hulki Aktunç

Genel Tasarım: Faruk Ulay
Kapak Tasarımı: Nahide Dikel
Baskı: Şefik Matbaası

1. baskı: İstanbul, Ağustos 2000
ISBN 975-363-918-X

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2000

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Yapı Kredi Kültür Merkezi
İstiklal Caddesi No. 285 Beyoğlu 80050 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.yapikrediyayınları.com
http://www.shop.superonline.com/yky
e-posta: ykkultur@ykykultur.com.tr

İçindekiler

SIR KÂTİBİ

13 • Denizin İlk Sözcüleri
14 • Büyük Tonoz
15 • Kaldırım Bilgesi
19 • Boza Akıntısı
20 • İlyas Miço
21 • Efendimiz
22 • Şam
22 • Huş Ağacını Dinlerken
23 • El-Ücra
24 • Cin Düğünü
25 • Düş Sunakları
29 • Beliğ
30 • Denizin Uçlarında
31 • Kül-Ülke
33 • Günnük
34 • Yarımada
36 • Turba
37 • Su, Mavi Maden
43 • Bin Dize
45 • Kısas-ı Kıssa
47 • Dokunak
48 • Anavasya
48 • Islak Saçlı Kadınlar
50 • Esna
52 • Salihatı Nisvandan Cumhuriyet Meyhanesi
55 • Memento Mori
56 • Avara
57 • Kedi Kitabe
58 • Sır Kâtibi
60 • O Sadece Bir Gölgeydi
62 • Tütün
62 • Katavasya
63 • Denizkızı Günceleri
66 •Son Sunu

ISLIKLA TARİHÇE

Hayalkâr Hüseyin
75 • Hayalkâr Hüseyin Terzihanesi
76 • Makastar
77 • Hristo Teyeli
78 • Adaçayı
78 • Anoreksia Neurosa
79 • Kırk İğneler

80 • İki Ayakdaşlar (Mukaddime)

Lapsus Calami

83 • Kandil Beni Onaylar
83 • Odunlukta
84 • Kısıklı Haremağaları Evi
85 • Azınlık
86 • "B"
87 • Sorguç
88 • Karşı-Ses
89 • Tikel
90 • Üç Kimseler

Sorguç Şiirine Beş Gönderme

93 • Gerili
94 • Serkisof'un İçinde
94 • Ve...
95 • Yalvarırım Daha Duygusal Bir Klorofil Tasarımı
96 • Bükülüş

Dört Serüven

99 • Birinci Serüven
101 • İkinci Serüven
102 • Üçüncü Serüven
103 • Dördüncü Serüven

Yıpratılmış Aşk Şiirleri

107 • Mupere
108 • Yovanna
109 • Irak Bir Yanılsama
110 • Defterimdeki Süs Çocuktun Sen Uzun Yıllar Sonra da Sevgilim Süs
110 • Damlar Damlalar
111 • Duygu Dört Numara
112 • Komşulara
112 • Mega Asvas
113 • Güllerin Özeti
113 • Altın Kesim
114 • Marily Monroe
115 • Lise Birden Ölüm

ADRESİM AYNALAR

Bir Mahalle Şairinin Büyük Defteri

121 • Çan
122 • Sürecin Yırtıldığı Yer
123 • Yorgun Telve
124 • Yanılmış Ad
125 • Gül Devşirirken
126 • Ûdî
127 • Yaşlı Nebatat
127 • Mahallim Mahalle
128 • Orta Hal
129 • Bizim Köşe
130 • Semaî
131 • Agenda Meum
132 • Alavere Gül
132 • Kedi Yalnızlığında
133 • Seri İlanlar, Kalbim, İhaleler
134 • Ezaevi Çocukları
135 • Sessiz
136 • Gidiş
137 • Anla
137 • Gözyaşı Vadisi
138 • Dullar ve Umut
139 • Âcil ile Begonya
140 • Bir Takvim, Hepimizi...
141 • Aşerme

Bir Mahalle Şairinin Küçük Defteri
145 • Kınalı'dan Sirkeci'ye İnen Bay Misak İle Küskün Bayan Müzeyyen'in Destanı
Bir Mahalle Şairinin Kuruntuları
153 • Kuruntular Defteri

ŞARKILAR

163 • Sunu
163 • Birinci Şarkı
164 • İkinci Şarkı
165 • Üçüncü Şarkı
166 • Dördüncü Şarkı
166 • Beşinci Şarkı
167 • Altıncı Şarkı
168 • Yedinci Şarkı
169 • Sekizinci Şarkı
170 • Dokuzuncu Şarkı
171 • Onuncu Şarkı
172 • On birinci Şarkı
173 • On ikinci Şarkı
174 • On üçüncü Şarkı
175 • On dördüncü Şarkı
176 • On beşinci Şarkı
176 • On altıncı Şarkı
177 • On yedinci Şarkı
177 • On sekizinci Şarkı
178 • On dokuzuncu Şarkı
179 • Yirminci Şarkı
180 • Yirmi birinci Şarkı
180 • Yirmi ikinci Şarkı
181 • Yirmi üçüncü Şarkı
182 • Yirmi dördüncü Şarkı
183 • Yirmi beşinci Şarkı
184 • Yirmi altıncı Şarkı
184 • Yirmi yedinci Şarkı
185 • Yirmi sekizinci Şarkı
185 • Yirmi dokuzuncu Şarkı
186 • Otuzuncu Şarkı
187 • Otuz birinci Şarkı
189 • Otuz ikinci Şarkı
190 • Otuz üçüncü Şarkı
190 • Otuz dördüncü Şarkı
191 • Otuz beşinci Şarkı
192 • Otuz altıncı Şarkı
193 • Otuz yedinci Şarkı
195 • Otuz sekizinci Şarkı
196 • Otuz dokuzuncu Şarkı
198 • Kırkıncı Şarkı
199 • Sonu

İNSAN AŞKLARININ KÜLÜDÜR

203 • Kalem ve Toprak
Göğüs Boşluğunda Yatağan-I
204 • Obruk
Arafiye-I
206 • Ben, Üst-Ben, Alt-Ben, İd Bey vs. İçin
Göğüs Boşluğında Yatağan-II
208 • Közler Hikmeti
Arafiye-II
209 • Sarışın Gezginler ve Esmer Unutkanlar İçin
Cemre-I
212 • Belirdi Kandilleri Atkestanesinin

Göğüs Boşluğunda Yatağan-III
213 • Parıltı
Arafiye-III
214 • Şair ile Terzinin Son Provası İçin
Cemre-II
217 • Gecikmiş Bir Gül Ozanı
Göğüs Boşluğunda Yatağan-IV
218 • Tenha
Arafiye-IV
219 • Safyürek Kızlar ve Safoğlanlar İçin
Cemre-III
221 • Sam Yeli
Göğüs Boşluğunda Yatağan-V
222 • Duravuran Fırtına
Arafiye-V
224 • İki Yaşayışlı Âşıklar İçin
Cemre-IV
226 • Bildiri
Göğüs Boşluğunda Yatağan-VI
227 • Yasavul Öyküsü
Arafiye-VI
229 • Mehyulâ'nın İki Ülkesi Hakkında
Cemre-V
232 • Ölümle Nişanlı
Göğüs Boşluğunda Yatağan-VII
233 • Pazar Sonuçları
Arafiye-VII
236 • Aradenizin Mührü İçin
Cemre-VI
237 • Şişe, 5 Numara
Kadın Yalvaç Terekesi
238 • Tarihî Açıklama
239 • İlk Yaprak
240 • İkinci Yaprak
241 • Üçüncü Yaprak
242 • Dördüncü Yaprak
243 • Beşinci Yaprak
244 • Altıncı Yaprak
245 • Son Yaprak ve Cemre

ISTIRAPLAR ANSİKLOPEDİSİ

Birisi...Şiir
251 • İdim
252 • Aks
252 • Yeni Mimesis
Kimileri...Sönüyor
255 • Yankı
255 • Yankının Yankısı
Kan...Şiiri
259 • Ağu
259 • Duacık
259 • Islıklar
260 • Otuz Dokuz
260 • Kırk
260 • Uyarlık
261 • Yılan/kavi
261 • Zehrolsun Derunum Bu Gece
261 • Takas
Sarsılan...Kanatlar
265 • Kasırga
265 • Az Az
265 • Çergi
266 • Kült
266 • Sanrı Tanrı
267 • Küçük Göçler
267 • Kavl'öyledir
268 • 2 Temmuz

268 • Kanatları Alışır
Ter...Türet
271 • Yeni Maddeler
Makame...Beni
275 • Makame
278 • Fuga a l'arabesque
279 • Gacolar İmparatorluğu
282 • Yağmurun Derinliğinde
283 • Felsefe Taşı
284 • Aylandız Korusunda
Tanınmayan Şairler İçün Küçük Tezkire...
287 • Bao-Du
289 • Samed
291 • Hildenheim
293 • Sevdavî
295 • Topal Kulı
297 • Mahyacı Salim
298 • Der Dellalyan
298 • Hemşire Nimet
299 • Karamanlı Ioannis
299 • Talât Kadıköy
299 • Hakîr
Oikonon...Kazandın
303 • Oikonon, I
303 • Oikonon, II
303 • Oikonon, III
Ev İçi...Kaneviçe
307 • Üç Vakit
307 • Gambit
308 • Öpüş
308 • Tavan
309 • Her Şey Kedidir
310 • Saklı Bakış
310 • Karşı Sağanak
311 • Çatı Yalnızı
311 • Evail
312 • Âhir
313 • Adak
Destançe...
317 • Kökler
317 • Aşısız Dallar
318 • Budak
319 • Omaca

323 • *BİR ŞEYİN VAROLUŞU*

Bu kitap, Semra'nındır.

Sır Kâtibi

1. Baskı: Şiir Atı Yayıncılık, İstanbul, 1989

DENİZİN İLK SÖZCÜLERİ

Ahşapla konuşuyordum
kuzey yelleri altında

O eski kalınlığıyla
tekne omurgasının

Eğrilerin suya vuran
iniltisiyle konuşuyordum

Gör dendi bana
sudan ne ayırdımız var bizim
ıslanırız bakınca suya

Mavi düşmanız
mavi sevişiriz onunla

Gör dendi
birazdan taşacak sevda
kollarına alacak seni

BÜYÜK TONOZ

Taş bir yanda
ve bir yanda demir

Tam sustuğu sanılır
vurur poyrazla

Konuşmaz denir
anlatır unuttuklarımızı

Diplerde bir yere
yapışmış bellek

Ah yaralı bellek
başka bir hayat istemez sana

KALDIRIM BİLGESİ

I

YOLUM UZAĞA

Böğürtlen ve zincir
seç birini
-Hayır diyor
kuşkulu ve sararmış
bir yeni zaman bilgesi

-Hayır geçtim o yoldan
ey şeytan seçeneği

-Böğürtlen çizmiş
ve kanatmış yazgımı

-Kendi zincirlerim
bağlamıyor beni

Şıkırtısı da
şarkılar gibi
sürünür yolum sıra

II

TAŞINDA KARANFİL GÖVEREN

Et bakalım adını
yolunu söyle
-Yolum diyor
o eşyalnız
kaldırım bilgesi

-Gazete altında yattım
ve göndersiz bir
vatanım var
bu parkta

-Güller bana susmuştur
ama yaban karanfilleri
kitabımda çok acı kokar

-Yolum uzağa
bütün sorguculardan
en uzağa yolum benim

III

YOSUN ORMANLARINDA

Kapılar sallanıyor nicedir
pencereler titriyor
ve bahçeden ıtır sökülüyorlar
ile yaban karanfil

Ararken bakıyorlar
-Bu yosunlar da ne

-Açıkla diyorlar
bu yosunlar da ne
gizlenen kim
karanfil sandığımız
şimdi hangi denizde

Bir tirol iniyor
dinmez yürek üzre
her gece

Kuzgun karanlıkta da
yakamozdan dalarız
boğulma öğrenmeye

IV

SINA Kİ YAN

Aramam ve bulurum der
parkın dibindeki gölge

Yüreğimde bir yol
bir karanfil taşı
ve sına kendini
bir yosun ormanında

Sına da sor
seni saklarlar mı

-Yakalanmış ibretli
ve renkli bir fotoğraf ol
gazetelerin ilk sayfasında

V

SUÇLU MELEK

Yalnız mıyım
eğreltiler de
dindiremiyor beni

-Biri odumdan ateş yaktı
ve küllerimi deşeledi biri

-İhvan idim
karanlık bir törende
sözlerimi ishakkuşu belledi

-Ben hep öldürülüyorum
hep kışlaktayım
hep kışlaktayım
boynumda bir yara var

-Başkasında konuşuyor
kendimde susuyorum
sınanmış bir ateşte

VI

DÜŞE YARGI

Ürettiğim ayak sesiydi.
Ücra ürettim. Sen de geldin.
Ve herkes geldi ve sordular.
Boynun hep böyle yara olmuş.
Sesten sözden göverirken
ne acıklıydım ben çok acıklıyım.
Sindi dünyanın lanet yağmurları
tenime. Bendeki gâvur su da aktı.
Gel de sorgula beni kara sahtiyan.
Düşlerindeki korkulu gulyabaniden
kurtul. Düş de göremeyeceksin
o meleğin suçlarına erince.

BOZA AKINTISI

Kar düşüyor
düş azıyor
çay komalı göğsüme
bir lifin yanı sıra

Üşüdüm ve uyudum
kar zamanıydı

Nar zamanı uyandım

Bir ben varım
sokak yasağında
ben başıma

Aktı bitti boza
satamam artık
ve bağırırım yalnızca
bozacıyı öldürmekle
kış bitmez diye

İLYAS MİÇO

Tuzlu suyun ağzında
kendin keser kamalar
pas ve sakınış

Kıyı boylarını gezdi
karanlık bir yürekle
bir gün diyeceğini kurdu
adını unutmadan

Yüzmeyi çırpıntıda bilmişti
tuz ocağıdır akciğerleri
on soluğuna bir harf sığar

Med cezir soyundandır
kucaklanmış öpülmüş
geri çekilinmiştir önünden

Adını hep kendin kesti unuttu

Islandı bakınca suya

EFENDİMİZ

'bizi terk etmeyiniz
efendimiz'

Yedi bitirdi güneşi
yedi bitirdi batıda
yetmiş ilmek atarak
son şarap şişesine

Geçip gitti kıyıdan
geçip gitti batıya
kendine kendi soytarı
yüce efendi

Kendi çekti göndere
kendini kendi çekti
bir lodos akşamıydı
akşama akşam işte

Ölümüyle ölmedi
konuşan birinin ağzında
ıslanarak bakınca suya

ŞAM

Bir güz boyu uçtum
gülün kanatlarına değdim
akşam

Tırtıl gibiydim ya da
yeniyetme bir kurbağ

Sıkıldım ve gönendim dışımdan
içimden akşam

Sen ağıp git bu sevdadan
ben kanarım inim ışır
ben akşam

HUŞ AĞACINI DİNLERKEN

Uzakta orda bir lamba sönüyor
bir dantel kararıyor
tığ diniyor

Gece
ey sürgün ışık

Her şeyin senin durgun anında
eseceği belli hamsin yellerinin
huş ağacı bir çığlıktır bir susuyor

Karanlık
ey sürgün ışık

Üvey anası denizin

EL-ÜCRA

Sözlerin yedi kulesi
bir halicin aklıyla
ne zaman topraktı
ne zaman kıyı
ne zaman aktı

Sözün dikey orduları
denizkızı denizoğlanı
ne zaman dalgaydı
ne zaman armoz
ahşap hesapları

Alucra ceviz boyası
mahfeli dut kurusu
ne zaman eş kıldı
ölümü boğulmaya
anaforu zemheriye
kalemi aşıya
zekeri ıskarmoza
devranı çarşıya
ahşabı tekneye
kabzayı yekeye
bıyığı öpüşe
mevsimi yanlışa
kalbini kör oğula

Gürgen dişbudak atlası
bir dondaki mika mandal
göğüs karası but arası
her şey bir şeye dönüştü
kıssaların kısası
maksem sularıyla
Alageyik sokakları
anabasis ile katavasya
birden karşı karşıya

CİN DÜĞÜNÜ

Yokum yokum ah burada burdayım
bir serseri karabatak ardında
yaralı ve Hafik'li kanburdayım

Yok ediyor beni hazin düğünler
yok bilemem seste mi suskuda mı
cinlerin yok ettiği santurdayım

Burdaydım ve tellerim yok tınladı
yokum yokum hiç burda aramayın
yite yite var olan bir surdayım

DÜŞ SUNAKLARI

Sığırtmaç

Geceyi izlerdim yalnız bu
kurak dere yatağında
ve izlediğim mırıldanır karşıda
  Erkenciğim benim
  sesi tiz ırmağım
  susuzcuğum benim

Suları izlerdim sen de yoktun
kurak dere yatağında
ve mırıldanırdın karşımda
  Erkenciğim benim
  kim karıştı tenine
  tez yüreklim benim

İkimizi izlerdim sen de gelirdin
gözleri derin sevgilim
sen de gelir söylerdin
  Erkenciğim benim
  belkilerim sankilerim çünkülerim benim
  dur bakçığım işteciğim benim

Erinç

Haziranda düş görenin
uykusu şaşar
  Uykusu şaşar
Ayevinden ışık çalar
kalbine ular
  Kalbine ular

Bir yelpaze rüzgârıdır başka ne
sevdiğimin serin ince kolları
  Serin ve ince
Aşk gelince ayevine konuktur
kucağından bir yüz bakar ıssız bahçeye
  Issız ve bahçe

Şaşkın uyku şaşkın düşle çiftleşir
bir kedinin bir bahçeye inlediği bir anda
  Bahçe ve kedi
Tırnakların sevdiğim tırnakların senin
dudakların tırnakların küçük bahçeler
tenimin erinci şaşar derin sularda
  Erinç ve derin

Taşbaskı

Ellerinde yarı bitmiş
bir gökyüzü kasnağı
tutmaktadır
  Gözleri taşbaskı
  ve mavidir bu kadının
  gelmiş gelecek
  bütün imgeler
  orada parçalanmıştır

Bu kadın bir sakayı
beklemektedir
ve saka da
tozdünya bir yolda
kısrak tüketir
  Gözleri taşbaskı
  ve kapalıdır bu kadının
  bütün imgeler adına
  kördür ve suskun

Beklediği kapıdadır
bu kadının
göksüz kalmıştır
yaz sıcağı damacanalar
içinde boğulmaktadır
  Gözleri taşbaskı
  ve ölümdür bu kadın
  bütün imgeler
  ölü bir erkek
  zihninde söner

İkileme

Söyle
sarı yağmurların
dindiğini de bana
  Sarı yağmurlar dindi
  sözlerim de dindi ama

İnce uzun aylandız dalı
yağmur anaforlarında
  Yağmur anaforlarında
  yüreği kavrulmuş tuzla

İnce hüzün aylandız dalı
filizim toz parça
söyle sarı yağmurların
bittiğini bana
  Düşler de kurudu ama

Geçip gittiğini söyle yine de
öğle vakitlerindeki karanlığın
çekip gittiğini söyle
tan vakitlerindeki kara kanadın
son kez çırpındığını anlat bana
  Dindi sarı yağmur
  ve aşkı koyup gitti alnıma
  yok olarak kavuşacağım ona

Sığırtmaç

Fırtına sahip çık bana
ayaklarımı savur yolumu yitir
birkaç düş saklı kalsın yalnızca
  Hangi düşler sığırtmaç
  tan yelleriyle esen mi
  geceyle yanan
  pervaneler mi yoksa

Fırtına sahip çık bana
görülmemiş birkaç düş
sakla sunağında
tan ve gece arasında
sarkaç kalbim
düşe kalka
  Yeni düşler sığırtmaç
  bilmem hangi dere yatağında

Fırtına sahip çık bana
kalbim artık dupduru
kuru çakıl yataklarında

BELİĞ

Işığın gümbürtüsüyle
doluyor su

Güçsüz su
tepegöz su

Yanım yörem kara dalga
içim koyu rum ateşi

Senden ıraklamışım
küreklerim öldürür beni
senden ıraklamışım
dokuz bin kürek gidimi

Elinde iğleri sevdanın
ve eski kınalar taşıyan
büyük bir top yürek

Eğirip duruyorsun içimi

DENİZİN UÇLARINDA

Aşı boyası bul bana
yedeğine koy teknemin

Boyanacak tahtanın damarı
bileğimde zonkluyor

Irmağı göster bana
denize vardığı yeri

Dar geçidi yüreğimin
sevdayla aşılır belki

Birkaç nirengi uzaklarda
gözlerimin acıyla belerdiği

Onlar bile bırakıp gider
tanış rüzgârlar yolla bana

KÜL-ÜLKE

İnsan sise uyanmaz ey kent
sis bahçeye uyanır

Duyarlıdır kül ve duman
ıssız ülkeye

Kim bilir ne poyraz yoksunu
dur o sis lodos öksüzüdür o
sis uyak topal yürek şaşkın
dır o sis sarmani ve solgun

Kent yalnız ve yalnızca bir
mostradır o bastığında yanlıştır
yanmıştır o indiğinde gülleri küldür

Bir kan külü gövdem
köz ülkesi ülkemdir
o sise yok olurken

Sis biter biri
hâlâ ıssız kalır

Ben bu kül-ülkeye öteden
öte vurgun beri vurgun
ateşim kor kül özler
külüm kan külü gövdem

Kül-ülkeye gül-ülkeden
kefen taç biçerim

İçerim desem uyak sevmem
çekerim göztaşı şarap
sizden sisten üzülürüm
tekü tenha kalırım

Uzun sözden kısalırım
inlerim sevda ininde
günden gece alırım
sise çan değişirim
can değişir ve izsiz
izinsiz kalırım

Karşıdan bakan kadın
kısa dizelere sığmazsın sen
uzun dizeler de sızıdır
kimseler almaz

Karşında bakan benim
bu köz ülkeyi yok eden
karşısında susan benim

Gövde benim ter de ben
seviş benim yalnızım

Bazı şarkılardan başka
ülke yok bana
bazı küllerden başka gül
yok buradayım ıssızım

Sanırım bu güz erkenden kış şarkıları
söylemektedir günler sis cemaat derlemektedir
eşim olan kara is benden ten bedeli istiyor
olanlara tarih fi bindokuzyüzseksenbeştir

GÜNNÜK

Yanık
seslerin düştüğü
bir avluda
konuşuyor fonografıyla

Sıçrıyor bir yarka
'ah réalité' diyor
mırıltıyla fonografına

Ada tutaraklı bir toprak
olmuştur her zaman
kara giysilere bürünür
panayır ayları bile
bir kuş bile söyleşir
o ıssız fonografla

Madamın sekizinci hayatında
bir taş plak olduğu belirtilir
kilise avlularında

YARIMADA

I

O ipekten duyargalar
ah o yadsınan her şey
udi Hırant'ın bile
yanıldığı eski gam

Şimdi ben burada
genç bir çınar ile
karşı be karşı
ölüm yetinmedeyim

Kurşun bırakıldı canıma
tan ağarsın diye mırıldanan
biriydim yanlış tünedim

Tan ağarsa
kaçık çorap uyluklara
kadim rüzgârlarla

II

Eger sesler
seslerim olsa

Yırtık bir el yazması
ve Kerem bakışlı
kenarsuyu

Eger harfler
nicedir bir başına
ve kederden el alsa
yalnız

Aynalar sarsılsa
sarsılıp da
sim dökse ayna

Erken yaşlananların
sofyân şarkısında

III

Ki göğsüme kara kuş konar
ve kalbimde sim döker ayna

Bu zamanda çok yorulur
çiçeğe duran yazma

Alkış kuş kanadından
ağı dost testisinden
ve göynüm
ah zedeli mina

Vardığım yer
münzevi bir
yarım
ada

TURBA

Behçet Necatigil'in anısına

Gördümler duydumlar sevdimler üst üste
çürümüş kokuşmuş kurutulmuş birçok edim
kimler anlar kalplerinden birikenleri
yaralar saralar kolalı döl birikimleri

Ah minel şi'r beklenmeyen yazısı evin
sarpasarmış bir aşkın uyak düzeneği
rediflerin yargısı nakaratlar karası
turba-toprak bir ülkenin sunduğu mevsim

Dışta sokak içte çıkmaz ermiş dönemeç
gönle müşteri duranın yanık izleri
turba turba çoğalan hep kıyıda
o en yakın gölleri çin-uzak kılan

SU, MAVİ MADEN

I

Menzillerimiz

Cehennem közüyle
yeşil kevserle
araf olandır onlar

Magrıp! İşte bir yarıyıl
başkalarından bıktım
sevmedim kendimi de
ve sararmış gemilerdim
yaban demiryerleri

Maşrık! İşte bir menzil
büyülü yalnızlardır yolcuları
kendine gitmek isteyenlerdir
hepsi

Ah menzillerimiz
ki hep yarım kaldı

Başka döneyler çıktı bize
her biri
garip düşlerin biri

II

Kıyılarını arayıp duran
birilerinin sesleri

Kıyılarını arayıp duran
küçük konuşmaların sesleri

III

Mermer denizi orsa!
bu eski ve büyük göl dibi
mercanlarını emiyor kendisinin
bir boşluğa akıyor
ve dolduruyor kendisini

Bak etleri ışıyor işte
bir nakaratın vuruşu gibi
kirece düşüyor art arda

Ben battığım
tenhalığımı
kimseye anlatamam

Başkalarıyla giderler
yapayalnız dönerler
unuttukları kıyıya

Bakınca suya

IV

Sığların öğretisi
yeni ezgi
arebesk bir bahnamenin
utanmış yalnızı

Kopuk şamandırada
birazdan delinecek
vuruk

Yol yâdın gitmediğine
dikeltmeye bayrağını

Haritanı çıkaramaz hiç kimse
yılkılarla gezdiğinden beri

V

Bak canları zühredir şimdi
geceye varmakta gülleri

Bırakıldı kovuklara
sarı kendirleri yanık başları

Sudur nedeni

İkisi de tutuldu
ikisinde birbirinin nedeni

VI

Yazgı çırpıntısı
yitiyor dedikleri

Ey yazgı şarkın söylenir
her gün senin de
sen ayaklarının altında

Alışkın eşi suların
kırmızı fırtınası tenin
bilinmez sevdiği

Aradığı da bulunmaz
çağ öte gün beri

VII

Kızarıp erir bir mıh
adı altın diye çıkmıştı

Su der
aşk ey (ey bâkir su)
hüzn ey (ey aykırı su)
su su ey mavi maden

VIII

Bizim bazı teknelerimiz
batış yeri arar

Taşlar yaralar
karnında yosun kefenleri

Bir dalgayı söylüyor
içinden geçirerek
rüzgârlar bahsi
Bunu İsrafil tayfa
göğsüne kalafatladı

Göğsüme bir tanyeri

IX

Suya tapu kodular
kâğıttır ölümleri

X

Kara dalyan ince demir
parçalanmış pervane
yarın da buralarda
kendimizle dururuz
Reis gençken
aykırı bahriyeliydi

Reis bizi koma burda
reis ekmek kurusu
reis küf bile bitti

Kalım mevsimleri döndü
reis ölüm mevsimi

XI

Ey kayalığa koyduğum nişan
artık nerde görürüz
birbirimizi

XII

Bir su güder beni
belvermiş direği
günlerin

Altta aynaya yakın
bir delik
su açar su kapatır

Gömleğimi yırttım
esrik bıçağımla
tıktım suyun gelimine

Uzakta suda

Eski bir döşeğin
kanına bulanmış suda

Zeytinyağıyla meshedilmiş
o hep yarımkan sevda
Bırakıldı kendini öldürmeye
bıçakla güdüldü içi

Uzakta sularda

Deniz de bendim kıyı da
gelin yağmasına yüreğin
kucaklanıyor her yerde
ama sevilmez dedikleri

XIII

Selim'e

Avara tahta
kimsen yok şimdi
hadi kapıl sulara
yitir kendini

BİN DİZE

-Rakam ve harf birden tersyüz olduydu.
Kendisiyle halvette, dedilerdi.
Gövdesinde in oyduydu o akşam.

Yeni Hayyam küçük bir şarap çanağına
parmağını batırıyordu sızlanarak
böyle başlamıştı büyük serüvenine
ve çıkarmadığı parmağıyla çanaktan

Bir ırmağa girmişti Merv'in oralarda
akmıştı kütükleriyle yakın Basra'nın
ve düşünüyorken mim harfindeki gizi
anardı üç pembeliğini Şehriyâr'ın

Koyu gözlü şin ve yâ uzun mu uzundu
elf bu şiirlere giremezdi suskundu
etekleri etekleriydi Şehriyâr'ın
o ırmaklardan da kıvrım köpük ve azgın

Borca şarap alacaktı sarı Huseyn'den
bile eteklerinden şu kum göğüslerin
gözleyecekti bir duldadan Şehriyâr'ı
borca aşk olmaz demişti sararmış Huseyn

Yürüdü rakam düşündü mahzun ve kösnük
gördü batmıştı dikeni ceylan karnına
yanıttır evet öyledir borca aşk olmaz
tis'a girdi varoşlarına Şehriyâr'ın

Çanak orda ışırdı gölgesiyle aşkın
ve ceylanlar suya iner ürkekliğinden
ve ceylanlar eşinirdi esrikliğinden
bir gövdede inler oyan o uzun akşam

Budur dedi müthiş akıntısıyla efyûn
Huseyn uzatıverdiydi toprak tastadır
morarmış durur rengi küçük ölümlerle
değdiği yerdedir etiyle Şehriyâr'ın

Ve öyledir dedi düşmesi dokuz haçın
suda kurduğu evrendir yosun ve çakıl
ve sureleri elbet inecektir dedi
titremeyi kestiği anda Şehriyâr'ın

Kumral tüyler bırakmıştır su kıyısında
ürpertiyle ardına bakardı ceylanın
karnındaki funda sığınağımdır dedi
gölgesiyle yayılınca toprak çanağın

Bu sözleri sustu göğe bıraktı sonra
uçtu akşam ebabili damlalarıyla
kırmız böcekler avladı soluklarıyla
buluştu dişi dişleriyle Şehriyâr'ın

Alıp sakla bu toprak tası dedi kıza
şarap günün birinde egemen olacak
rengi ya tadı ya esrikliğiyle ya da
buluşacaksın kendi gövdenle yarın

Bir koyağa battı artık perişan uzak
çok sevilmiş bacaklarıyla Şehriyâr'dan
derin baktı yastıkta sûretine kızın
düşündüğü bin dizenin en uzunundan

KISAS-I KISSA

Kuzgunkılıcı
moğol değmemiş
bir kızlıktı
eski dünyada

Kızıllıktı
diye yazılmış

Saçları salt
esriyince kesilir

Kuyusuna
ibrişimle inilmiş

Akrep sesi duyunca
mişli bir geçmişti
başının hulyası

Unutmayın külhan toyları
kuzgun rengi kanadına kısastı

Sesi bir memenin misillemesi
dudakları bir boynun ilk muskası

Özsuyu Nil'ler salgını
koyu rüzgârlar diner
dinlenir kalçalarında

Dur diyen durdurak olur
pöç kemiğinde hezar tüy
bir gülcüğe bakakalır

Unutmayın külhan toyları
gül sapına kısastı

Doru kuğu beli yay
günahlıdır

Oyluğu kumral kalaba
tamahlıdır

Göğsü aşk tutanağı
kucaklıdır

Yağmur düşen arduvazdır
koyaklıdır

Tiryaki sabahsızdır
yatılıdır

Ut için söz keser
utanamıyor

Unutmayın külhan toyları
tüy bıçağa kısastı

Kum ormanı remil
dalga patlayışını
anlatmaktaydı

Ses mayası çığlık
kan kanal yankı

Akrebin beyliğine
vakanüvis olmuş
Çolak Hişam
ötre ile kendini
üstün ile kubbeyi
esre ile kor külhanı
sezmişti

Unutmazdı
kıssa kıssaya kısas vurur

Unutmayın külhan toyları
akrep kendi hukukuyla vurulur

DOKUNAK

Toprağa ve küle üzülüyorum
ıssız bir geçit oluyorum
dağ başlarında

Bir çerçi inliyor
ay da bakıyor yamacımda

Renk biriktiriyorum
kan ve limon
ah diyor çerçi
alıcıları vardır onların da

Bu güz eskilerinden
daha çok benziyor
bir güz fotoğrafına

Önde kırık bir kahverengi
ardında eski bahçe daima

Ve bir kızçocuk koşuyor
yaşı sekiz
saçları kerimanhalis

Hayatı sepya

ANAVASYA

Toprak sıla
deniz gurbet
sanmayın

Deniz dünya
kara Yemen'dir bana

ISLAK SAÇLI KADINLAR

I

Geveze yürek
yalın bir düş
arar kendine

Genzi ateş sözleri su

Bir saksının türediği ilk balkon
bir küpenin salındığı ilk kulak
bir güncenin başladığı o satır
satırlarla karmaşacak şu yalın hayat

Bir başlangıç
arar kendine

II

Manastır gidişli toprak dolambaç
kıyılara inişli erik yokuşlar
ıssız incir karanlık dut yaban dut

Serin yataklar
arar kendine

Benzi ateş sözleri su

Yarım deniz limon güneş
bir düşte eksilederan
basamağını arar

III

Islak saçlı kadınlar
bir ayazma bir yunak içinde
katıl bana diye uyurlar

Dağınık yürek yalın bir düşüş
peşindedir etekleri ıslak

Etekleri kan ıslak
karmaşık hayat

Islak saçlı kadınlar
benzi ateş gözleri su

ESNA

Gün gelir kırar zamanı
o incelmiş dalından
adını cadde ırmaklarında
unutmuş bir muvakkit

Soluk ve düş resmiyle
andığı bir kadını
yaralar ve yok olur

Yelek cebinde karanfil

Bir karanfil izlenimi
yalnız o

Ana caddeleri hiç seven
arka sokakları çok sevmeyen
ve tutkun
arka kapı türkülerine
bir çıkmaza yürekli

Kırık zamanları toplar

Zihni zemberek deposu
bitik küçük çark ölüsü
bir hüznün dişlicikleri
bağrı ateş çevrik akrep
yelkovan Ayandon günü
nabzının turkuvaz göğü

Yelek cebinde zincir

Üzerlik yelek cebinde
ocağında adaçayı
kalbinde aksak bir zil

Çalmıyor zamanın sesi
uzaktan bakıyor belki

Ceplerinde kırık zaman

Aşka bir esnası yoktu
kepengini tün kapadı
küstü sustu resme baktı
uzandı o gözü öptü

Yelek cebinde kendi

SALİHATI NİSVANDAN
CUMHURİYET MEYHANESİ

Aliye Berger'in ve
Danyal Topatan'ın anıları için

Ey kavmimin çiçeği
ey kalbimin orağı
sana benden
günler boyu
ebru akardı

Bihzad çiçekleri açardı
unuttuğum o bahçende
geri durmuş
bu küheylan
aşkı aşardı

Birileri bir kayıbı arardı
demir taramış sandal gibi
sular sevip götürmüş kayıp
bir nirengi
su şaşırtır
ebru akardı

Kader. Aşk. Zafer. Baht. Ölüm. Servet. Ayrılık.
Kanunlarımız bir bunları söylüyor eşele de bak
ve bir ufak bir roka ve baharatlı kırmızı turp
ve beyaz peynir ve çingen palamut
çünkü bizim buramız Cumhuriyet meyhanesi
kalbini kuşan da öyle çök bu masaya
Ferda'nın da kalçalarını unut
yüzünün hüznünü ezberine al

Turpları sen yıka Seyfi aşkı da ben böleyim
böğrümü ben deşeyim sen de bilet kesersin
dur bir elif çekeyim kalan rakıya
elvahperest Aliye Berger de görsün
ölmeden önceki yüzüyle de Danyal Topatan
esrara meyledenlerin sonuncusu gibi kalsın

Mevsimimiz lise bir
ey kalbimin orağı
camdaki kız
sabah yakın
görülen düş

Otuzbirden aşka düşüş
unuttuğum o bahçende
cebimde vizta
kalbime hapis
aya bir görüş

Kasıkların ki nasıl üşümüş
giydiği de yakışmıyor
ben camlara bakmayınca
zulamda saklıdır
sınavda baktığım
beş dersten öpüş

Danyal'dır hep duvardadır sırtı
kireç badanalıdır laci ceketi
gözleri görmekten kaçar beriye
ya sen gel bu masaya ya da ben kederimi
kederim bir buçuktur yollasam sana
şarabına göztaş olur aşka da kezzap
sigara yakarsın

Aliyanım da eksilmez bu tuzaktan
boynunda dünyalar asılı çıngılı püskül
Aliyanım zıt ışıkta oturmaz
Danyal'a duvar olan meyhan köşesi
pencere olur ona
gölgesini talaş dökük betonlara resmeder
alacaklı kalmaz o pencere
tek o burda içmeyi unutmasın

Garson Kulaksız da bizden
bir Zaza'yla oyar durur bileklerini
en birinci o intihar eder
meyhane baskılarında
altı dokuz baksın

İki hayat tek ölüm
aldığım not bu
ebru döktüm aykırı
rakı içtim elifsiz
eğri yürüdüm

Aliyanım Danyal ve ben
bir de Kulaksız
indik Beyoğlu'ymuş
çıktık Aksaray

Gece zaten bütün kızlar
o camdaki kız

MEMENTO MORİ

Rakıda vâdi dumanı
erken yaşamak adına
O ki sevdalar üzerinde olsun
rakıya bir başka gülümser idi
kalık rakıdaki anason billurları
vardır ya kırağı ve kar ve yağmur
öyle öyle yağıyordu onun başına

Sabahları sarı safran
erken yaşamak adına
Fısıldardı ben de bir özge ahlâk
adına kuşlar çıkardıydım bu göğe
ve göğ mekânları buyurdulardı ki
seni şemsi yanmış ve yıkılmış turna

Amil nitrat bütil nitrat
erken yaşamak adına
Yollarda yollarında en eski tenin
genişletme çabaları büyük çabaları
önemle sürdürülmekte niçin sürmesin
Bizans bir menfezdi ve bizler birer
menfez olmasakdı kuşatamazdık onu

Tatlı gışa ah ey tatlı gışa
pembe kanın işliği tatlı gışa
Zaman zaman doğrudur lanetlenmişimdir
ve melunum ben sizin damarlarınızda
ve melunum ve melundukça kaçmıyorum
işte menfez ve kör tarih benle alın alına

AVARA

Dünyaya çekül düşüren bir adam vardı
Boynunu çok uzun efsanelerde asardı

Nedir kıyıları örten bu akşamüstü
-Kuşlar yalnız onlarda yansıyan
o eski sesler
  Döner dolaşır ay
  siner ışınır ay-
  nı yere firar
  aynı yere döner

Hangi saradır susuzluğumla ıslanır
-Albümler çöplüklerden derlendi
gövdeleri bitkin giysileri ıslak
  Açar göğsünü ay
  bekler sözümü ay-
  nı yere susar
  aynı kum konuşur

Seslere tarih düşüren toy karabasan
-Kerempede kaldım ötesi kumdur
su kendi seleninden ses biçti bana
  Ateşlere iner ay
  bekler alevi ay-
  nı yere yanar
  aynı taş konuşur

Kızgın kıyı can üşünmez sahradan
-Yosun çöl korkusundadır
teknem avara
  Yalın yankıdır ay
  mumdan yaşanır ay-
  nı ışık söner
  aynı gün biter

KEDİ KİTABE

Uşu için

Pustu canımın kedisi
pençesinde yarım yırtık
bir akşamın ölüsüyle
sustu canımın kedisi

İndi gömü yazısına
kapkaranlık bir pencere
kanatlandı canımın kedisi
bindi mezar yazısına

Döndü vanlı gövdesiyle
tüyü toprak gözleri gök
söndü canımın kedisi

SIR KÂTİBİ

Gitmekli yüzün, ah o gitmekli yüzün.
Alnımı dayadığım taş gözlü borda.
Bir keşiş otururdu liman makamında.
Eli bir an Marmara, bir an Basra.

İlyas Miço diye andılar beni.
Her şey birden değişti yengeç yılında.
Her menzili kaplar sandığın kara,
gezginlere bir yarımada, toz vatan;
denizden bak: Hartası suya gömülü ada.

Tayfalar sıradaydı.
Yazılımda, kapıda.
Kâğıtta bir eksik vardı
benden başka.

Yengeç yılı seferi
on defter tuttu.
Hepsini yakmışlar kayalıklarda.

Birkaç sayfa kurtaran İsrafil tayfa
şarabî hayatı anlattı bana.
Liman reisine sır kâtibi olmuşum
seferden sonra.

Kırk yıl yaşadı ve anlattı:
Liman reisi evlendirmiş beni
orya kızıyla. Karorya!
Saçları kumral, ağzı kupa.
İçip firara başlamışım
sefer yeniden yazıldığında.

Gitmekli yüzüm, ah firarlı yüzüm.

Bin şiir düz şaraba,
ancak biri bin şiirin şiiri.
O da yakılıp gidendir
diyordu orya ana.

O SADECE BİR GÖLGEYDİ

Ey nesnesiz gölgeler
sizden yalın sizden büyük
yalnızlık olur mu

Ertelenmiş bir bâkireyle
geçkin bir ikindinin
balkonunda
tanıştıktı sizlerle

Ben ikindi olsaydım
canım tüterdi o balkonda
sorun anlara

Nasıl kavuşurum size
ey nesnesiz gölgeler

Ey nesnesiz gölgeler
ben kalbini araştırdımdı
sizin sonsuz sayvanınızda

Tenimin semtinde
aşk bulamadımdı o sıra
ben ne galizdim
ve ne kölecan
sorun onlara

Kendine cellat duran
boynunu aklamaz da

Ve semtim oldunuzdu siz
ey nesnesiz gölgeler

Ey nesnesiz gölgeler
hayat göğsümün kıyısına
bir alkol buğusu
ve deli kan
kor gider o kedi hayat

Adımım eşiğe döner
kolum bir masaya
ve bacaklarım da
Üsküdar'da teneşir

Onlara sor
bileğime toprak
kasığıma asfalt
ve boynuma
ilmekten bir hamaylı

Terk ettiğim ben
kimleri terk eder ki
ey nesnesiz gölgeler

En nesnesiz gölgeler
bir gün Galata sırtlarında
çalınacak nefir

Limanda yedi kat liman
bulunacak yedi kat veda

Celladımla birlikte
kaçacağım ben de

Size geleceğim yine
ey nesnesiz gölgeler

TÜTÜN

Orsa! Sevdaya
şimdi bir sığırtmaç yıldızı
tam alnımın doğrusunda
yalıyar ülkeler
bir lagün

Dar yerdi geçtim
kolladım karnını dalgaların

Kıyıda susmuş bıçkı
ötesinde senin dumanların
ve asmışsın dizi dizi
ve tütünüm kurur kurur
beklerdi beni

Bekler aldanırdı
şarapla yıkanmış zaman

KATAVASYA

Bir su sonsuz odaları karalar birden
taşlıklarda sofalarda gölgeler siner
bir gölgekâr inlemeye başlar şiirden
dışarda yağmur sesleri aniden diner

Fırtınanın ışıkları da aydınlatır
yanıltılmış mumlarıyla bütün bir şehri
bir ışık bir ayazmadan kopar da gider
anavasyada düşünür yağmurdan nehri

Çini duyarlığı sarkar mavi geceden
renge bukağ vuran gök tuz parça olur
dua döner varılmamış bir dönenceden
heceler kurur soluklar konuşur

DENİZKIZI GÜNCELERİ

-Anneannem ki
bir ada idi-

Yazılı kaynaklarda olmuyor bunlar. Sözlerse koskoca adalar denizinde tutunacak kıyı bulmuyor. Sarılacak bir kavram vardı belki: Ona da zamanımızda bir ad bulunmuştu. Adı konulmadığı için yok olup gitmiş sayısız nesne, olgu, serüven, balık, adı konmadığı için özgürce yokoluşu tattı. Denizkızı ve günceleriyse, bir sözlenme çabasının kurbanı olmaktan son anda kurtarıldı. Başka ne vardı?

Denizlerde yazgı diye bir şey olmadığını bilen bilir. Orada sevda da yoktur aslında. Toprakla bordalanmanın bir kıpı öncesinde başlar sevda. Topraktan avara olmanın bir kıpı sonrasında da bitecektir. "Sarılacak bir kavram ha?" Neydi o peki? Çağlar önce yazılmış bazı koşuklara bir ozanın yakıştırmasından başka bir şey değildi: Mythopoesis, denmişti. Doğrudur belki de:

Tuzun suyla birlikte her şeyi pasla ve çürüyüşle yok ettiği bilinirken, mythos'lara ve poesis'e bir dölyatağının ısısı olur. Anneannem ki bir ada idi, annemin daha küçükken evden kaçtığı, benim de yarım yırtık günce yapraklarıyla sevda arandığım bir ada idi.

I

Ölmüşün saçları uzamaktadır
gitmişin dizleri titremektedir

Şu yolakta birisi yürümüş olmalı
birisi ilk kez mutlaka ve yalnız

Ah yakarılar anlam akarlarıydı
anlam da yalnız tınılarda mı yoksa

II

Boğazımda değişik ipler
at kılı kenevir ve misina
dizilir gövdelerim
şurdan şuraya

Yanılmasın
bazı sular
dalgalar

Sürüldüm derinler avlağından
sürüldüm acılar avlağına

III

İklimlerin ayrı sesleri oluyormuş

Yazın sonsuz sızılarından
söz edilir yukarı sularda

Yunmuşun saçları çürümektedir
yüzmüşün yüzgeçleri koparılmakta

IV

Gizlenmek gariptir kanla

Yüreğinde öteberi saklamış
karnı sırtı kırk yama

Sevmişin kasıkları dağlanmaktadır
gizlenmek ne garip kanla

V

Kızlar bana şarkı söylüyordu
diğer sözü duyup diriliyordum

Yunusun gözleri ürperiyordu
yüzüyordum gülüşünden uzakta

Aşkın eski beyaz suyunda
üzülmüşün üzüncü akıp durmakta

VI

Anneannem ki bir ada idi
uzak tepeler gülcüsü
manastırlar yatırcıklar bekçisi

Kuruyup incelmiş belini
dolanıyor yıldızevleri

Size kuytu koyaklar size
bana dönüşsüz kıstak

Rüzgâr yiyip yel içiyor
tabut başındaki tülbendi

VII

Yanaşmışın yüzünde uzaklar durur
ıramışın gözünde yol tuzakları

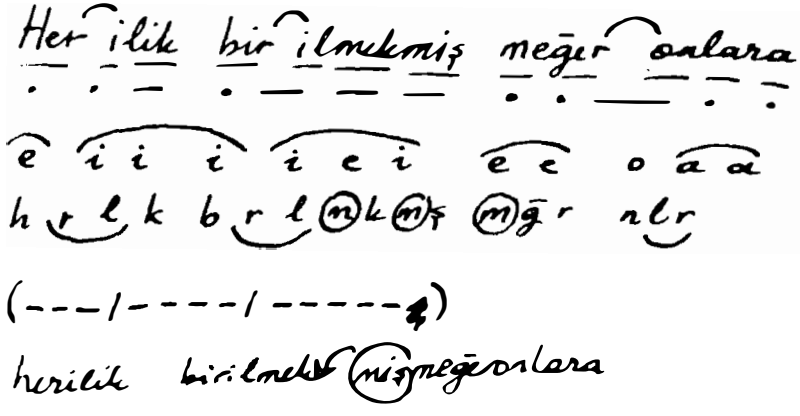
Sevmişim dağlanıyor kasıklarım
gönlüm sevda toprağına
uzun uzak yakar yakın

SON SUNU

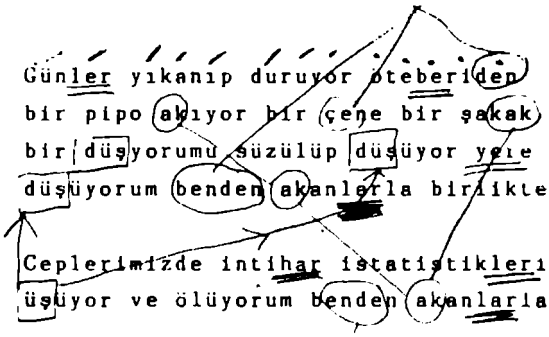
Aynı şiir
birikir
bu ülkeye

Islikla Tarihçe

1. Baskı: 1000 Tane Yayınları, İstanbul, 1989

Her ilik bir ilmekmiş meğer onlara
e i i i i e i e e o a a
h r l k b r l (n)k (n)ş (m)ğ r n l r
(---/----/-----4)
herilik bir ilmek(niş)meğer onlara

VE..

Günler yıkanıp duruyor öteberiden
bir pipo akıyor bir çene bir şakak
bir düşyorumu süzülüp düşüyor yere
düşüyorum benden akanlarla birlikte

Ceplerimizde intihar istatistikleri
üşüyor ve ölüyorum benden akanlarla birlikte

Ceplerimizde intihar istatistikleri

5 Nisan 88

"Gerçekten iyi bir düzyazı cümlesi, iyi bir şiir dizesi olmalıdır, değiştirilemez, bir şiir dizesi kadar âhenkli ve ritmiktir" (Flaubert)

--

Yirmi beş yıldır ter dökü'yorum. İstediğim yere ulaştım sanıyorum zaman zaman. Hayır. Belki de şiir, o anda boy gösteriyor. Bir arkadaşa "ben şiirden hep korktum," demiştim. "İyi ama, bu gerilim çok olumlu etkilemiş yazdıklarını," dedi (Orhan)

--

Kişi yazı bilinciyle ne kadar sarmalanmış da olsa, yazdıklarının dışında - tam anlamıyla dışında - duramıyor. Bir saptama da Zühtü'den "Yazdıklarımızda, hepsinde, aynı izleğin tersi ve yüzü var: Kavuşma ve ayrılık Hep bu."

şaşırdım. Gerçekten öyle. Bunlar kendimle de kavuşma ve ayrılıktı.

hayalkâr hüseyin

HAYALKÂR HÜSEYİN TERZİHANESİ

Kanat biçin masalını yitirmiş bir ankaya
Kanat biç ey makastar hezarrenk kuşlar adına

Kanat biç arka sokak ülkelerine dış kapılara
Kanat biç hiç çekinmeden sayıklayanlara

Kanat biç yüzüksüz kızlara nişanlılara
Kanat biç düş kapanı ak çarşaflara

Kanat biç kanat biç kanatlar biçin
Her şey suya saplanıyor kanat biçin

Kanat biçin içimizdeki büyük uzaklara

MAKASTAR

Biçki ve dikiş ve eleğimsağma
günler yine adaçayı kokuyor
okuduğum haberler hep parça başı
parça başı ölüm parça başı güz

Biçki ve dikiş ve meşhur sis
kendi gelmiş yonca rafta ürüyor
evlenebilir miyim mutlu olur mu
muyum mutlu olur mu sesim çok ince

Biçki ve dikiş ve Hristo teyeli
benim ankasız çocukluğum hiç ankasız
kız gülüşleri var yakalarımda
ve gülüşleri o dişsiz teyellerin

Biçki ve dikiş ve intihar vakti
kalbimi avucunda sıkıyor günler
adaçayı kokuyor koca bir mevsim
mutlu olur muyum niye çok ince sesim

HRİSTO TEYELİ

İnce uzun sözleri bir akşam sesinin
kafesin tutkunu olmuş yarı kanarya
hiç başka ne demeli sapsarı bir hiç
yüksüğü çöpe atılmış ve iğnesizim

Bir adım ve üç adım ve sıçrıyor tire
doku bende kasnak bende iğneden de
iğnedan yürek biçimli sapsarı bir hiç
yüksüğü çöpe atılmış ve iğnesizim

Teslim günü bütün hayat hep teslim günü
bana pot yapmayacak makber kim bilir nerde
bir mesirede çınlatıyor kalfam gazelini
yüksüğü çöpe atılmış ve iğnesizim

ADAÇAYI

Su kokuyor buğu kokuyor kiracı
Alaaddin sobası beni tutuyor
çekme kat bir hayat bu başka ne
sigara külleriyim sanki sadece

Sokağımı kazdılar kaldırım kuyu
zaten bütün ahşabiyim bütün çıkmazım
sahipsiz ve günü geçmiş gazete
unutuş gülleriyim sanki sadece

Pencere madmazel Janet ve kasnağı
açılan tül kapanan tül bir yudum
Atina'dan bir mektup gelmişti bu sabah
aşk cibinlik tülleriyim sanki sadece

ANOREKSIA NEUROSA

Başka bir hayat kalmıyor bana
başlarım diye beklediklerim de
hep sönüm anlarıydı gecenin

İp tire kırnap ve sicim
ağ örüyor baktım herkes
bir ses sarkıyor tavandan bana
ölümünü onarmaya da yetmez

Buluşma ve ayrılıkla tükenir hayat
bir yenisi başlamaz da bitmez de

KIRK İĞNELER

Kırk terzi sevgili kardeş
kırk terzi ve sakalları onların
yazgısıdır su onları
ve kaçamayacakları
ve çaydır sakalı onların

Günlerin suları sevgili kardeş
sularımız ve suskuları onların
yazgısı topal gezmelerdir onların
ve göz açamayacakları
ve körelir ayak uçları onların

Şimdi de beygirler sevgili kardeş
beygirler ve eski benekleri onların
yazgısıdır kırık bilek onların
ve yaşamayacakları
ve ölsündür bakışları onların

Yaz gelir düğme susar kardeş
düğme de bir gizdir kardeş
gözkapakları ıslanmaz durur
ve yağmurlar gelsine kadar
bekler kardeş

Kırk iğneler ki kırık seslidir
düşmüş kirpik efsaneleri biter
ve teneşir sizi bekler orada
sırtın acı sıcaklığıyla

Esiridir onların

İKİ AYAKDAŞLAR
(Mukaddime)

Hayalkâr Hüseyin'in tata günlerinde
yardak ve ortak birleşirdi efendim
makas ve rakkas ve pastav gibi

Bunlar efendim ramazan boyu
içkiyi bırakırlar ve o kahve senin
bu kahve benim bir hayata

Başlarlardı ve daha önce kimselerin
bilmediği oyunları bilirlerdi
hatta iki ayak üzre kıssa
ihtira eyleyen hoş melunlardı

Sesi ince olan Hacı Eyvad mahkûmu
kaba sesli çingeneyse Kargagöz'dür

Her ilik bir ilmekmiş meğer onlara

lapsus calami

I

KANDİL BENİ ONAYLAR

Yalnız bile duyumsamadığımda kendimi
denizlerle öyküler hanımlarla romanlar
sevda ve terlik ile randevu ve iktidar
hiç onaylamıyor kovuyorlardı beni

Yalnız bile duyumsamazsam kendimi
kandil titreyip der ki sonu intihar

İkrar bu gece de ışıyor yeşil pelerinde
dostlarım yapay sünger ve naylon ibrişim
ve birbiriyle beslenmiş elli kaput ölüsü

Gözyaşı vâdisinde mi duyumsardım kendimi
küçük bir şişe endişeyle koyun koyuna

II

ODUNLUKTA

Karanlık paslı bir çivi
ne arıyor canımda bilemezdim

Karanlık bir baraka içi
ışık deriyordu canımdan

Böyle başlamıştım kendime

Saçmalayan bir vahyin eserekleri:
Kul tanrı ve yalvaç aynı öklü bedende
başka da hiç kimseler yok bitti
sürer dudak dokuları bardakta

III

KISIKLI HAREMAĞALARI EVİ

Sari uğultuları severiz ben ve Ali ve Amber usta
bunlar sevilip bırakılmış duvar gibi gölgeleridir
bunlar kararmıştır zamanla epriyeceğine sanki daima

Emekliye ayrılmış bir kayartonun aşıboyalı yüzü
yardak unutmuştur gözlüğünü ayna altında
bunlar şakaksız ağarmışlardır sanki daima

Bir kaygıname mi yazacaklardır ki sessiz toplanırlar
hiç biri seyirci olamazdı korkup işbölümü yapsalar
bunlar Kısıklı bayırları bunlar açık gömü sanki daima

Yansıları insan görmemiş bir çarkıfelekten çavar
bütün kırlangıçları Üsküdar'ın gider susar orada
sari sessizlikte ölürüz. Amber usta Ali ve ben daima

IV

AZINLIK

Şairler azınlığı
haklarınız var mı

Bir dantel yalnızca bir sanıdır
Birisini seversen saçın uzar
Suret de felakettir bütün tanımlarda

Şairler azınlığı
haklarınız var mı

Aşklar: Kalbim bir şarap şişesi sen de kırmızısın
Vedalar: Ülkelerin ve kızların ayrı olur bayrağı
Yaşadığımız günler: Şarkılarla haberleri bağdaştıramama

Şairler azınlığı
haklarınız var mı

Sevmek derin ezberli bir adın unutulduğunu unutmaktır
sevişmek çok insan eskitmiş bir ayna ölüsünü öpmek
sesler de mastur geçen bir yeniyetmenin kulaklarında

Ey şairler azınlığı
haklarınız var mı?

V

"B"

Konakladığı bayırda
yavaş yavaş
toplanıyordu ilkyaz

Kurumuş papatyalarıyla
aşkın hazin denkleri
hâlâ baş ucumda

Kime nasıl anlatırım
bilemem nasıl ve kime

Martılar karga kovalıyor
güvercin susuyor çatıda

Kime nasıl yazabilirim
Aşka Kimse Yok
bir kalem sürçmesiydi
ama şu kırgın B'yi de
kimseler bulamadı
yuvarlandığı bayırda

VI

SORGUÇ

Bir fotoğraf üzerindeki
soluk andaç yazısına
bakmayı düşünüyor musunuz?

Orada bir ânın
alt ve üstü
ve kuzeyi güneyi
ve doğusu batısı
olduğunu görüyor musunuz?

Zarlarını tabakalarını
aksak bir saniyenin
-doğru, belki de soğansı-
anlamaya çalışır mısınız?

Köklerini ve yapracıklarını
eşeleyip eller misiniz?

Size baktıklarında
magrıp aydınlanacak
böyle yapsanız.

VII

KARŞI SES

Bir an geldi
şaşkınlık danteli
tığları da şaşırttı

? Başkomserim
kadın başka
adres bilmiyor

Kış bademi hep aldatır
sonra da erikleri
ve daima beni

! Salıverin onu ama
peşine düşün

Şaşkın yürekliyimdir
sık sık sorduğum şey
niçin yaşadım acaba

? Kadın gitmek istemiyor
sayın başkomserim

VIII

TİKEL

Tikel çünkü parçalanıyorum her bir makamda
şuralarda oralarda buralarda hatıralarda
her biri beni anar benden başka sularda

Tikel çünkü gücüm kalmıyor hiç bir makamda
kolları bağlı sekreterle yangın bombalarında
alt katlarda şöminelerde ses kısılmalarında

Tikel çünkü kimse duymamaya başlıyor beni
duymasınlar sessizlik eksilmelerinden belli
sokaklarda kuytularda gazete sütunlarında

IX

ÜÇ KİMSELER

Ahdi akik bir kadın anlatırdı:
Meddahın aktardığı da odur
kendi oğlan kollarında uyur
kasnağı kız evinde unutulur

Hal bu ise yalnız o kasnak
bilirdi onu gül-kan
o vadedilmiş külhan anımsama

Ahdi şarap bir kadın anlatırdı:
Rüzgârın savurduğu da odur
asmaları yoz toprakta kurur durur
şarabına kara tortu oturmuştur

Hal bu ise yalnız o şişe
bilirdi onu o cam-kan
o vadedilmiş meyhan anımsama

Sesi dakik bir kadın anlatırdı:
Ve ben derdi ben ayrılamam
habercinin dediği de odur
toplarlar üçümüzü bir meydana
sehpa da kemiklerimizle kurulur

sorguç şiirine beş gönderme

GERİLİ

Bir dakikanın boynunda
saç teli üç ben ve haç
bir dakikanın boynunda
asılı kalan çocuklar

Albümler darmadağın
aşklar göç yolları
bir dakikanın boynunda
saatler yığın yığın

Serzenişler elvedalar
tekil yüzüyle nişanlılık
bir dakikanın boynunda
süreçsiz şaşkınlıklar

An anlam ve anımsama
bir dakikanın boynunda
asılı lâci çocuklar
kesili eski babalar

SERKİSOF'UN İÇİNDE

Bir kedinin sezgisiyle uçuyor saat
konuyor ve bilinmiyor adı sokağı
fakat adresler adresler sararıyor
ellerinde dünkü katırtırnakları

Bulaşıyor çocukların alınlarma
tüycükleri enselerindeki ürpertiyor
hızla koşup yitiyor sokağın ovasında
sinirsel bir öksürükle kadın kolları

Gittiğine firar derler tarihçede
ardından koşan da hiç kalmadı

VE...

Günler yıkanıp duruyor öteberiden
bir pipo akıyor bir çene bir şakak
bir düşyorumu süzülüp düşüyor yere
düşüyorum benden akanlarla birlikte

Ceplerimizde intihar istatistikleri
üşüyor ve ölüyorum benden akanlarla birlikte

YALVARIRIM DAHA DUYGUSAL BİR KLOROFİL TASARIMI

Her şey yaralanıp yaralı bakıyor bana
daha duygusal bir klorofil tasarımı
daha duygusal bir klorofil tasarımı

Ölümün saniyeler doğası üzerinde ahit
mağlup ormanla bitik korunun uymayacağı

Trafik levhasında koşan geyik
Yasa Dışı Gömülmek adlı çingene öyküsü
kar teröründe karavan firar izleri
Vaftizci Yahya'nın yasalarla sınavı

Ala sabah geçtiğimiz şom Lauenau
daha duygusal bir klorofil tasarımı
Arschgefickte Mädchen mecmualarında
daha duygusal bir klorofil tasarımı

Yalvarırım sözcük şiddet kuramları

BÜKÜLÜŞ

Dünyayı reddeden mecaz seni arıyor
eriğin sessiz sedasız patlayışları
biraz iğdelerle bükülüşü zamanın

Gördüm ve gördüğümde çok geçti
karşımda denizin sarkık etekleri
yelkovanı geceyatısına bağlıyor

Bükülüp kalıyor zaman o zaman
erkendi baktığımda çok erkendi
kördüğümde su rengi akrep rengi

Ah bütün bunlar olagan dertlerimizdi
kuşluk kedi sırtında sabah ortaşeker
öğleler kötü esnaf ikindi demsiz sası
ve akşam ve yatsı ve ırzı geçik gece
biraz iğdelerle bükülüşü zamanın

Dünyayı reddeden mecaz o kadın
donsuz gezen bir çamaşır ipiyle
iğdelere asılmıştı

dört serüven

BİRİNCİ SERÜVEN

Pakize ve Üstün için

Bütün söze özet olsun:
Ateşte doğdun demezler
külde ölüyorsun derler

Efsanelerin de kan yitiminden öldüğü
anlaşılır nedeni bir yolculuk olur

Peribot demir atmamaktadır ve durakalmaz
ya da yanaşmamaktadır herhangi bir iskeleye
ağır kan yitimini durdurmak için bile

Bütün yola özet olsun:
Ateşte doğdun demezler
suda boğulacaksın derler

Kan yitimi de benzimde mi ben miydim nerde
Kartal-Yalova peribotunda uçuşup duran
şu yolcu güvercin miydim ben banklara konan
gözleri koyu turunç gaga erguvan masalı
kanadı öncesiz sonrasızdır hemofilya mı

Ah kimdim ben biliyorsunuz bilemiyorum
peribotta gezen haliyle serseri güvercinin
pembe pençeleri miydim neydim yaralanan
sanki sabah erken işe giderken ben
çocuktum kanım masmaviydi diretiyordum
evet peribot peribot kendisinden uzaklaşmaz
ve başkalarına da yanaşmayacak bir hemofilya

Bütün söze özet olsun:
Ateşle yandın demezler
sularla söndün derler

Ah ben kimdim iyi biliyorum şimdi eskiden
Kartal-Yalova peribotunda bir Mudanya yolcusu
varacağım bir yer de varmış işte tanımlamışlar
tanımlanmamış olan ne onu gözlüyorken ben
efsanelerin de kan yitiminden öldüğü
anlaşılıyordu tek nedeni ben yolcu olduğumdan
güvercin ve peribot ve boğulmayı yeğ tutan
köre öyküler anlatan simit susamı

Kan dursun pıhtılaşsın biraz hayır aksın
kurusun hiç umulmadık bir yerde durulsun
sen de bütün söze özet diye hatırla

Ateşte doğdun demiyor
külde öldün diyorlar
perisiz dudaklarla

İKİNCİ SERÜVEN

Sınırsız düşlem
sınırlarını da sever bir gün
koştuğunu unutmuştur
dizleri dizleri yaralı

Bir kaygının çevirisi olmaya neler yapmalı
kumda ırmak ölümleri binyaprak çürümesi
acıklı sonları cem cemaat sofralarının
özür rüyaları ödün rüyaları

Sınırsız düşlem
dıştan bıkar içini sever
yüzleri maske görmekten
maske bakmaktadır

İşte karşımdaydı inanılmaz bir şeydi yüz
ağzı sesler kavramaz olmuştu akıyordu
kulağı şarkılara kapalı iniltiler duyalı

Sınırsız düşlem
kolların düşer bir gün
kucakladığı kendini sever
kolların kor yanığı göğsün tütsü

Ah şu eski zaman fotografileri diye üzülüyordu
"bunların hepsi duvar dibi gölgeleridir sanki daima"

Sınırlarını seven düşlem
sustu kaldı orada
kırlangıcın güz gibi
inlediği anda

ÜÇÜNCÜ SERÜVEN

Seni duyumsuyorum
tuzu hatırlamak bu
kendimi savuruyorum
seni unutmamak bu

Mızrabın biriydim ve çalgıç ve pena ve tezene
cızırdıyorum bin bir çığlıkta bin bir biçimde
bütün mevsim girişlerini bütün yılların
çift yıllardı onlar öte yandan tek yılların
bütün fırtınalarını senden devşirilmiş içimde
cebimde öyle biriktiriyorum saçma sapan

Seni seviyorlar oldukça
utanıyorlar oluyorum ben
kalbimse unutmamış fısıldamayı
der ki cay sevmemekten de

Notlar notlar tutuyorum ve günce susup kalıyor
sesler sözler ayırıyorum kendime suskunluk adına
hepsi şaşırıyor birtakım senler kanatlanıyor üstüne
bütün kargaşasını yıldan uzun uzun mevsimlerin
dinginliklerini mevsimler yok edegiden yılların
tenimde sana biriktiriyorum saçma sapan biçimde

Bir şeyler görüyorum
başucumda hiç bir şey
birkaç şey seziyorum
omuzumda sencağızlarla ağzın

DÖRDÜNCÜ SERÜVEN

Pini için

Balalayka bir çalgı olduğunu
inkâr ediyor ama tınlıyordu
ud ey eski ata makamı Koska
çaldım ve hatta hiç unutmadım

Arsız tamburam neler anlatıyorsun bana
komşu kadınların ağda coşkusu ve kini
utanç terkisinde hiç kimse taşımadan
dörtnal gidiyordu geceleri

Balalayka bir ses-i müselles
giriyordu çala mızrap hasta odasına
ve o ölümün yeni kiracılarından biri
ağır ağır karışırdı kendi kanma

Arsız tamburam neler anlatıyorsun bana
sandalyeye oturup ayaklar yere değme vakti

yıpratılmış aşk şiirleri

MUPERE

Ay doğuyor sevgilim
ay doğuyor bak
çıkıyoruz kuytusundan hayatın
beraber ölüyoruz dallarda

Ay doğuyor sevgilim
omzunda ıslıklarla
ay doğuyor bak
göğüslerin çiziliyor yukarda

Ay doğuyor sevgilim
ağlamak ne eski moda
ama ay doğuyor bak
ışığa döndüm dallarında

Ay doğuyor ay doğuyor
gece uçuyor soluk aşklardan
ay doğuyor mırıltılarla

YOVANNA

Acıları bir kupa kızının
fincan içindeki bahta benzer
bir yazgıyla öpüşür sevgilim
adı alnıyla karışır Yovanna

Aşk huzmelerinden incinir
tırnacıkları telveyle tanış
pislik caddelerin maralı
sevdayla gizli gizli buluşur

Benim yerime yürür ölürdü
yerime emanet düşler görür
saçlarında kalbi ve kasıkları
en olmadık sızıları bölüşür

Şimdi bilekleri kanıyor orda
ölümdür şaşırmıştır aybaşları
Yovanna Yovanna Yovanna acıları
kanla yürek bile bazen küsüşür

IRAK BİR YANILSAMA

Uzakların minayla kaplı içi
pembe bir zindanın var
onun da mina kaplı içi

Gözlerimi kısınca anlıyorum
yitip gitmiş sendeki Ayşe Sevim
Gülseren Yelda Ender ve Mevsim

Zindanı görünce anlıyorum
hür bir mahpusla
mahpus bir hürün
izin kâğıdında aynı imza
ölümünde aynı mühür
içinde aynı mina

DEFTERİMDEKİ SÜS ÇOCUKTUN SEN UZUN YILLAR SONRA DA SEVGİLİM SÜS

Ben hep zayıf alıyorum sevdadan
bütünleme ne olsun biraz intihar

Koridorlar iğneli miğneli kapılar
tiryak ve cima ve fındık ve mastur

Kurula bile almıyorlar beni
ki ev ödevlerini aksatmasınlar

Kaymak Tabağı yazarkenki zekeriyle M.R.
mister ve mystère pantolon ceplerimde
ağlarım defol git de eylüye gel diyorlar

Okuyorum okuyorum adam olamıyorum sevgilim
ben adam falan olamayacağım bu sıralarda
içimde senden kopya yanlış sevdalar

DAMLAR DAMLALAR

Seni beklediğim bu ıssız yerde
açtırdığım çiçekler soldurduğum
çiçeklerden bin kat falan fazladır

Seni özlediğim bu ıssız yatakta
düşlerin matinelerine de suvarelerine
de abazanlar üşüşüyor filim hep aynı

Seni karşılayacağım bu çolak köşede
yapayalnız bir delikanlı benden borç istedi
senden döneceği ölümüne yol parası

Seni öptüğüm damlar ve senin gözlerin
deki ıssız damlalar ıssız damlalar

DUYGU DÖRT NUMARA

Sarsılıyorum sarsılmaktan başka
hiçbir şey yapamıyorum
bazı günler bazı acendalarda

Herkes beni ararken kaçak diye
herkes birbirini tutukluyor
kaçacak diye sarsılıyorum

Bir şeyden bir şeyin kaçağı herkes
adresi olmayan aşklar yazılar
mektup gittiyse de décédé

Muhtar çakmağı kullanan herkes
1970'lerde rüzgâr çakmağı kullanan
herkes muhtar belgeli birer eşkıya

Sarsılıyorum muhtar bey
verdiğiniz vesikalardan ve yeni
adıyla ak belgelerinden şehrin

Duygu beni dört numaraya çıkardı bugün
belgesi elindeydi sütyeni belindeydi
ve dilinde müptezel bir aşk - şarkı

KOMŞULARA

Ah sen manzaraya iskete düşürürsün
geceleri kalbini üşütürsün sevgilim
vezindi uyaktı hepsi alt üst olur
aşağıdakiler vurur tavana değnekle
gürültü mü durur daha da artar

Ah sen iğne iplikle roman yazarsın
geceleri kalbini üşütürsün sevgilim
karakterdi tipti karışır birbirine
aşağıdakiler değnekle tavana vurur
serim mi düğüm mü artık daha çetrefil

Ah sen beni niye seversin bilemem
geceleri kalbini üşütürsün sevgilim
oralarımdı buralarımdı birbirine karışır
aşağıdakiler öf yine onlar vurur tavana
buralarım mı oraların mı birbirinde kalır

MEGA ASVAS

Anahit için

Kara giysileri olur onun bıyıkları da
ayakları yok eder giydiği her terliği
hırkası valde memelerini korur esiden
esnaf masallar hatırlar o çarşıya çıkınca

İkindiler akşamın mek kıpı öncesi hep
gölgeleri uzatıp durdukça erir gözleri
akşam maltız ve uskumru özetleridir
ve ferç de şerç de hazır sana daima

Tanrım nasıl böyle somut yaşanabilir
bakıyorum kiremitler gibi çökmüşken adeta
çarşılara çıkıyor da dönüyor masallarla

GÜLLERİN ÖZETİ

Yalan söylememek gerek
gül çok hazindir bu çağda
bir kolları kesilmiştir
yeni gül satıcılarının da

Abartmak büyük haksızlık
gül gölgesi değil dünya
gülün gölgesinde bile
naylon maylon savrulmada

Su durulmuş aşk da mahpus
güle şiir biçenler yok
dikendir sözü kanatan
o bile şimdi pusuda

ALTIN KESİM

Turgut Uyar için

Dikey dostum Mutluluk
direk ve çekül ve dut
ip doğru çok değerlisin
sallanan ip sarkan ip
uzun uzak bir hayatın
çöreklenme tepkisi

Yatay sevgilim Sevinç
ufuk ve çatı ve sudüzey
ve şilte çok önemlisin
yayılan ırayan düşler
duyguların sonsuz iri sözlüğü
toparlanamıyor ki çevirisi

Düşey Gönül yanal Sorun
ve yanak ve yangı ve yangın
alev başka bir dil bilmiyor
patlayışı nesneler birliğinin

MARILYN MONROE

Asla unutmuyorum nardenk tadını
bunlar bana bahar bahanesiydi
sanırım eskimişti de saçları
tırnağıyla tarçın ısırıyordu

Asla unutamam nardenk tadını
mürdüm meyhanesi mezatlı masa
umarım dişleriyle anardı beni
ensesinde bir panayır kaçağı

Asla unutmuyorum nardenk tadını
zakkum kerhanesi zavallı zeycan
hobo efsaneleri rodeo kısrağı
kişneyerek aşka koyan adını

Asla unutmam nardenk sesiydi
kalça karın karanlık kadın
bana serin bir avlunun simgesi
intihar üç hecedir her sözlükte

LİSE BİRDEN ÖLÜM

Haritada süvariler söndü gitti
topçular ölürken bayrağı yaktı
eller kuruş kurşun yazılı keder

Leh yüzlü lehistan dudaklı sen

Sen bir zamanlar bir muahedenin
rakamları ve kirpikleriydin sen
hulki küçük ölümüne inerken

Leh yüzlü lehistan dudaklı sen
hep bir savaş sonuydun sen
yanarak koşan kindar hecin
leh yüzlü viyana öpüşlü sen

Bir sevdanın yeleleriydin bana
hulki ölmekten yorgun argın

Adresim Aynalar

1. Baskı: Telos, İstanbul, 1991

bir mahalle şairinin
büyük defteri

ÇAN

Yalnız yürek arınabilir zamandan
Ve tahtadan arduvazdan yollardan
Yalnız yürek

Kollarında tuttuğu nisan yılları
Bırakıp gitmişti onu

Aşk yinelenmez ki

Ellerinde kuruyan eski yağmur
İz komadan uçtuydu bir sahradan

Aşk yinelenmez ki
Öyle eskir uzaklaşır
Sezildiği ilk andan

SÜRECİN YIRTILDIĞI YER

Benim adresim ayna sim ayna im ayna
Süreci yırtar otururum orada o aynada
Çocuklarla firari uçurtmalar ese ese
Benim firari aynamı rüzgârla aynatırlar

Sankilerle gibilerle nicedir küsüm
Fakatlarla oysalarla söz kestim çoktan
Adını derin derin kazarım unutulmamaya
Ve sımsıkı kucaklar beni uçtuğum aynan

Gecedir sarışın ellerin gece devşirir
Evrilir tan terlemiş alnındaki ayla
Bu hane bu dolambaç bu serseri mevsim
Sellerle iner kirpiklerini kanırtmaya

Benim adresim ayna
Ayna orada o sapakta
Sürecin yırtıldığı yerde
Ve serin ve loş ve derin
Düşler buyurur bana

YORGUN TELVE

Kimdi kopup giden eski gövdesinden
Omzundan göğsünden uzaklaşarak sen
Sandık ve bohça ve konsol çiçekleri
Bir resmin solma süreci ikindilerden

Lavanda levanten bir solma süreci
Bekâret rengi kuşluk saatlerinde
Vaat kadınları kızları ah Yeruşalim
Bir resmin solma süreci renginden

Bebekağzı turuncusu mahzun mukoza
Tığlarda örgülerde şişlerde akşam
Bir resmin solma sürecinde solman
Öyle solma süreci kadar müslüman

Ölesiye ayrılıkmış diyor söylenti
Albümlerin dağıtılmış ve bölüşülmüş
Bir telâşedir hangi yüzüne baksam
Bir resmin solma sürecidir solman

Nazarlık düştüyor ve parçalanıyordu
Tragedya anlatmaktan yoruldu fincan
Sana som sessizlik bağışlar artık
Bir resmin solma süreciyle solman

YANILMIŞ AD

Geceye sarınmış küçümen güller
Ayda gölgeleri tırnak dikenlerin
Unutulmuş bütün kızlarla birlikte
Defterlere bakar bakar ağlar

Sen bu kadar dudağıysan harflerimin
Adımın yanlış konduğunu düşünebilirim

Sen bu kadar dudağıysan harflerimin
Adımın yanlış olduğunu düşünebilirim

Bir günceden mürekkeple sızmaz kan
Yaralana yaralana yaşlanan bir eltinin
Şarkılardan korunamamış sesiyle dinerim

Kuklasının ipi zaman hırkasının ipi zaman
Senin küçük harflerinde unutulmuş kızlar
Bana hiç dönmesin hiç dönmesin ben beklerim

GÜL DEVŞİRİRKEN

Susuyor insan
Gül devşirirken

Onun gizli sesini tozda duyardım
Eve saklanarak gelmek gibi bir şey
Gibi bir şey oluyordu evlere dönmek

Arka bahçelerinde şehrin yoktur konuşan
Odalara bırakır da sözü öyle kaçarlar
Kaçarlar gibi bir şey arka bahçeler

Sonra kimin heceleri var kalabilir ki
Taşlıklara yansımış çaydan kaşıktan
Susar insan

Gül devşirir gibi bir şey

ÛDÎ

Ud beni duyuyor ben udu
Duyuyorum işte akşamlar
Sessizce uyuyor geceye

Unutuyorum denir hayır
Olmuyor düşlerde bile
Zambaklar orada uyuyor

Uyum koşuşuyor tellerde
Kalbim peşinden koşuyor
Bir yetişip bir düşüyor

Birisi bir saati kuruyor
Ah sensizim ve yelkovan
Hep ıssız yerimde duruyor

Ud beni kuruyor ben udu
Kuruyorum işte akşamlar
Sessizce vuruyor geceyi

YAŞLI NEBATAT

Düz duvara tırmanır kireç sümbülü
Dam kiremit oğludur keşiş sakalı
Her eve bir taşlık bir sarnıç zamanı

Her ev bir taşlık bir sarnıç zamanı
Geçti gitti suyolcular da öldü gitti
Kadınlar tül siperlerden hüzünle baktı

Kadınlar tül siperlerden hüzünle baktı
Köfeki bir hayata Malta tenli bir hayata
Aşerdiler uğundular gelmeyeni beklediler
Kadınlar tül siperlerden hüzünle baktı

MAHALLİM MAHALLE

Mahalle beni bitirir ben mahalle bitiremem
Hafız Beyle Bay Zangoçun gizli gizli aşkları
Revak beni yitirmiştir ben nişleri yitiremem

Ben şu dünya işlerini yazıktır bitiremem
Nur Hanımla Bayan Nıvart kapı komşudur aşkta
Taşmamam taşmamam ben onları yitiremem

Defterim hep açık kaldı yaza yaza bitiremem
Konu sevda hepsiyle de konukomşu oldum aşka
Yolda aykırı ev buldum bulup bulup yitiremem

ORTA HAL

Güneş toprağını suluyor biri
Bir başkası dayanak dal saksılarda
Öbürü akşamları yorgun dönüyor
Yoruluyor biraz Akçiçek Çıkmazı da

Sevda uçulur bir buluttur ya
Siner dağlara dağlara
Bakarsın uzak hayır çok yakın
Ufkunda Akçiçek Çıkmazının

Orada bir çaydanlığın dem sesi
Ya da el örmesi turunç sepeti sevda
Ekmektir canım kuru ekmektir mesela
Sofrada Akçiçek Çıkmazında

Sevilmiş elleriyle ev kadınıdır
Alnındaki yazıyı da dantelle yazdı
Bir gün bitmeyecek bir düğün için
Işıyıp durur Akçiçek Çıkmazına

O gün hiç bitmeyecek o düğün için
Telleri uçuşacak belki sözlerinin
Acılarla anılarla silinen ahşap
Utkularla ağacak Akçiçek Çıkmazından

BİZİM KÖŞE

Kunduracı bu köşeye bakış katıyor
Poyrazda hep lodosuna saklanıyor
Lodosta başı ağrıyor hadi poyraz
Saçları bulutlarla ağarmış
Çingene çiçekleri kokluyor
Sepetlerden şalvarlardan

Çingeneler köşeye çiçek katıyor
Yaban kır kokuları papatyaların
Hüsnüyusuflar narin mahzun bakıyor
Evcil sümbüllerle aşküsevda içre
Çingeneler akşamları iple çekiyor
Çamaşırcı amcalardan alışverişe

Çamaşırcı amca don fanila satıyor
Bedenler biçiyor gelip geçenlere
Bütün gün kravatsız bakıyor
Pamuklu çoraplara ayaklar
Donlara kalçalar butlar
Bana merhabalar bakıyor

Bizim Köşe apartımanı
Hepimize bakıp bakıp
Hayatsız yaşıyor

SEMAÎ

Dizleri yaralı girdi gerdeğe
Kutsal kare yatağın baş ucunda
İki köşe aşk ile yuvarlanmış
Üç ve dört de birbirine bakmada

Dizleri yaralı girdi gerdeğe
Öbür yüzü yatağın altındaydı
Karanlık da kendisinden kaçacak
Karanlık da kendi kendine ayna

Dizleri yaralı girdi gerdeğe
Damağında cin sözü barınırdı
Başka her şey unutulup kalıyor
Hepsi yalnız hem de anadan doğma

Dizleri yaralı girdi gerdeğe
Dirsekleri utançtan kızarmıştı
Dündür gece dündür diye bağırdı
Gece dündür sakın beni unutma

Demiştim onlar eşkin yayalardı
Gizli kenar dizlerinin yarası

AGENDA MEUM

Hayat ey kötü beceri
Seninle aveneyim bugün de
Seninin altında benim var
İçkidaş sırdaş ve hempa
Ellerin titriyor ellerimde
Dizlerim dizlerinin altında
Altında dizlerin dizlerimin

Bizler birikmiş ben ölüleri
Art arda düşmesi sulara haçın
Hemkeder hemcinsel hemözge
Akıyor dizlerin dizlerimden
Gözlerin sızıyor gözlerime

Söz asla unutmayacağım
Doğum gününü ala karanlığın
Takvimini saatini sana bırakacağım
Belki parça parça sen ölülerine
İğfal edilmiş akrebiyle zamanı
Savaşan koşan oynaşan dizlerine
Sakınmasın diye başka dizlerden
Sözlerim sızsın diye sözlerine

ALAVERE GÜL

Cumba şiirin başladığı yer olmalı
Dudaklar uyakların dokunduğu yer
Aniden ağlayan bebek ve ani memeler
Duvarda gülümsemeye başlayan resim

Bilirsin alavere gül yoktur aşkta
Adam günün birinde askere gider
Gözyaşları hani bakışlarda bulutlar
Ayrılık Çeşmesinin kurumuş alnı

Cumba bakar durur sonsuz sabaha
Der ki evet alavere gül olmaz aşkta
Bebek uykuya iner dingin ellerle
Bebek dingin elleriyle uykuya iner

KEDİ YALNIZLIĞINDA

Günler boyu üzülmüş durmuştum
Bir yağmurumuz kalmadı seninle
Bir penceremiz bir utancımız
Bir mektubumuz bir ay sonumuz
Bir kahvaltımız kalmadı kalmaz

Şemsiye de unutulmaz bir köşede
Ötede beride işyerinde trende
Birileri gülüp açmaz onu mesela
Ya da satmaya kalkmaz sağanakta
Telleri kırık zaten kimse almaz

Bir kedimiz doğurmadı seninle
Marttır diye damdır diye kaçmadı
Kedi evdir ev kedidir derler oysa
Gözlerinde kaygı yanar onların da
Islanıp dönse içerde kimse yok

Bu yalnızlık azalmaz da artmaz da

SERİ İLANLAR, KALBİM, İHALELER

Unkapanı ozanı, yeni şarkılar
Versem sana ıtır ile Zeycan'ı
Asuman bir köşede yırtılmış foto
Ellerinde masmavi bir bıçak tavrı

Bir overlokçu, bir freze mezarı
Leyla ile cani, Mecnun'la cinnet
Çeyiz sandık ve sanduka tasarıları
Ellerinde masmavi bir takas tavrı

Felçli kıza bakacak yatılı bayan
Sahibinden, on on altı arası
Arab-ı Zengî çoktan gömülmüştü
Gözlerinde bir ece üç işçi arı

Halkın saçma ve garip anketörü
Lise 1'den terk bıyık bademyağı
Bağlasam kollarını Tahir Zühre'yle
Ellerinde bir muhabbet bir kısas tavrı

Nevresimler pazarlayan narin eleman
Yusuf yorgan, kolları yorgun yastık
Yollarda vurdurulan düğün alayı
Züleyha'nın iğdişlik masalları

Kuaför Tasula'ya hemen bir kalfa
Adı Azra, Mecdel'i hiç bilmiyor
Önce kendi saçlarım evet diyor
Ellerinde masmavi bir makas tavrı

Askerlikle ilişkisiz torna ustası
Adı Vamık ve Azra'yla gezip tozuyor
Kasıkları ada çakıllarında kaldı
Bacaklarında Eyüp'lü bir rakkas tavrı

Hem kısa hem müteferrik bir hayat
Varaka, Gülşah, Hüsnü ve âşık
Hepsi birbiriyle özdeşlenmede
Hepsinin kalbinde bir nadas tavrı

EZAEVİ ÇOCUKLARI

Hayatımız bir ateşin yankısı
Bir dülgerin cevize sözüydü bu:
Ya budak? Cevizin eski sızısı
Budak şurda burda ilenen özsu

Hayatımız bir ateşin yankısı
Gül biçenin sarı güze sorusu:
İş arıyorum demişti gül biçen
Hayatımdan firardayım doğrusu

Hayatımız bir ateşin yankısı
Bir hamlacı söylüyordu oğluna:
Dünya bizden böyle kaçınıyordu
Kürekler ve iskarmoz ve eğri çima

Kız oğlana fısıldar oğlan da kıza:
Uçsuz kıyılarda ırmak boylarında
Koşsan da hep hatırla hep hatırla

Hayatımız bir ateşin yankısıdır
Verilecek ifade yok aşklardan başka

SESSİZ

Seni bırakmam diyordu oda
Beni bırakma diyorum odaya
Hayatımın yorumları için niye böyle söz tanırım
herkese her şeye yazmanlara şiirlere romanlara
niye onlar paylaşılmaz bir ses verir bana

Sabahın sahibi yok der sana
Tan yelinin ısısı yok der bana
seyisinin vurduğu atta kör ölegiden baykuşta
niye onlar paylaşılmaz bir ses verir bana

Ellerin yüz bin herkesin eli
Düşlerin yalnız herkesin düşü
Kendisine döner ve usanmaz ve bulamaz da
terk edilmiş adreste terk edilmiş oda
neden bilmem paylaşılmaz bir ses verir bana

GİDİŞ

Bu gece ay sarkıyor ömrüm üzerinden
Bavulumu toplamışım canım derlenmiş
Şarkı söyleyin diyorum ben giderken

Damıtılmış şarap da katmıştım aşka
Kurutulmuş çiçekler cama derkenar
Gittim kaç ağaç geçtim bilemem

Nerde günlük tutuyorum evim orası
Telefon defterim ah rakam mezarları
Bir han adı: Ihlamur Gölgesi
Kaç kez kaldım kaç kez ayrıldım

Bu gece ay savrulur ömrüm üzerinden
Kıvılcım bende, yağmalanan kül
Yağmalansın

ANLA

Zamanla kayıp gider eşya elimizden
Saklanmıştır unutulur bir köşede
Gizleyip içersinde eski eski anları

Zamanla kayıp gider eşya elimizden
Bir kitabın arasında arkasında bir rafın
Bize an iletecek yeni anlarda bekler

Zamanla kayıp gider eşya elimizden
Bir dolap kuytusunda kutusunda kalbin
Unuttuğun yine de var buradadır der

Zamanla kayıp giden eşya elimizden
Bekler bizi koparak o büyük zamandan

GÖZYAŞI VÂDİSİ

Caddemizin ırmağında fiyonklar yüzer
Başörtüler eşarplar fularlar beyler
Bir aynada olası Leyla'larla buluşurlar

Kollarımızda erselik koltuklar gezer
Hani bazen tüylerinden utanırlar da
Kasıklarındaki kunduzla konuşurlar

Eski dere yatakları ev bağışlamaz
Bilirsiniz su bağışlamaz sel bağışlamaz
Nice baylar ve bayanlar bilmeden bilemeden
Cadde köçek ve çengileriyle boğulurlar

DULLAR VE UMUT

Günaydın dedi bir komşu
Sesinde yaz kahvaltısı
Omzunda su ışıkları
Günaydın der bir komşu

Sözün sarmaşıklarında
Yakut böcekle yürüdüm
Günaydın dedi bir komşu
Ağaç uçları serin dam

Kavak kapılı tavanarası
Çubuk tütün gül ağacı
Günaydın diyen bir komşu
Balı akardı budaktan

Hani evler ve dullar
Konuk gözetir ya uzaktan
Kimse götürmez beni evime
Öpülmüş dudağımla susmaktan

Hani
Evler ve dullar
Konuk gözler ya
Uzaktan

ÂCİL İLE BEGONYA

Sevdalının elleri pembe begonya
Pencere kıyısında uyuyor saksıda
Çok eski bir masaldan türer akşamlar
Göğsünün teriyle ıslanmış boynumda

O terle öbürsü var ya soğuyan iş sonunda
O begonya var yansıyan acı turunçlarda
İşten dönüşlerim görüyorsun hin ve âcildir
Tünediğim balkon âcil kumru uğultusunda

Bekâr kaldırımlarıyla yürünmüş sokak
Uçan gülleriyle perde uzak çok uzak
Ama begonya hep pencere kıyılarında
Türemekten beklemekten sevdadan ıslak

BİR TAKVİM, HEPİMİZİ...

Saat kaç? Saat lodos.
Dediğim söz demelerden uçuyor
Sıçrayıp konuyor rüzgârgülüne
Bir takvim hepimizi anımsar
Fırtınayla ve sincapla anımsar

Saat kaç? Keşişleme.
Patlar dallarda ekim izleği
Ot anlatır kediler dirimini
Açık morca bir sabah
İp gölgesi ikindi

Saat kaç? Kuzu poyraz.
Bir takvim hayata savurur bizi
Koynunda vaktin güzel meleği
Elmadaki su taştaki kan
Kovala erdir güne izlerimizi

Saat kaç? Gündoğusu. Karayel. Aşk.
Düşür sayfalarını gönyele sesimizi
Kop kolumuzdan çık kalbimize
Al götür, yargıla yetinmemizi.

Bir takvim, hepimizi.

AŞERME

Doğurman gerekmez
Aşermek için

I

Kaya ve lapina göçmenlere şaşar
Korkutur rahmindeki tutsak gezgini

Kireç ile mürdüm çapraşır dilde
Çapak akar damak yanar ve kanar
Çarkıfelek kapar gökten şahini

II

Ah başağrıları vapur gezimciliği
Karabatak ağrıları iskele belleği

Midye yaşarken sevdiği denizi
Midye ölürken kusar içtiği denizi

bir mahalle şairinin
küçük defteri

KINALI'DAN SİRKECİ'YE İNEN BAY MİSAK İLE KÜSKÜN BAYAN MÜZEYYEN'İN DESTANI

Bay Misak şapkanız çok uzamış
Sabahları karanlığa bölen şapkanız
Çok uzamış ve örtmüş bahçeyi
Komşular durumunuzun farkında
Varoluşunu yellenmeyle sınayan
Bayan Müzeyyen de yeni şapkalar
Şems siperli serpuşlar kuruyor
Yeni aklında

Aranızda aşk var da bilmiyorsunuz
Zaten katıdır pektir aşk aradaysa
Bahçenin çitleri asmalanır da mesela
Birer utanç ve dolma sureti yapraklar
Yeni yapraklarla
Küser

Çoğalan nedir aklında - bina ve zina
Gelinen günler sizi biraz kovuyor
Sabah alınan vapör sizi götürmüyor
Deniz sallamıyor hırpalamakta sizi
Sis örtmüyor buğulaştırıyor gövdenizi
Siz satın almıyorsunuz o sizi
Ve Sirkeci

Küstürdünüz dalganızı yazgı aç martı
Balıkçılar önce balıkçılar kovuldu
Cennetten kovuldular kerteriz o martıydı
Küstürdünüz dalganızı yazgı aç martı

Suretiniz düşer yapraklarla - sarı ve sara
Cemaat hastanelerinde eli eğri hekimler
Erincinizi düşlerinizi tahlil taklib ediyor
Gece yatıları da tedaviye döner akrabalarda
Uzakta Bayan müzeyyen çarşafları kan ve lavanda
Ölümü sık sık düşünmüyor ve gözleri hiç
Ve feci

Şekip Tunçkale ve Şürekâsı daktilo
Satışlarında faikiyet sağlıyormuş
Ah sülüs daktilo ve Londra seyrüseferi
Hep narin düşkün hayatlar düşündürür bana
Ölümü sık sık düşündürür mü bana?
Bir kâtibe bir zâniye değildir Beyefendi
Kendi parmaklarını onarır şu hayatla

Küstürdünüz harfinizi kırıldı elif
Martı eriminden hızla düştü dalgaya
Kim hayatı onarabilir parmaklarıyla?
Küstürdünüz harfinizi kırıldı elif

Bu hayat mı onarılacak parmaklarımla?
Ben yazarken yan odada mitralyöz kaygusu
Bay Misak'ın tuşlarla satranç oynayan eli
Tutulan taş oynanır Bayan Müzeyyen
Yaşanan her gün ayrı bir "tuşe jue"
Uzanılıp tutulmuş yaprak koparılır
Azıcık dolma yapılabilirdi akşama
Bay Misak Mısır Çarşısından kıyma alın
Dönerken adaya yalnız
Bızır: Küçük filizi parlak kasığının
Anahtar diye okumuştum eski kitaplarda
Ah harfitariflerin cinsi maceraları
Onlarla çok düşüp kalktım çocukluğumda
Beni kıskanma

Behçet Kâmil İspençiyârîsine uğradım
Tezgâhtar Hayriye Hanımın izin günü
Benim Behçet Kâmil Beyle sohbet günüm
Senin için yeni varis çorapları aldım
Vazelin de aldım ki biraz gülüştük
Damaklarımız için karadut şurubu gelmiş

Bir tomar da kartpostal mahzunViyana
Dedik ki ne zalimmiş sevda ve iştira
Kınında üzülsün yatagan ve kılıç ve kama
Kanında üzülsün yatagan ve kılıç ve kama

Duyduk Mısır Çarşısı devrildi akşama
Akşam için mühim madde: Ağda
Böyle böyle kendinden uzaklaştın
Şarap ve dolma şaşkın ses kulağında

İşte fotoğrafları kaldı sakin yazın
Ben bu kıyıda Bay Misak hep karşıda
Poz: Çakılların acıttığı tüysüz göt
Poz siyah beyaz gri mri hazin dünya

Üzerimde hafiye komşular saltanatı
Sokağa mı hayır bana bakan pencere
Oralarımda kışkırtır temas-ı pazen
Ki sevda uzaklaşıyor bacaklarımdan
Ben uzaklaşıyorum kendimden size
Görüyor gelip geçen ve döneyim yine
Diye beklerim Bay Misak vapörünü ben
Topladığım yaprakların altında Havva
İle tutaçları asmanın Âdem tutacı
Gülüşüyorlar iki yaprak biraz değse
Üst üste gelse fingirdiyorlar
Tüylü tersliği gayri tabii mukaranetin
Tüylü yapraklar

Tüylü sersem düzlüğü şu günlerin
İkimizin dört el çekip çekip
Uzattığımız geceler nerde
Nerelerde

Sevda ile şehveti nasıl ayırt edeyim
Muhterem pederim çok ışık tuttu bana
Ama ne kadar ışıksa o kadar da gölge
Ben hep bakışların gölgeli tarafında

Söyler misiniz Müzeyyen kıble neresi
Sabah bizi yakalıyor ya doru teniyle
Ben sendeyken şaşkın tay al tavladan
Kaçıyor ve nal çakılır vurula vurula

Bir iz Müzeyyen bir iz arıyordum hep
Çıldırıp ah duruldum tay malafasıyla
Kendi okum sürmüş beni garip yaylana
Yön kimdi kendi gövdemden çıkıyordu ya

E dinliyor musun Behçet Kâmil Bey?
Adayı hiç küstürmesem ne dersiniz?
Akşam ada istiyordum su mu dedim?
Sizi küstürmek istemem yetti mi dama?

Orada söyler söyler sesi Müzeyyen
Sesi söyler umulmadık uykularda Müzi
Önü söyler ardı söyler hüzün uykuda
Ayırt edebilmeliyim sesi sevdamdadır?
Nesi unutulmaktan üşür üşür ölür?

Neresi uykuda?

Bu devran bizi biraz kovmaktaydı
Zaten her fotograf lanetli kopya
Bacaklarınız solda kalbimin omzunda

Beni getiren kaptan sarhoş: Selam madama
Dedi iskeleye yanaşırken inledi inledi
Niçin durur kalır bu iskeleler bilemem ki
Ben olsam palamarı çözer kaçardım uzaklara

Yukarda mahallede ben olsam ah ben olsam
Suda boğulup durmasam kayada bitsem
Bebe çığlıklarıyla uyansam karımdan
Kaçıp kaçıp dönecek yerlerim olsa
Dönecek bir kıyım olsa

Sen: Hiç kaçtınız mıydı Bayan Müzi'den uzağa?
Poz: Kaygulu bir hayatta Müzi'yle kol kola
Bakın bu çimacı aykırı palamardır adalara
Sakınmaz ellerini kaçınmaz üç parmağıyla
Büyük bir nara boşaltır kıyıya kollarıyla

Akşama ne kaldı iyzah buyurunuz bana iskele
Biletsiz yolcuların da kusa kusa gecikiyor
Ey akşam usta ne kaldı senin ülkene burada?
Ey akşam
Ey küskün usta

(ara)

Vapör nazik bir promenad başka şey değil
Hani nazik bir promenaddan başka nedir?

Uzak olmaz mı kaptanların gözleri
Kaptanla göz göze olan daima denizdir

(ara)

Sekiz doğrusu nice hayale gebe rakam
Değil mi Bayan Müzi bu sizin sekiziniz
Bir yerlerden hatırlıyorum çıkaramıyorum

Belki de bizim bir gecemizdir bir sesimizdir
Güneşle ayı yan yana düşündüğümüz gün
Hepsinin ışık ve iğ ve et ve kovuk olduğu
Boyunlarımızı göğüslerimizi kıçlarımızı
Kimileri erkeklikten de dişilikten de öyle
Öyle söz eder: Kıç der kurtulur ikimizden
Sekiz ikizdir der bazıları

Sekiz bizim ikizimizdir
Hem dışında hem içindeyizdir

(ara)

Dargın deniz bütün kıyılarımı yıktı benim
Sevgilim bağışlanmış tek gecemi bağışla

(ara)

Sevgili Misak pencerelere dayanamıyorum
Hiç kalmadı tahammülüm artık bu bakışlara
Halbuki zaman bizi kovmayacaktı değil mi?
Halbuki saadete kavuşacaktık biraz değil mi?
Bu gece iskele kuşu olup bekledim bekledim
Dargın deniz bana bir tek yolcu getirmedi

Yalvarırım bana inanınız
Hiçbir şeyden hiçbir şeyden hiç kimse
Ölümümden bir tek kimse mesul değil
Kimse

bir mahalle şairinin kuruntuları

KURUNTULAR DEFTERİ

"Ölüm, hemen yanı başımızdaki o saçmasapan yokluk, hatıralarımızdan biridir.

"Sevgili komşum Müzeyyen Hanımın intiharını anlatmayı düşündüm. Ada ve bahçe ve asmayı yapayalnız bırakışını. Vezinsiz bir hayattı onunkisi; uyakları olsa da, çoğu aksaktı. Yazdığım her şey, mıknatısa kapılmış demir tozu gibi, bu kâr-ı nev destanın çevresine toplaştı. Gördüm ki şiir ölümle ilgilidir ve bu değişmeyecek. Büyük defteri yazdıran, küçük defterdir. Destanın dizelerini sayılarla göstermek, kendi kendisine berberlik terzilik yapan mahalle şairlerinin tavrıdır. Kendi sünnetimizi de yapabiliriz biz, kendimiz. Herkesin 37'si, 162'si başka başka değil mi? Benim Müzeyyen Hanımdaki rakamlarım kendi hayatımın sayılarını onda aramaktan başka nedir? Ve bulamamaktan?

"Hani kendi saçımızı eğri büğrü keseriz ve kefenimizi de biçer tahta sandığa saklarız. Bir erguvan diker ve çiçeklenmesini uzun uzun beklerken içeriz. Bir hayatın tafta geceleri, aşkla ve ölümle nişanlılıktır. Müzeyyen Hanımın bayan'lığı Bay Misak'tan sirayet eden ada hayatıdır. Ölümün sirayeti de 37'de ve 162-163'te kendisini belli etmiştir. Ah, bu kadın artık hep böyle ölecektir. Bay Misak'ın ona verdiği rakamlar, cep muhtırasına yazıverdiği şeylerdir: 11. parsel, pafta 4, ada 2, nümero 141. Resmen ölüm.

"ÇAN adlı manzume, Müzeyyen Hanımın 9. ve 10. sözlerinin açıklanmasıdır. Bilemedikleri dertleri bilemedikleri duygularla yaşamakta olan komşularıma yardımcı olmanın, çoğu zaman da yardımcı olamamanın ıstırabını duyardım. Nisan yılları ne demektir? Bilmiyorum. Yoksa sonsuz güz içindeki aşkın kılık değiştirmesi midir? Şiirin de erken bahara çok aldandığını siz bilmez misiniz?

"SÜRECİN YIRTILDIĞI YER, ben adalı şairin yersiz yurtsuzlukla ilgili yakınışı olmalıdır. Rahmetli Cemal, bu aynatmak fiilini çok severdi. Ben de onu pek severdim. Bu şiiri yazan adam ile ayna arasında nergis bağı mı vardır? Bu adı unutmayayım: NERGİS BAĞI bir şiire alınlık olabilirdi. Neyse, adres lafı, şiirlerinde sık sık yer alır; kopuştur; göçebe bayrağıdır; midyenin kayadan sökülerek ölümüdür; tutunma arzularıdır. Bu adam hem kaptandır, kopar gider; hem de bağlanmayı özler (122, 123, 124). Niçin de firaridir (125, 126). O ne zaman ağlasa yağmur da başlamalıdır ve o yüzünü semaya kaldırmalıdır. Toprak kokusu, mülkiyetsiz bir toprağın kokusu.

"Yaşlı bir damat olma hayali ile yaşlı bir gelin olma hayalini kıyaslayınız. YORGUN TELVE Müzeyyen hanımın ölü vücudu ile eski fotografları arasındaki serüvendir. Albümler, mahzun hayatların küçük, telaşlı derlenişi. Fal ile telve gibi yaşamak ve fotograf. Solar (72, 73, 74, 75). Müzeyyen Hanımın ölümünden sonraki yıllarda Bay Misak siyah çantasıyla kıyıları dolaşır, insanlar istesin istemesin fotograflarını çekecektir. Herkes deniz esvabıyla yek diygerine nümâyân iken Bay Misak (eee, eczası dostun dediği gibi, onmaz steatopigist!) elbiselerini de siyah giyecektir. Ah biz Ortadoğu erkekleri.

"YANILMIŞ AD, Müzeyyen ile Müzi'nin aynılığını ve ayrılığını anlatır. En hususi aşk şiirleridir ki aşkı en umumi hissiyata nakşeder. Şairimiz bir yandan kendisine dönülmeyen kişiyle özdeşleşirken (ki bir edib, herkestir; 159, 160), bir yandan müennes görünmemek içün, ona dönmeyenlerin Müzi'nin küçük harflerinde unutulmuş kızlar olduğunu iddia ediyor. O kızların hepsi bizzat Müzi midir? Utanç ve söyleyemeyiş, bizde aşkın içtimaiyâtıdır.

"GÜL DEVŞİRİRKEN. Şair itiraf etmelidir ki, Müzi'nin dolmalık asma yaprağı toplayışını güllerle süblime eylemektedir (11, 12, 13, 50 vs.). Gül ile karanfilin nelere mazmun olduğunu eskiler bilir. Bir sesin bir şeye mazmun durması, o sesin o şey zımnında aşkı tazammundur.

"ÛDİ, ûdî, şairimizin Müzeyyen Hanıma karşı bürünmek istediği kişiliği gösterir. Bay Misak'ın dönmediği akşam (68) ve Müzi'nin hatırladığı eski geceleri (62, 87, 90, 91 gibi) birbirine bağlamayı denemektedir. Udun şemaili kalçaları akla getiriyor; Balzak adlı bir muharrir de kadını kemana benzetirmiş.

"YAŞLI NEBATAT'da şair mahalle dedikodusu yapmaktadır. (MAHALLİM MAHALLE'de daha da çok.) Gelmeyeni beklediler, Müzeyyen Hanımın son akşamıdır. *Tül siperler* deyişinin şaireneliğine aldanmayınız; bu tüller, ardından Müzi'nin gözetlendiği tüllerdir (76, 77). Kireç sümbülü, keşiş sakalı gibi nebat adları tamamen uydurmadır. Burada belki de gözcü komşular lanetleniyor. Ada kıyılarında üryan gezip güneşe uzanırken gözlemezler birbirlerini; kıyıların tek dikizcisi Bay Misak'ın körüklü Kodak'ıdır.

"ORTA HAL, birçok şairimizin kapıldığı eski mahalle lirizmiyle doludur. Burada, nikâhsız yaşadıkları apaçık belli olan Bay Misak ile Bayan Müzi'nin muhayyel düğünü (vah ki ölüm) yüceltilmektedir. Şair BİZİM KÖŞE adlı manzumesinde de adanın yazlık sergici esnafına iltifat eder. Bu esnafı kayırması, büyük bir maki yangınına kadar sürecektir.

"SEMAİ, semâî, demin belirtilen muhayyel düğün gibi, muhayyel bir gerdeğin tehayyülüdür. Lakin, Bayan Müzi, o gerdeğe ulaşsa bile, dizleri dizleri yaralı yaralı olacaktır. Niye niye böyledir? Bir adamın dizleri de yaralı olmaz mı? Dizleri dizleri yaralı yaralı bir damat damat? Ah bu şi'r, edebiyatımızdaki kenar mahalle erotizmasının güzide bir emsâliyken, azgın hislerle yaralanıyor. Bir gelinin gelinini, bir damadın damadını mı anıyordu rüyalarında? Ne sanıyordu? Böyle böyle durumları şöyle şöyle olan kimleri tanıyordu? Allahım, kafiye kâfi; uyak bir ruh hastalığıdır.

"AGENDA MEUM, bu cicibey ve monşer başlığı, hemen Semâî'nin ardından, Bay Misak ile Sayın Eczacı Behcet Kâmil'in tehlikeli rabıtalarını dile getiriyor olsa gerek. Biz mahalle şairleri neyi anlattığımızı bilmez miyiz? Hayatla matiz miyiz? Behcet Kâmil, adanın asude hayatına karşı şehrin karışıklığını yaşar ve Bay Misak'a da yaşatır. Acaba birbirlerine karşı temayülleri iki-cinslilik midir? (58, 59, 60, 62, 66, 73, 102, 105, 148, 149)... Yâ hû, şahsiyet hakları vadiinde ileri mi gidiyorum?

"ALAVERE GÜL, şairin herhalde tanıdığı Kaptan'ın bir aile kurma isteğini eleveriyor (122, 123, 124). Askere gitmek, bazı denizciler arasında bahrî olmak, sefere çıkmak mânâsında müstameldir; argodur. Serkeş tabiatlı bu insanlar bazen böyle kaçarlar (125), amma dönmeyi de özleyen kalbleri olur (126). Heyhat, bütün şiirin günahı, ideali realite zanneyletmekdir.

"KEDİ YALNIZLIĞINDA. Buna bir mânâ verilememişdir. İmla kargaşalığı karşısında şunu söylemek isterim: Benim de bir zebunu olduğum bu mesele, -di'li geçmiş zemana - ti'li geçmiş zeman denilecek kadar avamlaşmışdır. Hal bu ki, bir d ile bir t, insanın bütün hikâyesini değiştirecek ehemmiyyetdedir. Sözlüsünü kaybetmiş bir bahriyeli bu şiiri gemideki hamağının yanı dıvarına asmış imiş.

"SERİ İLANLAR, KALBİM, İHALELER adlı şiirin Bay Misak'a Sirkeci'nin, Mahmutpaşa'nın (hani Mahmud'un d'si bakalım) insan haritasını hatırlatması gerektir. Askerlikle ilişkisiz torna ustasının kasıkları niçin ada çakıllarında kalmaktadır? Bunlar sergici esnaf tanıdıklarını ziyaret etmek ve denize girip içki içmek için adalara geldiklerinde bütün maki ormanını yakanlardır. Peki niçin kasıkları (acaba, 74?)... Bay Misak, bütün bu hatırlatmalara karşılık, Behcet Kâmil ile gün boyu sohbet eder. (Hatta bütün yaz? 73?)... İmdi, şiirin zaman zaman hayat üzre dedikodu olduğunu da niçin inkâr etmeli?

"EZAEVİ ÇOCUKLARI. Aziz dostlarım, bu şiir tamamiyle kuruntu mudur yâhud veyâhud şair elbette bütün zindanlara karşı gelecektir. İtiraf etsin: Kânûn-ı Esasî ve ortadoğu paşası referandumuna EVET demeye gidip de rey zarfının şeffaf olduğunu görerek HAYIR diyen adamın şiiri olmalıdır.

"SESSİZ ve GİDİŞ şiirleri birbirini bütünler gibi görünür. Adressizlik, nerede ruznâme (modaya uyulup, günlük) imlâ edilirse evin de ora alması... Kendi kendisine dönmekten usanma ve gene de bulamama... Öte yandan 80 ve 81.

"ANLA, an'la olmalıdır. Metafizik, metapsişik? Yoksa bu şiir fotografların solmasıyla birlikte şu gazete haberinde mi neş'et ediyor: 'İntihar etdiği zannedilen müntehire M'in avucı içinde kümüş bir sigara tabakası bulunmuşdur. Bu tabakanın içinden de zavallı kadının eski fotografları çıkmıştır..." Ve ayriyeten 75 ve 128?

"GÖZYAŞI VÂDİSİ... Açıklama için bakınız yukarıda SERİ İLANLAR, KALBİM, İHALELER. Bay Misak uyarılmaktadır. Geçtiği Marmara Denizinde değil amma vardığı şehir denizinde boğulabilecektir. Lütfen anlayışlı davranınız; şiir her şeyi bilir de göstermez.

"DULLAR VE UMUT. Bir şair bunu da *umud* diye yazıyor ki artık gaf. Yukarıda biz 'mülkiyetsiz toprağın yağmur kokusu' mu dedik ne dedik; bir şair de vardır ki benim gibi mülkiyyet düşmanı görünüp tufeylînin tekidir. Yeni dilde asalak denilen bu cins insanın dostluğu düşmanlığa düşmanlığı da dostluğa habire döner. Hakareti bırakıp şiire bakalım; Müzi, Bay Misak ile yatmaya başladığında belki de o dul mudur? Evlilik ümidleri vardır, evlenmeden önce bile evi sık sık terk eden bu adamın dönüşünden ne ümid (tabiî, ümmîd) istihsal olunur? Kadın, Misak'ı eve bağlamak için bütün varlığını kullanmıştı. Alageyik fâhişelerinin namusu makadlarındadır derler, Müzi, beni affet.

"ÂCİL İLE BEGONYA. İzahat için bakınız ORTA HAL. Ayrıca, bekleyiş, 159... Ve gözetlenme, perde uzak çok uzak, 76, 77... Çok eski masal da şudur: İsmin isme kisbin kisbe benzediği zamanlarda bir sultanın SABAH diye bir oğlu, AKŞAM diye bilinen bir kızı, GECE diye bilinen bir karısı varmış. Yüzlerce odalığı bulunan sultan... Bu sultan... Behcet Kâmil Beyin elyazısıyla bütün masalı anlatılmaktadır. Elf Layle Va Layle, defterin yanında ahlaki kalır. Misal: Bizim BİN DİZE şiirimiz bahsedilen masaldan apartmadır. Mevzuat müsaade edince masalı nakledeceğiz.

"BİR TAKVİM, HEPİMİZİ. Kuruntular. Doğrusu şudur ki, Üsküdarlı kahve şairlerinden biri, benim bu kuruntu defterimi görüp şi'rim üzerindeki esrârı bizzat kaldırma gayretimi mezbuhane bulmuşdur. Olsun. Burada takvim acaba 16 ve 157 ile bile midir?

"AŞERME. Müzeyyen Hanımın vapörle alâkalı hayalleri. Karşı'ya geçmeye korkmaktadır. Midyedir; bağlıdır ve karaya düştüğünde de içtiği denizi kusarak ölecek. Deniz, Bay Misak'ı hırpalayıp götüren, nihayetde de getirmeyen deniz. İskele belleği nedir? Başını alıp giden, yolcuları ve memurlarıyla birlikte kaybolan iskele mi? O da şiirde vardır. (Ayrıca 133.)

"ISTIRAPLAR ANSİKLOPEDİSİ. Her şiir mecmuasında bundan kısımlar derc etmekdeyim. Bunlar FELSEFE TAŞI adından da anlaşıldığı gibi, şiirden felsefeye arayışlardır. Ki evvela bir aşk içtimaiyatından söz edilmişdi ve aynıdır. Şiir insandaki malûmatı ne denlü nakledebilir? Müzeyyen bir ölüm her şeyden mühim değil midir? MAKAME'de bir fotograf makamatından söz edilir. Keza, ayna, Adresim Aynalar şairinin zâtına aşkıyla zâtını teşhiridir. Ve firar ve uyak ve Nil ve Haliç. Şehre iner, hayret içer ve kendine masal dinler. Gene aynatmak. Hani kan ve zaman sızdıran takvimler hepimizi ve hangimizi süpürecek? Şairin dediği doğru: Aynı, hep aynı. Tek tek söylemeyeyim. Bir baba kâbuslarını birbirinden ayırd eder mi? Bunlar hem geçmiş, hem gelecektir. Sonra.

"Ah, her şey birbirine değerek eksilmededir.

"Mahalle şairlerinin soyu tükendi. Hâlâ niye dinliyorsunuz beni?

"Ölüm, hemen yanı başımızdaki o saçmasapan yokluk, hayatı nice denersek deneyelim en eski hatıralarımızdan biridir."

Şarkılar

1. Baskı: Varlık Yayınları, İstanbul, 1992

SUNU

Borcumdur kalbimi öderim bir şarkıya
Hayatı paramparça eden hatıralardır
Düzenli isyanlar harabeler karşı karşıya

BİRİNCİ ŞARKI

Beni şarkılardan unutma

Dünyaya eklediğim gül
Okşadığım dönülmez zaman

Beni şarkılardan unutma

Elifle başlamayan tanrı
Ayakları sarpasarmış yollar
Beni şarkılardan unutma

Efsane damaklı sevgilim
Dualar dudaklı sevdiğim

Ölüm hayatla uzlaştığında
Aşk kentlerden göçtüğünde
Sarmaşık değdiğinde alnına

Beni şarkılarda unutma

İKİNCİ ŞARKI

Iraksak şarkıdır döner durur gecede
Haberlerde bir sekreter küllüğünde
Klarnete üflenmiş eski nefeslerden

Bakıp gider, öyle. Neydi diyeceği, unutturur kent.
O da kaçmaya eğilimlidir doğrusu, gülüyle.
Hatırlamaktan utanmada, ağır aksak yanmada.
Bakıp gider, öyle. Başlasa, sürdürürdü yaşamayı.
Ah, hastalığa kaçmakla ölüme kaçmanın
karanlık akrabalığı. Bakıp gider, öyle. Ve yok.
Kaçar da uzaklaşmaz sanki. Gizlenip bakar hayata.
Solukları havada resimli roman balonları: Elveda!
El veda! Karışır göğe. Nedir âh'ın karşılığı yüzde?
Niye uçar eski saki soluğu klarnetten?
Bakıp gider öyle.

Şah! atfeda filfeda erfeda tenfeda
Bu hayatın bir derdi var nakaratlarla
Dövünmeyle intikamla hınçla ağlamakla

Yakalandı: Herkes birilerinin defterinde ya ölen ya kalan.
Bakıp giderler öylece. Ne bir söz, ne bir esenleme.
Sinsi savaş hiç özenmez kurban seçmeye. Kör tarih,
Oymak ister gözümüzü. Sarı kara ak kumral abraş
Tüy kıl saç dökülür kemiklerimizden toprağa.
Bir kez daha, aşkı öğrenmeye yeltenir çalgı.

Dur hayatın barınılmaz aşk gediği
Esrarkeş ermişin yan da anla dediği
Kanaryalar uçurdukça açan şiirden

Kaçıp giden öyle. Kılığından soyunan sevdaya:
Kılıfından sürülmüş klarnet ünleyişi. Unutturur kent.
Alışır artık hayata, gidilip dönülmemiş şom göçmen yolu.
Alıştı. İstediği zihne varamamış, ulaşmamış
çığlıklarla dolar. Bakıp gider, öyle.

Iraksak şarkıdır söner durur gecede

ÜÇÜNCÜ ŞARKI

Kar açar sana yolumu kar açar kapatır
Bir kanarya iskeletinden uçarım varmaya
Ah gitmekli kalbim kendini durmaz kanatır
Ah gitmekli kalbim
Vurgun vurulmuş kanattır

-Niye gelmiş şarkımızı söylemeye

Adlarıyla sokaklara karışan kedilerdik
Ve bir daha dönmeyen hiç dönmeyip çöpte
Tekir dünyalar kuruverip güle şarkı dökerdik
Şarkı dökerdik güle şarkı dökerdik

-Niye geldin şarkımızı söylemeye

Saksılardan çiçek seçtim mezattan ölüm
Tuzaktan azattan buzattan uzaktan ölüm
Böyle geldim şarkınızı söylemeye

DÖRDÜNCÜ ŞARKI

Kara sarı bulutlardan teleklerim farıdı
Olduğu gibi bırak olduğu gibi bırak dünyayı
Terkinde götürülecek bir hüzün de kalmamalı
Olduğu gibi bırak olduğu gibi kalsın dünyayı

Ne kadar düş gördüm ve gene de yoktum işte
Unuttuğum kalem kurumuş defterler üzerinde
Adres arayıp duran insanlar iskambil kızları
Olduğu gibi bırakın olduğu gibi bırak dünyayı

Zaman büyük göçmen zaman kimseyi beklemez
Sahibi gelmemiş fotoğraf kontakları yanık sepya
Meyanhane midir meyhane mi bilinmez sormamalı
Olduğu gibi kurma olduğu gibi bırakma dünyayı

BEŞİNCİ ŞARKI

Saatler de dinlenmeli
Ara sıra dinlensin

Kalbine ko zaman ölçümünü. Lale soğanlarına,
sarmaşığa bırak da gün gelip değsin alnına.
Sessiz. Değip uçsun öyle.

Sevişmiyorsak, uzaksa
Dursun zavallılar

Kalbimi boya omzunla. Göğsün öpsün göğsümü. Sessiz,
terli. Baksın mina tenimize. Yaksın zamanı mina.
Aksın ve dursun kolları saatin. Sessiz, terli,
soluk soluğa. Sussssun öyle.

ALTINCI ŞARKI

Gündüzün kelebek kanadıyım
Geceleri sürgündeki pervane

Birilerine aşk yakıştırdığım zamanlar. Ey o
zamanlar, özlüyorum karda tramvay ışıklarını.
Ben: Aranan bütün insanlar. Hayatım: Bir gün,
bir gün. Ceplerimde buruşuk hatıralar.

Gündüzün kelebek kanadıydım
Geceleyin sürgündeki pervane

Katılan nedir yalın sözlere
Saatlerin sessizliği değil mi

Unuttuğum gözlük, Divân-ı Bâkî üzerinde. Ece
çocukları ırmağı aşmada. Boğula boğula aşmada.
Tarih kimimize Nil uzun, kimimize bir gün, kısa.
Jaluziler istorlar ağır ağır perdeler, sağır
karanlık. Ve gün tün ışıknâme. Işknâme, ışknâme.
Uçuşurken birbirinde kelebekle pervane.

Kelebek günler pervane gecelerde
Zaman bize ne kadar da kısa
Sonsuz boğulurduk biz Nil'lerde

Ceplerimizde buruşuk haritalar.

YEDİNCİ ŞARKI

Bir navlun tasarlandı düşlerinize
Güllere güzler ve keder gülüşlerinize
Kızıl takkemi giyip çıktım bir sabah
Güllere güzler ve keder gülüşlerinize

Eskir mi bunları anlatmam herkeslere
Gölgedeki köre sarı hanıma eyvandaki beye
Sokaklarımıza masalarımıza ve ikindilerde
Güllere güzler ve keder gülüşlerinize

İntihar iletişimi ip asfiksi ası
Tek damla tek tek damla yağmur
Gözlerden Nil uzak bir gölde
Güllere güzler ve keder

Gülüşlerinize

SEKİZİNCİ ŞARKI

Rakı bulutu gençlik. Şarap, ana rahminden suçbilimci.
Bizler ana rahminden bulutçu ve suçbilimciyizdir
bu ülkede. Nesir, başını alıp gider, kaçar mı ne,
gitti serüvenlerimizden. Bakıp gider, öyle.
Şiir adımızı anmadı, şarkımız da olmamıştı. Hiç.
Memurin cedvelinden söyle.

Nil ha ne Nil'i
Genzimdeki şarkı
Boğuluyor kravatımda
Harcırahım ölüme
Hayat arkada
Ne olacaktı ki
Kıstelyevmdir
Hayat da

Orağın dili, bıçkının sözü, çınlayan keser,
ışılayan rende. Kravatla asılmış bir hayat,
beride. Demiri anlamamış, anlatmamış.
Deniz, bu deniz bir yanılgımız.

Nil ha ne Nil'i
Benzimdeki şarkı
Güzden beri
Deniz aşırı
Sarı

DOKUZUNCU ŞARKI

Dünyaya hapsedilmiş yolcu kanatlarıyım
Ben. Gideyim. Yandım. Yanıldım sizde.

Çadırlar maskarasını ağlatan evler
De doğdun. Dünya, orada. Kör pencerende.

Aksak arabalar beklerim şarkının ırağından.
Sayıklarım: Defne rüzgârlarla akıp durmada.

Kısrak bilekleriyle koştu günlerim.
İhtilal, inhina, çarpık çardaklar altında.
Kırıyorum, kırdım fağfuru, kırdım cumhuru
Canımda.

İşte geldim şarkınızı söylemeye.

ONUNCU ŞARKI

Bir kanarya iskeletinden uçtum
Yalnızlık mülkünden kaçtım ulaşmaya
Yalnızlık mülkümden kaçtım

Kapalı kepenklerinde dükkânların, tül perdelerinde
hanfendilerin, uçmakla esintiyle birlikte, toz toz.
Biraz coşkun, biraz dingin, gölgesi kanat gölgesi,
gölgesi telek gölgesiyim. Ürpertisinde, teninde
sevdanın, olağan, ah ne olağan. Omuzlarında,
göğsünün uçlarında soyunan benim.

Ve kasığında pöç kemiğinde sevgilimin
Açtım. Acıkanlara kuş gölgesi yedirin.

Gagasıyla yırtıyorum dudağınızı
Mahmuzuyla söküyorum tırnağınızı
Pençesiyle parçalarım ellerinizi

Binlerce kafes tarümar
İçimizdeki
Gölgesini yedirin.

ON BİRİNCİ ŞARKI

Toplanmışken başucumda remil
Karanfiller ve eski hikâyeler
Anlatmaya kalkardım ben de
Faldan eski ıtırdan yeni şeyler

Çedik çizme ve yamçıydı hayat
Çedik çizme ve yamçıydı hayat

Ölüyorum sanmayın diye sürdürdüm
Niye toplanırsınız başımda
Remil karanfiller eski hikâyeler

Hangimiz çıkacaksa
Çıksın yollara
Çedik çizme ve
Yamçıdır hayat
Başka ne?

ON İKİNCİ ŞARKI

Suyla sınayın beni
Boğun

Közle sınayın beni
Sönmesin

Atlarla sınayın beni
Dönmesin

Kâğıt kıvrımları, söz kıvrımları değil mi hayat?
Hayatlar. Çoğulunda yanılır. Oysa tekildir, terk
edilmiş, gri çamaşır. Gürültüyle kalır ve susar.
Aleve susar.

Nerelerde yanılır
Bilmediğim aşk
Yanılsın öyle

Ağıt heceleridir, toz tarihleridir hayat.
Yanıtı bir: Yine yine yine yine sor bana.
Kente inen uğultudur, duyulmaz, susar.
Aleve susar.

Asıldığı ip
Sinirinden örülme

ON ÜÇÜNCÜ ŞARKI

Sustukça artarım ben
Ölmüşüm de
Kurak geçmişin
Sakalarında
Ve doğmuşum da
Yunduğunuz suda
-Kirde kirde
O güncel nehirde

Kahvelerde otururum, kendimle bile değil.
Kahvelerde otururum, sizinle değil.
Adam ve kadın, tekil ve eski oluptur,
Kendi adreslerini arar.

Yağmur seslerini kurarız birlikte
Yalnızlıklar tasarlarız birlikte
Kimseden yardım istemeyip

Kimselerden yardım istemeyiz
Öldü sakaları kurak geçmişin
Ve bizi beklerler ölüşlerinde

İp örerdik denizlerimize demirlerimize
Derinliğe sevdalı teknelerimize
İp

ON DÖRDÜNCÜ ŞARKI

Ölümler alaycısı belki çingene
Ağır aksak çatar merdivenleri
İnen kim çıkan öldürür kimi

Olağan, ah ne olağan, sevindiniz mi? Parmak
ölçümüyle on iki parmak. Ne eksikli olur,
ne artıktır basamak. Bize in ve çık denense
daima aksak. Uykudan çıkar hayattan gireriz.
Eriz de düşlerden yürür aş ereriz.

Bizim karanlığımız hayat
Sizin ışığınız ölüm

Bizim ışığımız kalım
Sizin karanlığınız kelam

İnip çıkmadan kurmuşlar merdiveni. Çatıyı
yanlış çatmışlar. İner çıkar mısınız, nesiniz,
ki ölür müsünüz, yaşar mısınız vire, o kara
kara ilanlarda, gazetelerde?

Nöbetçiniz var mıdır
Gazetelerin gece saatlerinde

Yok olup da düşüren
Siz misiniz mavi
Tek tek basamakları
Merdivende

ON BEŞİNCİ ŞARKI

Boşal çark boşal şahmerdan boşal güz
Rehnedilmiş aşk gözlerine boşal dur
Hiç biri beş para etmez matinelere
Karaborsa otuzbire boşal dur

Boşal akrep boşal yelkovan boşal su
Anaforun kendin olsun ve onda boğul

Ne olağan, ah ne olağan, sevindiniz mi?
Şarkılarımız beş para etmiyor bugünlerde.
Doğuda batıda kuzeyde güneyde şurada filan.
Gidebiliyor gene de kendisinden uzaklara.
Varıyor mu, bilinmez öyle.

Boşal boşal boşal.

ON ALTINCI ŞARKI

Resimlerinize bıyık taktım
Gözlerinizi tek tek oydum
Disiplin kuruluna verildim
Cebimde horozlu küçücük ayna

Evde mi öğrendin bunları
Sana kimler neler diyor
Büyük cezalar alacaksın
Cebinde horozlar öten ayna

Bir kıza vurulmuştum oysa
Komşumuz olurdu ev kurardık
İsterdim hep gözlerime baksa
Kalbim pır pır eden o yarka

ON YEDİNCİ ŞARKI

Soluğumda kumruların renkleri
Damlardan sessizce viran olur
Görünse kanat olur mu kanatlarım

Bak kedi ayacıklarıyla yürür hayat
Ardındaki bütün izleri örtüp aşar

Kovuşturulur ve nal çakıntıları
Nal çakıntıları ile ateşböceği
Doğal uyaklar

Şarkılar söylendikçe
Bir şarkı olur

ON SEKİZİNCİ ŞARKI

Aşklar sapıp gider
Bildiği yola

Kaçmak ister
Ama kim
Kaçabildi ki

Vardığı yer
Gene kendi
Uzaklarına

ON DOKUZUNCU ŞARKI

Kardeşimin günlüğü sarı defterdi
Gökyüzüyle ilgim yok sanki artık
Kederlerin benimle bir ilgisi var

Sıradan sözcükler dolaşırdı diline
Aşk ayrılık uzak özlem şarkı ve rakı
Bellek yok: Gelecek, salt gelecek
Acılarla kuşatılmış körelen bellek

Yaşlı şairlerin hepsi eve kapanmış
Raflar kitaplar kâğıtlar ağıtlar boyu
Dışarlarla bir ilgim yok sanki artık
Yalnızlığın benimle bir ilgisi var.

YİRMİNCİ ŞARKI

Anahtar paspasın üzerinde
Geçip gidiyor herkes
Tarih sıfır Bosna Hersek
Aşk felaket kimya bir

Düşer ince dalı hayatın
Güvercin cesediyle birlikte
Bir dosyası da açılmaz
Kâğıtları kan renginde

Televizyon marşlar çalar
Güvercin cesedi üzerinde
Tarih tahriple düşüp kalkar
Güvercin cesedi üzerinde

Ne kadar üzgünsünüz, bilemezsiniz. Yâ leyli,
yâ leyli yâr. Taş değişir, su değişir, toz
değişir ve hevâ. Siz değişmez misiniz?
Dağ değişir, lav değişir. Köz değişir, tav
değişir.

Güvercin tarihi olmaz
Tarih cesetleri içinde

Bir gelen olur belki
Anahtar paspasın üstünde

YİRMİ BİRİNCİ ŞARKI

Sür atını ahi
Tuz seni bekler
Sür atını ahi
Kum seni bekler

Sessiz menteşeler. Konuksuz hane. Safran kenti.
Çoğul çarşılar. İzi İznik'ti. Buğulanmış sürahi. Cam
kuyu, cam. Sür atını ahi, sincap gölgelerinden,
tavşan telaşından. Göllerde karamekeler bekler, gördekler
bekler, gümüşler bekler. Sür atını, koca kapılara ses ver.

Sür atını ey ahi
Tarihi de çarmıha ger

YİRMİ İKİNCİ ŞARKI

Çiçeğime can suyudur sesin
Tenime kenar suyudur sesin
Ve buhar ve buhur ve ter
Irmağıma liman suyudur sesin

Âteş beridir bunu düşünürüm. ateş beridir de
su susar. Yunus beridir bunu düşünürüm, ölüm göçü
ırağ, ırağ ne kadar. Mum alevle oyunundan
yok olur çıkar. Yunus yüzdüğü suda anafor düşünmese,
anafor oyulur mu su kadar? Aşk, ah ışıklar söndürdü
Sodom'u, ırağ, ırağ ki ne kadar.

Yüreğimde kandaki sudur sesin
Susarsan yalnız kalırım
Kırmızı kadar

YİRMİ ÜÇÜNCÜ ŞARKI

"Bittiği yerde yeniden başlayan,
yeniden başlayan yeniden,
yeniden biten yeniden,
yeniden çırpınan yeniden,
yeniden sönen, yeniden yanan yeniden,
yeniden bağıran yeniden söyleyen yeniden.
Seninle konuşacağım yalnızca."

Bir serüvenmiş ve yoktum içinde
Herkesi her şeyi orada gördüm
Kendimden başka

Herkes ve her şey de
Yalnız beni görmüş orada

Ayna
Yalnızlık
Gazetesi

YİRMİ DÖRDÜNCÜ ŞARKI

Yangın kavmindeniz ne giysek alev

YİRMİ BEŞİNCİ ŞARKI

Vandal börkleri tutuşur
Saçlarıdır meleğimin
Kasığı kalçalarında
Saçlarıdır meleğimin
Suçlarıdır meleğimin

Bildiriler ve şarkılar
Suçlarıdır meleğimin
Yeni öksürük nöbetleri
Sesleridir meleğimin

Ağırkanlı yazlar
Süreğen karlar
Ve mart azgınlığı
Yüzündendir meleğimin
Yüzündedir meleğimin

Çürük yaprak
Kara tohum
Uçlarıdır meleğimin

Yangın kavmindendir
Ne giyse alev

YİRMİ ALTINCI ŞARKI

İçiniz titrerken haz dantelinde
Ben de susup şiir vurdum şurada

Kimseler yanaşmaz bu kül yanıta
Geçiyor her sokağından kentlerin
Çığlıkları unutan büyük fısıltıda

Dinlemeyin duymayın ve uymayın bana
Ne gam susup şiir vurdum şurada

YİRMİ YEDİNCİ ŞARKI

Nice benim dokuduğum aşk bezi
Yelken değil Abanoz'da çamaşır

Rüzgâr da yok
Gün kımıldamıyor

Nice benim eşkin at nalçalarım
Adımlarım ıssız güle varıyor

Rüzgâr kalmış
Gün kimseyi anmıyor

Bir martı da değil felek
Siniyor susuyor uçuşmuyor

Rüzgâr yazılıyor mu alnıma
Tarihçe bir anda yine başlıyor

YİRMİ SEKİZİNCİ ŞARKI

Benim ülkem nasıl kaçtı bu ülkeden
Sarpasarmadan esrimeden geçti gitti
Nasıl gitti gider ah nasıl sevda
Yaşlandı ak kızlar da al oğullar da

Yaşlandılar nikâhlarda

YİRMİ DOKUZUNCU ŞARKI

Utku tanrıçasıdır kolları.
Gölgesi güzel tüy.
Sabah evden çıkarken
bana bıraktı.

Aşk zorunluğudur kolları.
Omuzları güzel gün.
Gece eve girerken
sokakta bıraktı.

Örtündü perde
şimdi nerede?
Sokak ışığıyla yüz yüze.
Oyun oynuyor.
Prolog epilog
analog digital.
Yeniyetmelerle.

Kapandığı kapı neden kırık?
Cadde sorularıyla iç içe.
Şarkı söylemekte.
Mono stereo disko salvo.
Boyun eğiyor bütün erkeklere.

(Eskici Abdi'nin sesi kısıldığında
Denyo derin mutsuzluğa dalardı.)

OTUZUNCU ŞARKI

Yerilecek şeyler aradım hayatta
Övülecek şeyler arardım düşlerde

Gece olsa dedim durdum hayata
Sonsuza uç dedim durdum düşlere

Artist olma kahvesi biraz ötede
Radyolu çaylar Avare'nin ocakta

Sen serserinin birisi olacaksın, lay lay lay. Şişçi
Coşkun'un avenesinden biri olacaksın, lay lay lay.
Kızı kaçıracaksınız, sen Şişçi Coşkun'a kızacaksın çünkü
kıza sulanmaya başlar bile, ırzına geçer bile, lay lay lay.
Seni ağır yaralayacak, lay lay lay, sen de
Coşkun'u kendi şişiyle, ha?

Hiçbir şey bulamamışsmdır hayatta
Üç define mi buldundu otuz üç düşte

Kaset ve hıyar satardım hayata
Daima borçlu kalırdım düşlere

Artist olma kahvesi yanı başımda
Dandig dandig düşler hapçının cepte

Sen de Coşkun'u ha, kendi şişiyle ha? Öldürüyormuşsun.
Coşkun da ölüyormuş coşup, iş kazası sayılıyormuş, ha?
Hâkim hayat hikâyeni (hakîm-hayat) dinler ve dahi
aklarmış seni, lay lay lay. Şişçi'nin yerini
alırmışsın piyasada, kendi avenene de çok dikkat
ediyormuşsun artık, ha, çünkü düşler! Lay lay lay.

Hayatı otuz beş milim seviyorum
Rehbere giren düşleri sevmiyorum

Artist olma kahvesinde Coşkun'la
Düşlerine kılıç çekiyorum

OTUZ BİRİNCİ ŞARKI

Saatlerin birden eskidiği nokta

Aşk belki de bir kaçınmadır
Kalbine çekidüzendir sanma

Sabahı parlatıyorum geceyi yontuyorum
Öğleleri sıkıştırıyorum ve ikindileri
Bir yerlere -bilmem- firar ediyorum
Alıp o firarı bordrolara yazıyorlar

Hayatımın telif hakkı yok benim
Aşk da bir görünüp bir kaybolmada

Yeni yöntem: Pazartesileri çiçeklen
Masan düzenli olsun ah acıklı tasa
İşe erken gel n'olucak aşka gecik
Bir gören olur bıkarsın şarkından

Ah saatlerin eskitildiği nokta
Düşler bilgisi aşklar bilimi
Kimsenin okumadığı aşk kitabı ki
Kimselerin almadığı elkitabı ki
Cin düğünlerinden çalınma

Anka çok tanrılıdır hiç üremedi
Külden doğar peki de yakan kimdi

Aşkın kapıcıları ne katı yürekli
Öyle olsun menteşeler takan kimdi

Ateş ırmaklarında yunup arındım
Benimle yana yana akan kimdi

Şarkı söylemekten bıkar mı anka
O şarkıya gül gözüyle bakan kimdi

İstiva ah istiva ah istiva
Hayatımı böle böle birleştirdi

OTUZ İKİNCİ ŞARKI

Yaz bitti diyor iskeleler
Yaz şarkıları dinlenip bitti
  Azaldı poyrazın derinliği
  Su köpüğü dolunaya çevrildi

Eriyor denizin dedikleri
Eriyor eriyor yaz bitti
  Sözcükler Mısr'a göçüyor
  Seslerimiz onlara gitti

Doğu fısıldıyor mırıldanıyor
Gün ışığı tenimi öper miydi
  Batı kendi koynuna saklanır
  İrkilir dönence çiçekleri

Gökte dizelenir yaban ördeği
Göller şiirin en eski yöresi
  Son iki sözcük bu, yaz bitti
  Kerevit kum uykusunda şimdi

Suya martı bakışıydım ben
Tanla yazmıştı mızrak gölgemi
  Ah gecikiyordum dalga evine
  Kanatlarıma ağır güz indi

Koru kızıl harmani giymiş
Ağaç topukları güze yöneldi
  Ermiş eylül çıkıp bakar ininden
  Yaprak yağmurlarına bindi

Yaz bitti mi derdim uykuda
Yaz bitti mi ey eylül bitti mi
  Başka kim var düşünde dedi
  Sen de söyle bitti yaz bitti

OTUZ ÜÇÜNCÜ ŞARKI

Elvedanız kalbime takılıp kaldı
Kapılar ilk o gün gıcırdamıştı
Keriz havaları ölen aşka mersiye
Mersiye adımlarınızla başlamıştı

Elvedanız belleğime mıhla çakıldı
Elveda giden ayaklar şehnaz longa
Hani ev de yüz bulsa ayaklanırdı
Ayaklanırdı ve yol boyunca akardı

Ah dünya ahret sevgililerim benim
Güz herkese başka türkü söylüyor
Biz bu yazdan gider olduk gider
Gider de kış gölgelerine varırdık

OTUZ DÖRDÜNCÜ ŞARKI

Yanağımda eski bir dudak duyarlığı
Ellerim ayaklarımdan telaşlı şimdi
Karşımda bir ülke unutuluş toprağı
Unutuluş toprağı gölgemi giyinirdi

Elveda hüzün göğüne kuş gibi ağdı
Git avunma git diyor yolculayan
Kırk rüzgârlar peşinde eserek git
Kırk şarkın var kırk rüzgâra eşit

Ah dünya ahret sevgililerim benim
Kucağınız benim serin bahçelerimdi
Gazel en son yaprakta düğümlendi
Düğümlendi sözler ve elveda dendi

OTUZ BEŞİNCİ ŞARKI

O yıl hiç kimseyi görmedi ve uzun
Bozkırlarda ilerledi

Yılkıdır sandığı atlar eşekler
Ve katırlara bile yaklaşmadı ve uzun
Bozkırlar boyunca yapayalnız ilerledi

Unutmaması gereken özel dili ve o dilde
Her türlü yakınmayla yakarıyı derleyen
Ezbere söz onu hiç terk etmedi ve uzun
Bozkırlar boyunca mırıltıyla ilerledi

Şarkılar söyledi ezerek büzerek hepsini
Sözcüklere yer değiştirterek inleyerek
Ağlatarak büyük sevinçleri ve acıları
Şaşkınlık verici kahkahayla bezedi
Günlerce bağırdı kendi adını ve uzun
Bozkırlar boyunca ilerledi

Çöllalesi sapı yedi ve karakaktüs çiğnedi
Ve derin düşüncelerle dışkıladı ve işedi
Tanıdığı bütün yüzleri sıralamaya başladı
Yoğun düşünerek birer görü kıldı hepsini
Vahadan ırmağa denize su kıldı kumulları ve uzun
Bozkırlar boyunca unutula unutula ilerledi

Kendisiyle artık hiç karşılaşmayacağını umarak
Ve uzun bozkırlar boyunca gitti

OTUZ ALTINCI ŞARKI

Toy kuşu toy kuşu
Hangi düğüne gidiyorsun
  Düğünün toy olduğu yere

Toy kuşu toy kuşu
Niçin aksak uçuyorsun
  Uçmaya
  Böyle başladım bir kere

Toy kuşu toy kuşu
Kanadındaki kan da ne
  Kanadım kalbim
  Hep yara bere

Toy kuşu toy kuşu
Vatanın nere

OTUZ YEDİNCİ ŞARKI

Merdivenden hanımlar iniyor
Ötede ırmağın çakılın sesi
Ev kişiyi içerip de kovuyor
Sunduğum şey suyun çakılın sesi

Yıllar tahtayı esnetip duruyordu
Kapı pencere eğriliyor dönüyor
Hep bu dünyayı izliyordum ki
Merdivenlerden hanımlar indi

Günlüğümü ikamete rapten tutmuştum
Sayfalar nice düşler nice işlerle dolu
Şair beyin hikâye anları roman ceninleri
Cin düğünü ve yağmur ve su sesli sakalar

Hayat günlerdir zaten şöyle Cezayir
İsyan eğilimli menekşeler soluyordu
Kalbim katı taşlarda bitiveren incir

Bir bir aktarılırdı kiremitler usumda
Bir bir çevrilir devrilir takvim
Vuruyorduk vuruluyorduk bir bir
Merdivenden hanımlar inip bakıyor

Günler göğsümde karman çorman
Kâğıt tenimi kesip kanatıyor
Zamanı bitiren nedir ki esna
Basamaklar ayaklar derme çatma

Albümler eski hayat şekilleri
Hanımlar hayata böyle bakardı
İzin ver geceye gecikeyim n'olur
İnsan uzaklaşmasa kendisinden
Başkalarına nasıl kavuşabilir

Kıpırdamayın merdivenler inliyor
Uzaklarda su sesi çakılın sesi
Gardroplar kış sıkıntıları duyar
Yanlış bir fotoğrafınız çekilir

Ben yüzlerden neler neler anladım
Bahçede uyudum kimseyi beklemedim
Merdivenleri çıktınız hiç bakmadınız
Ve güllere kavuşurum sanmıştım

"Bir güle değişirdim kalbimi"
O da göğsüme saplanmış değil.

OTUZ SEKİZİNCİ ŞARKI

Turna ölüsü duyar
Martı ölüsü güler
Beni öldüregitseler
Sessizliğe makam olur

Sessizliğe makam mı var
O an belki de olupdur
Bin felek ses biriktirdim
Sessizliğe makam olur

Bana o sehpadan söz et
Ayakları ardıç durur
Kenevir ip naylon kalmış
Sessizliğe makam olur

Günün sesi tünün sesi
Yalnızlığın mor kafesi
Bana sesini bağışla
Sessizliğe makam olur

Yarı sabâ yarı Hicaz
Her göğsedir bu ak mintan
Bini giyer bir asılır
Sessizliğe makam olur

OTUZ DOKUZUNCU ŞARKI

Bir kenar semt hikâyesi Burunsuz Servet
1954 kimse bilmez bir hendekte ölmüştü
Tezgâhta salatalar hâlâ yağmur damlası

Birisini sevdiği söylenir Burunsuz Servet'in
Onu sevmiş ama yatıp kalkıyormuş da çırağıyla
Kimi intihar etti der kimi öldürüldü derdi

Öldürülür de öldürür de böylelerinin şarkısı

Balkanlarda bir yerlerden geldiği söylenirdi
Bir mandıracıyla evlenmiş mutsuz olmuşmuş
Seferberlik sırasında halka yoğurt dağıtmış

Burunsuz Servet için herkes bir şey anlatır
Anlatılanları doğrulamak için yaralanır o da
Çırağı mı öldürmüşmüş ecele mi asılmış karakolda

Hem üzülür hem düzülür böylelerinin şarkısı

Hayatlarımız birbiriyle alasıya veresiye
Çırağıyla aynı alfabeyi paylaşmıştık eskiden
Dövüşürdük de beşinci mektebin taş avlusunda

Bakın şimdi ağlamak benden uzak ar duyarım
Ama Burunsuz Servet'in ölüsü var hendeklerde
Ben sarıbeniz çırak kızılderiliydi aynı hendekte

Hem şöyledir hem böyledir öylelerinin şarkısı

Biliyor musunuz artık hayli yaşlandım ben de
Gözlerim seçmez oldu som çiçekleri hendeklerde
Ayaklarımın beni götürdüğü yer Servet'in sesi

Korkmaz oldum şiirde hikâyeden hikâyede şiirden
Servet yaşasa benim salatalar da taze derdi yazar bey
Muhammed'in bile serüveni vardır böyle hendekle

Ağlarken bağlanır öylelerinin şarkısı

KIRKINCI ŞARKI

Çözülen üç beş nesne
Ellerde gözde sinirde
Günnük ile tütsü bağı
Hayata çarpan düşlerde

Uçan kokusu kayalığın
Martı telekler pervane
Hep giderdim peşinden
Parçalanmış dizlerimle

Oğlanın ürktüğü gökkuşağı
Girilir çıkılmaz bir hane
Büyük boşlukları yürür
Eski ayağında terlikle

Bir kadın kaçar kapıdan
Sallanıp durur bakışları
Komşular yeni şarkıyı dinler
Redif isyan nakarat töre

Adı silinmiş günlerde
Tiner aseton izleriyle
Kırmızı sesler duyulur
Hayata çarpan düşlerle

SONU

Benim olan tek şey mecazlardı
Onlarla giderdim onlardı derdim onlarla
Kalbim kaç yıl isyanlarla şarkı şarkıya

İnsan Aşklarının Külüdür

1. Baskı: Korsan Yayın, İstanbul, 1993

Metin Altıok'un
ve Behçet Aysan'ın anılarına...

KALEM VE TOPRAK

Bir kalem dikin toprağıma
İki ucu da açılmış sipsivri
Bir elime bir gece yapraklarına

Bir kalem dikin toprağıma
Tam da erken bahar vakti
Azar da kök salar belki
Elim gece yapraklarına

Bir kalem dikin mezarıma
Yan yana gelmemiş sözcükler var daha

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-I

OBRUK

Aktarılmış aşk obruklarda sürünüyor çürüyor.
Göğüs boşluğumda yatağan, solu sağı bilmez.
Renk körü, kanı bilmez. Maden sözü de.

Sözün güzellerine kulnameler, dulnameler var.
Sözün kopuklarına sözlükte kalebentlik dahi
yaraşıyor. Kurna gülüyor. Mermer, pöç, buse.
Dul uykusu uyunurken erseliktir artık dünya.

Olmayan bir ayağıyla adımlar kurana İsrafil
borusunu uzatıyordu. Hem de. Çünkü Hanım
(Kadın Yalvaç) diyordu ki: Soluğunu biriktirdi
o, hem de tam yetmiş adım. Mathe mata, 70 adım.

Frengi ustalarına nice "burunsuz" baktılar. Eh,
böylece ayırt edilen tam yetmiş koku vardır.

Rakamsa rakam: Miskin sevda üç ayraçlık ötüyor:
En içerdeki kapanmak bilmiyor. Yarık, ayrık.
En dıştaki de, kepçelere benziyor. Kelepçe, pas.
Ortadaki bir tekerlek. On iki aya böldüler, kum.
Saat 12'sinde bir dil. Bakıp bakıp içeriye
kaçıyor. Yosma dili dil. "Damlaya bakıp ıslanıyor."

Istıraplar Ansiklopedisi (1985), lepra ve
trahom, demek ki miskin illeti, cüzam,
gözbudağı, hep ermiş marazları. Ağır sıcağın
uğursuz kantarcısı. Kafasında hiçbir silah
taşımayan Oynak Ceco (Batmanlı Cercis) cüzam
yiyor ve trahom öpüyordu. Hâlâ da yakalanmadı.

Bir gözü çenesine sarkardı. Aldı toparladı gördü.
Toz tozardı kalbi üzre toz düşürdü rüzgâr anası.
"İşte birkaç ikindilik ölü! Kırk defterlik ölü!"
Ve durgun tarihçi âsâsını şaşkınlıkla düşürmüştü.
Yâ ve hû. Toz toprağın beliymiştir rüzgârlar ana.

Sandro Chia, bir resmimi yapmıştı. Sarsıntıda.
Gördüm ki Ceco bakıyor. Sarsılan ışıkta Ceco.
Göğsümün ortasına tozbezirboya, tozbezirboya
bir Züleyha yapıştırdı. Bir nalburun eski aşkı.

Göğüs boşluğumda yatağan. Altmış dokuzuncu soluk.
İdi. Ve o da kanrevan, bir kâğıt üzerinde birikti.

ARAFİYE -I

BEN, ÜST-BEN, ALT-BEN, İD BEY VESAİRE İÇİN

I

Peki, içelim birbirimizi.
Ama, su ıslak mıdır baylar?

II

Ah, kimse kendi efsanesini bilemez.

Ah kimse kendi efsanesini bilemez de
Oradan oraya taşır durur yıllar yılı.
Yoksa taşınır durulur mu demeli?

Kim kimin sırtında?
Ne neyin kalbinde?
Nicedir ve nitedir o ki
Şeyi şeye tanık sokar,
Tanım sokar?

III

Ah, kimse kendi efsanesini bilemez.

Varmakta mıdır? Iramakta mı?
Efsanesine ılındı mı suları?
Kaçmakta mıdır ondan?
Kovalar mı ne yapar onu?

Koruk tanesiyle köhnemiş şarabın
Meselinden damlar boşalır. Tıpkı.

IV

Ah, kimse kendi efsanesini bilemez.

Kendisi mi türetti bağasını
Bağa mı hane eyledi kendisin ona?

Ev beğenen deniz böceklerinin
Ölümle yüz yüze şaşkın merakı.
Dinle:
Gümbür gümbür akaduran yolların

Caddelerin rayların anafor gözlerinin
Koyaklara kapılagiden apartmanların
Kondu pencerelerinde bebe bakışlarının
Hanların yanık hanların sönük hanların
Adımların adımların gümbür gümbür
Akaduran adımların adımların
Etle etin şehvetinin şehvetinin
Söneyazan ve parlayan alevlerin
Sözyitiminden naralara büyüyen
Naralardan söz biçen bir feryadın
Adresi miydin adresi misin
Nerelerdesin ve niçin?

V

Dinle:
Kendi efsanesini unutandan dinle.
Öyle akıp akıp gidecek toz ile rüzgâr.
Sinekler ve serçeler bir önünde bir ardında.
Irmağın dünkü yatağı kuruyup kalmış bile.
Hulki der ki, ağıtlar gerekli bu kente.

Ağıtlar ağıtlar senin doğduğun yere
Ölümler ölümler düştüğün gecelere
Kopan palamar çatırtısı
Cesedini resmeden o denize.

Der ki, cehennem yeğdir bu kente.

VI. aralık

Ama kimse kendi efsanesini bilemez.

Nane yaprağındaki tüy ve büyüyen koku
Kimde nerde hangi korku ve coşkuyu
Yanıltır yanıltır ve kanırtıp besler?
Biçare soru sananlara küfret küfret
Kalübela duyarlığından geçip dur da
Ele ele ömür tüket yâ Hulki.

Kimse kendi efsanesini bilemez.

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-II

KÖZLER HİKMETİ

Başkaları herkes midir? Bilinmez.
Kendi hayatının içine de düşüyorsun
dışında da ölüyorsun Ceco. Ki insan
gördüklerinin külüdür

Karnında bir otomobil çamurluğu tanıdın.
Usunda daireler yok üçgenler açar biraz.
Asfalta kapanmış kirli laci yamuk ve acı.
Kaldırırlar. Hastaneden firari, yaradan hacı.

Herkes de başkası mıdır? De de sus.
Benim ülkem bir sandalye, de de sus.
İnsan insanın külüdür, de de sus.
Gölgede kalanların sesi adına sus.
Ülken, kiloyla gazeteden bayraklı
bir gölge bölge.

Rakkasenin kalça teri. Beygir gözünde anlam.
Anlam, savuşup gidiyor, kim ister? Hayatta
bir başka ada arıyorken. Kaçtı ama ardında da
çapaklı ve kanlı gözleriyle akmıştı. Silans!
Silans! çocuklarım. Ceco ateşin susmasıdır.
Ceco külümüzdür bizim. Köçek közle dalaşır.

ARAFİYE -II

SARIŞIN GEZGİNLER VE ESMER UNUTKANLAR İÇİN

I

Sen olmamayı sınamaksın
Otoyol ayçiçeği
İşporta güz savruluşu
Ve çarşı gülüsün de üstelik

Esnaf çığrışmadı mı
Vay Efsane diye diye
Korkuyla bırakmadılar mı
Sadesu destanlarını

Öyle kalabalıksın ki yarabbim
Yalnızlık kaçar yoklara karışır

II

Kara sokak gezginleri doysun çamura
Tarihleri yüzme ürküntüsünden süzme

Kuşkudan kepenek giyinip kapansınlar
Çamur yüzüp burgaçnefes görünsünler

Efsanede paradiden yer kapsınlar

"Yola çıkarken ala sarmaşık
Tohumlarından kaynatılmış pelte
Sol topuğunuza bolca sürülmeli
Ki kaygan olur

Kökten uzaklara ırarsınız böylece

Üç menzile kadar iyi gelir"

III

Ve a:
Şaraba gecikenler üzümü sevmez

Ve b:
Mendebur iblis şarabı aldatır
Şarabîler kanmaz

Ve c:
Rastladınız mı hiç düş çıbanı nedir
Mendebur iblis mendeburları aldatır

Ve ç:
Belleğine öfkelenmiş unutkan soyu
Zemzem irin ile zemzem meni ile
Kendimi nerenden budayabilirdim
İkindilerin ve hep senin içindeyim

"Ya korkularınız gezgin bayan
Yakarıdan günaha günahtan yakarıya
Sürünmeli sürünmeli sürünmelidir
Yoksa yakalandığı tuzaktan
Kaçmaya kalkar ve örselenir"

IV

Ben kendimi sizin hayatınızda öldürdüm

Tacir köpekler yal isterdi ömrüm için
Ben kendimi sizin hayatınızda öldürdüm
Pazar şairi mi demek istedi kelkafa oğlan
Zaman acıklı başına vakitsiz ağda yapmış
Pencereden tarih pencereden bakkal ve fi
Evler otobüs durakları yolcular beklenti

Fi:
Hikâyelerim birbirini tutmaz görünür
Se de aynıdır aşk müthiş aynıdır aynı

V. Gezi

"Dönüp dururken bunalmaya karşı
Akasya çiçekleri tahtayla ezilmeli
O suya batırılmalı düşlü gözleriniz
Bakışınız böyle böyle eskiyecektir

Üç menzile kadar iyi görür

Belleğiniz mi unutkan efendi
Kulak ardı perçem ile düğümlenir
Ve kalbinizde ölüme 'lebbeyk' denir"

Ah düşlü gözler dönüşlü gözler
Sıla ve şarabın yeni renkleri
Sizin gözlerinizle körmüşüm ben
Ölümüm kalımım aynı harfle yazılır

Eksildiğim kadarıyla sezildim

CEMRE-I

BELİRDİ KANDİLLERİ ATKESTANESİNİN

Ses midir yankı mıdır kimse bilmiyor
Varıyor mu kaçıyor mu gül gibi ortada
  Yangınından tutam kül bağışlamaz
  Sonsuz boynu çığlıklarla kavrulmada

Bize seslerle baktı ve yankılarla susmuştu.
Elvedasız bir küheylana bindiği söyleniyordu.
Karanlık sularda, Rum ateşi, Rum ateşi, Rum.
Suskunluğun karanlık sularında âteş-i Rûm.
Düş yorumlarından alaz dilleriyle aktı.
"Devrim bitti," diye inliyordu. "Devrin,"
diyorum, "devrin bitti" Bizi kör budağıyla
izleyen sedir, bizi altında ve üzerinde
kaç rub-u asır nazmen gizleyen sedir: İlkyaz,
tutkularımıza vura vura gelir ve zaten tutku
ince ince örselenmekten başka nedir?

Belirdi kandilleri atkestanesinin
Göğsümde kolan vurdu aşk sürüleri
  Ah aşk ki yolculuklara benzemez
  Yapayalnız yılkıdır kırlarda şimdi

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN - III

PARILTI

Pazara öç getirdim bir sabah vakti.
Ben, küfrün şöyle böyle mihmandarı.
Orasında dokuz Milat yılı yatmıştım.

Gövdenin dokuz deliği. Aylalar. Susam,
kekik, ara yağ. Araf için derlenmiş
gül yaprağı. Yumruktaki damarın maviliği.
Örselek cidar. Maddeler. Hani silinmişti
bu söz? Maddeler parlıyordu. Işımıştı
karanlıkta kıç kasara. Gövdenin dokuz
deliği kendi dillerinden aktı aktı.

Hayattan aşağıya doğru yürü.
Görü, duyuş, koku, söz, sidik
ve dışkı; çapak yani, tıkaç yani,
salya yani ve tükürük. Batmanlı
Ceco yıllar boyu yalnızca uyandı.
Dışarlıktı gözü, sol eline alıp baktı.
Dua almıyordu artık kulakları.
Kok da çığrış kekik, var mısın?
Konar mı laf dil ve diş ve damak
aşkına? Erkeklik su saçtı, dişilik
dünyanın ışığına aldandı. sonra,
toprakta sinek oğulları. Toprağı
kalınlaştırdı.

Ceco, kaçak ve mimli minibüsler bindi.
Azaphane çıkışı. Horlayan aylar. Bit. Bit.
Resimli orman sözleri: Düş kırıntıları,
karı. Bit, bit. Dip yosunları. İskorpit
kahvesi. Trakonya turuncuyla sustalı.
Dar melal. İsyânî. Çay kaşıklarının
sabah ezgileri.

ARAFİYE - III

ŞAİR İLE TERZİNİN SON PROVASI İÇİN

I

Kollarını çiziyordu kederin
Kurutulmuş hülyadan bir sabunla

Uzaklaşıyordu ay ve keten
Ayevinden kalan narin ışıltı
Sönüyordu gözlüğünde birden

Gün gelip gitmek bilmiyor
Ölüm gelip gitmek bilmiyor

Kabaran gecesi toprağın
Kendi aşklarını örte örte

Uzaklaşıyordu ay ve keten

II

Bir re ile firarın firavunu
Unutmuş esridiği her bir duayı

Mahzun orospu çocukları
Bebelenmiş küçük orospuların
Sürgün tayıncıların aşkları
Pençesi tatil günü uzayan

Birkaç düşün oynak terkisinde
Paslanır yine karıncalanır iğne
Uzaklaşsın ay ve keten ve batsın
Artık her şey dönüşsüz bir rehinde

III

Çürüdüğüm çöp eski umuttu bana
Gün takvimi ayrı gece takvimi ayrı
Bir akıntı ah bir akıntıya gömül
Arardım indiğim sularda

İşim böğrümdeki eğri iğneler
Soru imleri büğrülmüş şurda burda
Dokuz eksik deliğiyle gövdenin su
Yarıldın ayrıldım tam dokuz damla

Akşam araftı
Aranırdım
Bulurlardı

IV

Yüzleştim tutuklandığım hanlarla
Bedeli ölümse dikbaşlı ketenin
Bir yıl yenildim ve bin yıl
Yenildi yenildi yenildi hepsi

Islık kamunundur ey kalabalık

Çıktım sudan o serkeş zihnime
Firar yazılmış mahpes defterime
Bana yansıyan yılgın kötülük
Köreldi o kalık gözlerinizle

Uzaklaştım ay ve ketenle

V Islık kamunundur ey kalabalık

İnsan aşklarının külüdür
Aşk korkulukla rüzgârın bağıysa
Havada ötleğen kanadıysa aşk
İnsan aşklarının külüdür

İki nefes birbirinde artarsa
İnsan aşklarının külüdür
İnsan aşklarının külüdür
Gövde dokuz kez açılıyorsa

VI. prova Geliniz bu loş ikindide durunuz
İşte omuzlarınız beliniz ve ben

Sözlerime tuzruhu dökünüz belki ne olur
Belki seslerimden salamura bir anı
Damlayacak belki herkesin boşverdiği
Bir önem kazanacak sözlerimle tuzruhu

Gözlerime mil çekiniz belki ne görür
Belki gözlüğümden unutulmaz bir bakış
Ay ve keten damlayacak kimse görmesin
Bir Milat dökülecek gözlerimle tuzruhu

Keteni unutmayınız belki unutulur
Harf dalgalarının çarkçıbaşısı
Belki unutulur durur
Özü sözüyle çiftleşmişti
Arafiyesini öpüp yırtmıştı
Ayevinde sabaha dek kurur durur

İnsan ki
aşklarına
kül
durur.

CEMRE- II

GEÇİKMİŞ BİR GÜL OZANI

Hangi duvarda hangi gölge ve neden
Bölmeye başlar geçmişin renklerini
Hangi haliçte hangi balçık ve niye
Eleğimsağma yağmurlarıyla siner de
Dört duyarlık kuşağını siler siler
(Sırtımdaki ürperti geçmiyor
Kalbimdeki ürperti geçmiyor ki)

Bana güller getirildi kendim seçmedim
İmgelemin gagaları metruk bahçeler
Yaşlı bazı kuşlar gözleri diken diken
Ah yollar hep çataldı bize genc'iken
Kır vireyle toprak aldı bahçelerden
(Sırtımdaki ürperti geçmiyor
Gölgem bile sancıyor peder)

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN - IV

TENHA

Kendine bir tenha koru.
Yalnızlığın ısısı var mı?

Munzur'un bıçaklı kayalarından Keşiş'e
uçmak isteyen, karnı deşile deşile,
öle öle anlatmıştı. Günlerim izinsiz,
gecelerime izin vardı. Kizir Ceco,
hayat birebir hapis, birebir firar,
birebir aşktı. Ezgiler savursun külü.

Ne zaman ki ruhsatsız sözlükten derlendi
ölüm, ben de kendi adresimden öylece
caydım. Kendime gizlediğim tenha,
göğsümün içi. Ve ketihi ve kütübihi.

Enli sözün seyreldiğini gördüm.
Yad söz, dikine saplanmış
söz, derin çekül getirin bana.

Yürümenin bileği ayrı,
kabza tutmanın bileği ayrı.
Biri göçmen, biri tenha.

Uyun Ceco'ya: Batmanlı Cercis herkesin
ayağından yürüdü, elinden baktı.
Alnı, besmelesiz bir levha. Densizdir,
densizdir aklı. Gözleri, yaban,
yaban aksisema. Sesi, hızarlarda
budak sesi. Kan gölgesidir varlığı.
Ceco bütün sevdalardan sapaklarda ayrıldı.

Denli sözün ölümü hiç bitmeyecektir.
Sonsuz küfrün öfkesini taktım boynuma.

ARAFİYE - IV

SAFYÜREK KIZLAR VE SAFOĞLANLAR İÇİN

I
Düş dersinden sıfır aldı dün gece
Sonra neler oldu hiç bilmiyorum
Canımda bir kargaşa fragmanı
Komşu ölümleri çalınan ziller
Ellerinde beş dakka ara

II
Otların şiddeti ve kâğıdın algısı
Solan lafları dudaklarımızın
Garip göğe uçurdu durdu seni
Sonra neler olur bilemiyorum
Kargısız oksuz atsız Eba Müslim
Kaçıncı kitabında hayatının
Kimlerle aşka düşer

III
Ayaklarım hangi sinemaya gider
Adımların ne istiyordu peki
Külhan boyunlu delikanlılardan

Varlığın değişince bir an
Hiç değişmediğimi anlarsam

IV
Çilleri gözlerinin tortusu
Ela bir kız sevsinmiş beni
Dilinde kuş serüvenleri
Gezsinmiş gövdemi hemen
Eskiden

V
Geçsem bir kalem aşkı filan
Tutunduğum kurşunkalem
Korkar
Varacağı aşktan

VI

Sevgilim sana derdimi anlatamıyorum bil
mem niçin anlatamıyorum baban beni döv
mek için arıyormuş dediler herkes bana
gülüyormuş okulu bitiremez serseri olur
diyen diyene ama hani sen de beni artık
hiç sevmiyorsan bile son bir kere buluşa
lım da konuşalım biraz biliyorsun nerde

VII

Bir seans yürek çarpıntısı
Bir seans da bilmem
Film karanlığından kovuldun
İyi karanlıkmış dışarısı da
Son yazmışmış gününe film
Son yazmışmış düşlerime
Sabırsız kelam

VIII. dakika

Ölürken ev anahtarını
Kimseye bırakmayan komşu

Ölürken bir yeri ölmüş
Hiç mi hiç unutmam
Pantolonu mu öldü
Düğmeleri mi öldü
Tırnakların mı öldü
Kirpiklerin mi öldü
Neyi kesmişti bilmem
Karnında susan
Makas

Ve filmler neden dönmez
Beş dakka arasından

CEMRE- III

SAMYELİ

Fa minör akıp gidiyordu toz ile rüzgâr
Sinekler serçeler bir önünde bir ardında
Dalgavurgun midyeler kuruyup kalmış bile
Saçlarını tarayan bazı kızlar bazı gölgeler

Biri diyor ki bebelerin ilk çığlığı olur bu
Diğeri geriniyor kovulmuş uykular içinden

Tahtanın lavandanın bezin susuzluk dünyası
Sinsi bir kediyle gezinen sarı akşamlar
Koyaklarda taşlarda tuz parça olmuş keder
Koyaklarda taşlarla tuz parça olmuş keder

Biri diyor ki şu var ya nişanlısı askerde
Diğeri yeriniyor ıslanıp duran düşlerden
Şuralarda buralarda tozlanan keder

Bir sandığın eski resmi hızla eriyor
Tekneler belleksiz bir sallantıda
Kuruyor çakal erikleri düştüğü yolda
Sessiz yazgılara dönüşüyor yerinmeler

Biri diyor ki sevdanın sakini olmaz
Diğeri hayata çıkıyor usulca sekiden

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-V

DURAVURAN FIRTINA

Senin en çok yaşadığın nedir diye
sorsalar, korkuluk, korkuluk duygusu.
Doğrusu bu ya, ıssızdım kargaya,
ıssızım kuzguna.

Kara haberleşme!

Kamışta altı hane, sipsi, sipsi
nefesi. Ey yâr, ey yâr, gövdende
dokuz delik bir kalp hecesi.

Gel de unut: Kimin korkuluğuydu
İsa? Git de söyle: Korkuluk ulusu
Moğolları bekler sırtında.

Kara haberleşme!

Oynak Ceco, çalmadık kapı bırakmadı.
Ve diyordu ki: Kalkın, kalkışın,
gördüklerim çok kötü. Düzülmedik
tek korkuluk kalmadı

Ey yâr, ey yâr, kaç karabasan
tenime mıhlarla çakıldı.

Batmanlı Cercis doğru eğri söylenti,
korkuluk gölgelerini mesken tuttu,
güneşin altında söylenip kurudu,
elleri kurudu, ayakları kurudu,
siki kurudu. Korkuluğa yoldaş duran,
karga kuzgun ıssıdır.

Kara haberleşme!

Ey yâr, ey yâr, fırtına sökünüdür,
karşıki dağlardan ince yağmur,
sabık Ceco sel sakini oynak,
duravuran fırtına sökünüdür.

Kalktı, unutmadı:
Gövdesinde tam dokuz leş korudu.

ARAFİYE - V

İKİ YAŞAYIŞLI ÂŞIKLAR İÇİN

I

Çöp üstünde kahkaha
Ak kumsalda ağlayış

Ebru bahtlı bir kızın
Ağır yürüyüşü sokakta
Ebru bahtlı bir kızın
Sessizce izlenişiydin
Sen

Kıyıda duraklayışı
Batan günü gözleyişi
Ebru bahtlı bir kızın
İçindeki eksilmeydim ben

Eve dönmeyişi

II

Çöp üstünde kahkaha
Ak kumsalda ağlayış

Kendinden geçmelerle
Dönüp durulan ebrunun
Mahzun anaforları
Suyla yorumlanacakken
Çöl

Sarmasarışık saçları
Kaç belik üç dört belik
Saklandığı fotoğraflar
Telverenk kendiliğinden
Kahve

III

Çöp üzeri kahkaha
Ak kumsalda ağlayış

Dantel perdeler açıl
Açıl tek kişilik oyun
Açıl ey yâr perdede
Pencere titreşimiyle

Yılgın çatlağında camın
Dışardan sızan ıslık

Özlem niye böyle karanlık

(V: 28 Ocak 1949)

Kar şehirden öç alıyor
Yaz hiç umulmuyor artık
Gebe kadınlar unutuluyor
Lohusa şekeri bulunmuyor
Tramvaylar uykuda
İskele yokluk

Güneş donuk limon
Özlem yalnız
Doğum yalnız
Kan yalnız

Serçeler öledüşüyor
Gökten

Gümüş yüzükler
Tel
Tel

CEMRE- IV

BİLDİRİ

Günümü kır
Dünümü sars
Vaktimi kes
Haftamı ez
Saniyemi böl
Saatlerimi vur
Çarpıt günlerimi
Yıllarımı parçala

Senin takvimin
Senin olsun

Zaman benimdir

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-VI

YASAVUL ÖYKÜSÜ

Cemaat sık sık unutuyor ne demeli.
Bir çeyrekçi sadakasıyla
yeniden anılıyor Batmanlı Ceco.
Bir şey söyle, bir şey söyle!
Hatırlanasın diye ey Ceco.
Ve unutul diye hayat ve ölümden.

-Sonsuz yollar öncesinde
Şakağımı çentiyorum kanasın
Vedalar burkuyor bileğimi
Ürkmez miydim tozdan tütünden
Her adımda bir yasavul olur mu
Yüreğimin yasavulu olur mu
Doğru susarsam yanlış yürürken

Gezgin söz olduğunu çok geç
anladı. Burası, derse, anla ki
orası. Herkes için Çingene,
Romani için de gace. Kısacası,
gezgin sözün melun mihmandarı.
Her vedayla yarılıyor adımları.

-Yeleğim poşum eskidi bulutlardan
Saçlarım güz dikeni toprak kuru
Ey yasavul neredeysen kes ahkâmımı
Beklediğim pusularda ölürsem
Yanlış durursam doğru yürürken

Ve topraklar üzerinde uçkun bir duman
oldu. Hüsnüyusuf yârimdir ben ölüme
dayanamam dayanamam. Kaldırımın koltuğunda
kaltak gölgesi. Ahırları dağlardadır
atlarım yaban. Atlarım yaban. Beklemek
dört rüzgârdır, ayrılık yaman. Ben kendimi
özledim, demişti. Ben kendimi özledim.

-Nedir bağlayan dilimi aşka
Kopagiden sapaklanan yollar
Dizlerim dirseklerim susuyor
Hiç acıma kes ahkâmını
Unutulmak yeğ hatırlanmaktan
Hiç acımadan kes ahkâmımı
Yanlış susarsam doğru yürürken

Ben kendimi özledim

ARAFİYE - VI

MEHYULÂ'NIN İKİ ÜLKESİ HAKKINDA

*"Sözcükler eskiden öylesine verimli ve güçlüydü ki, bunların varlıklarından değil varlıkların bunlardan doğmuş olduğu söylenir ve bilinirdi. Erdem azaldıkça sözlerin erki de azaldı. İşte Yon kavminin hyle dediği, bizimse **hayâl** dediğimiz, hem buçuk uslu kişilere **heyulâ**'ları doğurmuş, hem de bizden olmayanların hiç tanımadığı **Mehyulâ** adlı tin oradan gelmiştir. Dişidir. Kumu sevmez, toprağı sever. İki büyük ülkesi vardır: Önü ve arkası. Sağı ve solu boşluktur. Meleğe de sırdır İblise de. Bir olmuş, bir olmayıvermiştir."*

(Lehvî, "Kırk Varlığın Kökenleri")

"Ben Süleymân-ı hayâlim neyleyim engüşteri"

(Nef'î)

I

Duymak başkadır dinlemek başka
Konuşmak başkadır söylemek başka
Bakmak bakmaktır görmek başka
Bunların arasında durur Mehyulâ

Sevmek başkadır sevda başka
Yatmak başkadır sevişmek başka
Dökülmek başkadır akmak başka
Bunların arasında uyur Mehyulâ

Islanmak başkadır yağmur başka
Yüzmek başkadır denizler başka
Irmak ırmaktır kurumak başka
Mehyulâ vardır bunlar arasında

Kumülke başkadır topraklar başka
Harami başkadır yasavul başka
Vahalar duldur deltalar başka
Sen nasıl yatışırsın Mehyulâ

II

O besmeleyse küfrüm ben
Küfr ise besmele miyim

Arada kim var arada

III

O takvimler avlar beni
Zaman ile avlarım onu

Ne gömülse bulsam onu
Ne gömülsem bulsun beni

İhanet mülküdür onun ülkesi
Ben oralara kaçamam

IV Mehyulâ
Önü ardı bağlanamayan ırmak
Beni kendime eriştirdin

Mehyulâ
Tırmanan kedi etekten omza
Sen azapla gelişirdin

Mehyulâ
Ara söz ana söz müdür bize
Sen sevdalı söylenirdin

Mehyulâ
Ya Altmış üçten önce ölmeli
Ya da sonra sonra gebermeli

Bize sünnetsiz şiir yakışır

V Som cennet isteyenlere söyle
Onlar bizden kati uzaktır
Katı cehennem de başlarına olsun
Sorularla dolu araf yeğdir bize

VI Ve Mehyulâ
Takvimden kaçtı

(VII. hak) Biz onları yazıp bilmiştik
Yazıyla sildik
Kimisiyle ay olmadık
Kimiyle haç değildik

Araftı ülkemiz
Araftır Mehyulâ
Araftır ülkelerimiz ki
İki ülke de bizim

CEMRE - V

ÖLÜMLE NİŞANLI

Damlıyorum şıp şıp şıp sayın komutanım
(Kırmızı)
Selam duruyor mu yerdeki kan gölü bana
(Bakaya)

Vurmuş idim on ikiden ah allı turna
(Ah allı turna)
Kanadının gölgesi hiç düşmüyor omzuma
(Ah allı turna)

Destanıma bir çığlık da sen ekler misin
(Yazık)
Tezkeremle yatıyorum nişanlımdan uzakta
(Başımda durma)

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-VII

PAZAR SONUÇLARI

Pencereye dönen sardunyanın
sarsıcı zihni ve kurutulmuş
denizatlarının çıtırtısı
bazı günleri belirleyebilir.

Bir hayattan bir türkü duyulur,
bir mutfaktan bir şarkı gelir:
Kavuşmak hayâl oldu,
ben annemi özledim.

Sokakta erik naraları, sokakta kırık
lambalar, sokakta sallanan el elveda,
sokakta bir hacıyla bir haçlı, sokakta
sevda bahçeleri. Ölüm ki bazen neşvedir,
devamsız benimsenir.

Altar! Tenimin adağı kim olabilir
benden başka? Köreldim, benim
yerime kim görebilir?

Elektrik kesilmişti: Hücum, gölge
oyunlarının şahbazı sahne alıyor
ağır ağır. Parmakları İbiş ve Leyla.
Hayatımı kim oynayabilir?

Parmakları her şey parmakları sokak
filan: Sokakta boza akıntıları, sokakta
her yer feşmekân, sokakta cumartesi
çılgın, sokakta pazar, sokakta
erken gelen yarım ilkbahar. Beni
ensemdeki kedi enceğiyle avlar.

Şi'r olmaya yakışan mırıltılar
sabahı. Dinmiş aşklarla didişen
bir otomobil teybi, çalınmış
ve hâlâ öten. "Satlık," diye
dolaşıyor Ceco. Ve aklında uçan
bir bahçe, pervane kanatlarıyla
bahçe, pervane siyahlarıyla
saksağan, sonsuzluk gibi dönüyor
dönüyor. Şaşıp kalıyor pazar.
Şaşırıp duruyor evler ve sokak.

Sardunyanın zihnine giremiyor
civa. Hırlılık, hırsızlık
ksenon, Whitney Huston, "end
ayiyaay", seni daima seveceğim.
Günlük gazete tomarları boşaldı,
haberlerden vebalardan.

Tek şifremiz vardı Ceco, çözmesi
kolay. Belki fifreler, trampeta,
tekme tokat eğitilmiş bir bando,
Selimiye Kışlası, erken, erken deniz,
erken çocuk, sarılık bahanesi
ay çocuk. Ebedi hemşire kulesinin
altında geceleyin ve tek başına,
on dört kişilik fifre çaldı.

Temizlik eri Ceco, eskimiş ve
hırpalanmış gözüyle bakardı.
İstanbul'da Aşk Başkadır'mış.
Fikret Hakan, Gizela Dali.
Sevişilen kumsal başkaymış.
Bin kez izlenir o. Üssü sokakmış.
Kaputun altında kaygan el.
Sabahlara kadar öte öte
birikmiş sesleri fifrenin,
firar dehlizlerinden geçer
ve Harem iskelesine bakardı.

Günlerimi satın alıyorum
dünyadan. Düşlerimi alıyorum.

Göğüs boşluğumda yatağan,
kıpırdıyor. Paslandığını da
anlatırlar.

O pas sesime de geçti mi bilmem,
kim bilir demirin küskünlüğünü?

Dökülün artık: Ölümle yoldaşız,
yaşarken ve yanarken.

ARAFİYE - VII

ARADENİZİN MÜHRÜ İÇİN

I

Kuyular sarnıçlar kuleler kentinde
Yapayalnız ve beyaz bir elti
Köpüğün şiddetiyle taşıma kaya
Patlayıp duruyor ardı ardına

Bize bazen şilep gölgesi de yetti
Belimizde kör tarihin kuşağı beyaz
Zihnimizde haremlerin bekâret zihni

Güneşin suyun kirecin teri
Gel gör ki sonsuz bir akıntıda
Güneşin suyun kirecin teri

II

Niçin Orada duruyorum mührolsun
Mina sesleri duyuyorum mührolsun
Biten tarihi buruyorum mührolsun
Tensiz düşsüz uyuyorum mührolsun
Deniz saatini kuruyorum mührolsun

Kandırmıyorum barındığım yoz yeri
Gel gör ki yalanım bağrıma batmakta
Kandırmıyorum barındığım yoz yeri

III

Denizin battalı başka gölün başka
Toprağın battalı başka kumun başka
Andırdığım beyaz mührolsun bana

(IV. dalga)

Aradayım ardı ardına arada

Günöte çılgın yılgın günberi
Yanarım Rum ateşi beni andıkça
Günöte çılgın, yılgın günberi

CEMRE-VI

ŞİŞE, 5 NUMARA

Gecenin eskimiş sureti
Lamba ışığında titriyor
Çocuklar izleyip gülüyor
Aksak adımlarıyla alevin

İs resimler is hayat
Öteliyor düş aydınlığını
Yakalamak ister çocuklar
Uçan kıymıklarını alevin

Lambalar kısıyor akşamı
Lamba masal fısıldıyor
İnce yanık kokusu oda
Sarı kanatlarıyla alevin

KADIN YALVAÇ TEREKESİ

TARİHÎ AÇIKLAMA

İlkgençlik yıllarımda manzumeler
Yazmaya çalıştı isem de olmadı

Ah muhit insanı köreltiyor canım
Babam da ağabeyim de müverrih idi

Beyim daima onların yazdığını okudu
Ben onlara gayet eyi ud çalıyordum

Şimdi mesela Béyazid No 18 Constan-
Tinople'da Chamli İskéndér'den
Ki musıkî ahz ü ita eyliyordu
Habire nota getirirler idi bana

Günün birinde bizim müverrihlerin
Hani şimdi tarihçi deniliyor onlara
Şamlı İskender ile aynı olduğunu
Düşündüm de ufkum serâpâ açıldı idi

Yazdım ki:
Durgun tarihçilerin doğduğu yer
Toprak değildir ve duvarlardır

Onlardan sakladım ki:
Çok az kullanılmış hatıraları var
Yürekleri de ispazmozu asla bilmez

Hamiş:
Bir nota mecmuası olabiliyorlardır
Ve udun şarkıların sesi nefesi değil

Dedim ki:
Tarih mi?! Ah ve ey ebced-i zâlim
Bir ormana terk edilmiş saksı mı?

Addendum:
Sırtta hilat parmakta engüşter
Olan bitenlerin kilidi kafesidirler

Hulki:
Sana söyleyeyim de sen yaz
Her tereke bir de vasıyyetdir
Bunu kat'i bilmez durgun tarihçiler

İLK YAPRAK

Bakışlarım hüsnüyusuf toprağına dokunur
Hani yârimdi de ben dünyada uyuyamazdım

Yazların erme nazıyla yaralı yaralı
Aldatılmış erguvan dalları savrulur

Neyim ben? Düşmekte olduğum
Neyim ben? Ölmekte olduğum
Neyim ben? Uykusuz bir öneriydim

İyelik bu bapta anlamsızdır ve suçlu mu
Suçsuz mu bilemez kimse böyle günlerde
Sis ve pusla örtünen su ne kışkırtıcı
Nasıl kışkırtıcı arandıkça örtünenler

Söz bir iskelede sıralanmayı bekler
Neydim ben? Kök saldığım topraktım
Aşk renkleri derlemiştim yeraltından

Şiir tutsak iseniz rüzgârdır size

Yoksa kim bilir nerelerde sessizce eser

Neydim ben? İskele miydim denizsiz gölsüz
Ve söz müydüm her yönden esemesem de

İKİNCİ YAPRAK

İçinizde yaşadım ve içimde yaşadınız. Sözdüm ve söndünüz. Anlaşılan, her hikâyenizi sınamış biri olagidip ve sizlere dönüşmekten usandım ölüyorum.

'ikilik'
Ölüm eski bir hatıradır
Göneniyor yanlışlarıyla

Ben gölde de poyraz eserek, bir mekeyle dalıp giderek uzağa, gördeklerin çoğalma çılgınlığıyla sığlara derelere vura vura ve öle öle, kuruya kuruya binyaprak dallarında, sararıp solup sukekiği koyaklarında ölüyordum.

'ikilik'
Ölüm eski kanaatlerdendir
Özenir kendi yanlışlarına

Kahvehane bahçelerinde leylak kokusuna sarınıp gülbahar oynayan erkekler, pulu kırık gözler, tozu yaman göçler, pantolonunun dizden aşağısı hep ütülü emekliler, evli kefenler, nişanlı bölükleri, bekâr göğüslüler, zıbın denkliler, ıslanan toztoprakla sinen esintiler, baba ve abi gölgeleri, hamamotu bahçıvanları, adımı karalar, kasığı kalıklar, düşüyarık içkiciler, neydim ben, çimacı telaşıyla ve bekleyişiyle, neydim ben, hepinizin içinde sürekli ölüyorum öldüm.

'ikilik'
Eril mi dişil mi iskele nedir
Cürümle azalıp yanlışla çoğalan

ÜÇÜNCÜ YAPRAK

İlkmekteplere pusulalar satıyordu intihar

İlkmekteplere tüberküloz filmleri ve süttozu
Çedar ve ölü kediler gibi kokan plastik bardaklar

Ve balıkyağı pazarlıyordu ip asfiksi ası
Amerika'nın bana yardım ettiğinden emindim
Aşı oldukça da hastalanıyordum yarık düşlerim

Paramparça bir Dodge'la dolaşıyordu intihar
Dünya güzeli Zeliha'nın gölgesinde intihar
Gülbahar oynadı çünkü zar hayatına yuvarlandı
İyelik ol bapta hep intiharla filan noktalandı

Ben bunu daha önce anlattım da kimse dinlemediciler,
ben ölürsem seni kim arar sorarcılar, bu dünyadan
işte geldik gidiyoruzcular, korkunç enjektörlerden
taşra zarafetiyle koku püskürtücüler, bu kokuları
alıcılar sürücüler, her şey bitti ama niçinciler,
ah ahlayıcılar, gelin teli çekiciler, neydi intihar?
İzciler gizciler arayıcılar bulucular neydi?

Her izciye hususi iz itinayla hazırlanır

Gizlenen ah bulunsam diye gizleniyor burada

Ve kim ki azalır saklandığı yerde
Boynunu her gece terk edecektir

DÖRDÜNCÜ YAPRAK

Yaşayıp sure bulanlar, yaşayıp hayat kurma hastaları,
med cezir insanları, uçurum oğlanları, servi sayebanı
sucular, erenler metrukatı, üç nümero matruşlar,
ey tan hırsızları, vesikanız içinize yazıldı.

'ikilik'
Bir şarkı söyleyeyim öldürünüz
Öldürünüz mazmunlar isyanını

Ki onlar sizden sesler nefeslerdi, size konar sizden göçerler; sizin yaban laleleriniz, bodur karanfilleriniz, kantaron, ecza, omzunuza kuş olur da perçeminizden uçarlardı; uçurunuz beni gideyim. Hayat bazen de çergi tırısı, taliga yoludur, rahvan ölümden yeğ. İhvanı olayım.

'ikilik'
Kara kilim mi yeğ açık don mu
Oramızdan buramızdan şehir damlardı

Ay da tavanımdan tavanımdan akıyor. Sizi pencere
çatlakları, camcılar; sizi dörtnal fidanları, kayarcılar;
sizi çarşaf münadileri, bikir destancıları; ay da
tavanımdan tavanımdan bakardı ve unutulsun her şey.

'ikilik'
Kalakalmış rüya için küf nedir
Sabah olup unutulan her şeydir

BEŞİNCİ YAPRAK

Hanım bir çarşaftan arda kalan kimesne

Oğul o hanımdan arda kalan kimesnedir

Kız da yastık kılıfına filbahri işler

Sandık sakladığı hikâye kadar derindi
Gün geldi de döküle saçıla döküle saçıla
Yerindi ağladı sızlandı ilendi kilidini
Kendi kırdı kendi açtı kendi söylendi

İğnedan niye yürek şeklinde düşündün mü

Ahdaki h gözünü şairler ağlatageldi

Hanımla kız oğula gerdek işliyorlardı
Sandığa bir sığıp bir sığmazdı dünya

ALTINCI YAPRAK

Sonra anlatılan, ilk sözden daha kırmızı.
Günahlarımızın kapı bir komşusu gece, ardına
takıp sürüklüyor adımızı. Kanıyor dizlerim,
kanıyor göğsüm, kanıyor ağzım sizden ötürü.
Suçlarımızın sağdıcı sabah, ökçeleriyle tarar
perişan saçımızı. Kirvem ikindi, kumral lala,
küfrün büyük padişahı, son sözün efendisi.

'ikilik'
Gözü sözle kamaşan geçmiş
Tereken sonsuz öçler olsun

Gizli çocuk karanlık bir dolaptadır. Yargıcılar
dinleyin. Bir gelinliğe sarılmış. Zıbın
makastarları dinleyin. Ah, enezedir. Niçin ilk
kez ebe değil, onu düşünür. Gelin arabası
durdurucular dinleyin. Gizli çocuk burada kimse
tarafından yakalanamayacağını anlar ve onu
sararan bir gelinlik yakalamıştır çünkü.
Yapma çiçek diziciler dinleyin. Sevda pusu kurar.

'ikilik'
Bir gelin sadece bir gün yaşar
Bir gelin sadece bir gün ölür

Evde yaşar bir yalvaç kurusuyum içinizde. Beni
bahçelere çıkarın. Bakalım kaçacak mı kedilerle?
Bakalım dinleyecek mi kuyuyu çocuk? Salıncak
ipinin sevinciyle kendisini asmış gizli bir çocuk
(izli çocuk!) gördünüz mü hiç? Hayır. Öyleyse işlerinize
devam eyleyiniz.

'ikilik'
Ölüm gizlenmiş bir hatıradır içimizde
Neler biriktirdiniz hepsini düşürün

SON YAPRAK VE CEMRE

Dua söz ile ses arasında yatışmaktır

Kadın ile adam da aklımızdaki son an

Avluda yaz mı beklenirdi gölgeler mi

Günler sizi hiç umursamadan sürüyor
Duyduğunuzu sokak sokak gezin anlatın
Bir ölünün yasaklanmış ne olduğunu
Ölümün yasaklanmış hayat olduğunu

Yatışmayın anlatın

Yatışmayın anlatın

Yatışmayın

Istıraplar Ansiklopedisi

1. Baskı: Oğlak Yayınları, İstanbul, 1994

birisi - - - şiir

İDİM

Birisi, düşleriyle yolcu, mimli yaratıklarıyla
Yolcu, acemi birisi, acıları tüten yolcularla

Kilidi kırık bir adamın birisi, Âdem'i uzakta
Havva'sı uzak, nahif, yürük, yürek buhurundan

Yanıp kavrulmuş birisi, ağaçları asılmak bilir,
Asılmaya kurulur saati, zamanı üç kez koklamıştı

Ve ağır ağıtlarıyla geçmiş ki kör ve sağır duvar,
Onu uzak kırlarıyla şafak erkeninden, gece gecinden

Üç vakit daha öldürecektir, haymatlos ayaklarını,
Ases tırnaklarını, horoz ibiğinden kızarmış dizlerini

AKS

Dört vakit daha öldürecektir, alıç kokularıyla,
Varışların muştusuyla, sökerek ülkesinden biraz

Beş vakit daha öldürecektir, ahşap idiysen ateşin
İdim aşk, taş idiyse külünk beni kendime bölecektir

Soracaktır: Kim kurtarır beri ıraklara gidişimden,
Kim tarayacaktır yaşlanmış tanrımın saçlarını kim

Bir toprağa bir ırmağa yeniden başladığımda
Egeli bir devenin ayaklarından alınmış akıl

Bir vakti daha öldürecektir, sokaklarından
Koyaklarından us, dörtnal yarışabilir varışımla

YENİ MİMESİS

Öç, zamanı yarım kor yarım kaldığı zaman
Bana soracaktır: Şiir mi yoksa aks-i şiir mi

O şiirden bazen de aksi kalacaktır, o gölgeden
Bazen de gövdem kalır, akşam güneşidir ışığından
Ürperip gülen, şiirin aslıdır bazen karşı şiir

kimileri - - - söniiyor

YANKI

Kimileri ses yakalar hayattan kimileri yankı
Cam yüzlü birkaç komşu kapıları şöyle dinler
-Güller yaprağını omuz başlarına bıraktı

Eskiden çehresi yoktu düşlerimde kadınların
Tan gözlü birkaç komşu uykularımı gözlüyor
-Her hayatta bir tek hayat vardır belki de

Kapital'i Carlo Cafer özetinden okuduk, diyor
Bir uykunun düş vermesi bilirsin yıllar alır
-Anlatırlar, Stalin bir penaltıyı atamamıştır

YANKININ YANKISI

-Bir hayat içinde miyim ama öyküsünde mi
Acıkmış bir alıcı kuş engerekler izliyor
Öyküsünden taşar durur bir adam Alemdağ'da

-Bakışlarından kalan neyse gördüklerin de odur
Ahlâk ve battaniye yapayalnız birbirini örtünüyor
Satranç tahtalarında Dilârâm'ın özel kalçaları var

-Nasıl tanımlanabilir bellekte bıçak yarası
Hırpalanıyor ve açılıyor ve dönüyor ve ıpıslak
Bir alay ankalar ki kanat rüzgârlarıyla sönüyor

kan - - - şiiri

AĞU

Kan gibi tarihi bu tarih, anlatılmaktan kaçınır
Pıhtıysa mahzenlere saklanıyor, akınca genç kızlık
Durunca kahverenk yayılır bir metropole, eski ülseri

Olsaydı muştu denir, olmazsa iğfal edilmiş bellek
Takvimlerle arasında sezilen tek bağ var, zina
Bir üçüncü serseri, hep uzaktan duyuluyor dedikleri

DUACIK

Kendisiyle karşılaşmaz sanıp gider dururdu
Parklarda bozkırlarda, caddelerde koyaklarda
Yakınma ve yakarı sanmıştı bütün sözleri

Bir akıntı aramaktan yorulur suda, sarı kolları
Gömmesin de diyorum, alsın götürsün uzaklara
Zamanı kaybettiydi sanırım karanlık saatleri

ISLIKLAR

Hepimizi alıp gitti de kendisi taşra kaldı
Anka gibi bakardı, ıslak güvercine döndü
Rüzgârsız bir toprağa düştü telekleri

Terk edilmiş hayaller atıyor kanatlarıyla
Ay ve keten yaralanıp kopuyor birbirinden
Islıkla tarihçe, ıslıklarla der tarihçesi

OTUZ DOKUZ

Kaygan bir hayat tutuyoruz, yakıcı da ellerimize
Yanılttığı çoktur bizi tarihle takvim arasında
Paylaşmak mı, kül paylaştı bütün serüvenlerimizi

Yürümemiş miydim bütün mastarlarıyla şu dilin
Hangi aşkın hiç aklanmadığını bilen dünyaya doğru
Size kırk şiir vereyim, eşi bende olmasın hiç birinin

KIRK

Siz hayatla dudak dudağaydınız, ben duvar duvara
Yazıklar olsun deniyor, o sapa aşk azık oluyor bize
Her gece kızlık yitiren birini anlamadığınız gibi

Dilmaç yanı başımızda dururdu, tanrıyla aramızda
Hâlâ kara bir ali tam karşımızdadır, ölümle aramızda
Bizse üçüncü serseri, ülke ayaklarımıza basalı beri

UYARLIK

Bir ahit de ben yazayım demiştim, güncel bir ahit
Şiir ile köz hikmeti bir gün bağdaşacaktır belki
Martta tekir makamı, eylülde çullu kuduzlu birileri

Rakamlar çabucak gebe kalıyordu hırpaladığım anda
Ahmet muhibbin çok üzüldüğü cumhur bayram günleri
Salt us giyinip kuşanmış, devlet dairelerindeydi

YILAN/KAVİ

Ahşap mı nedir bu hayat diye sustum yağmura karşı
Gülağacı kızlar çınar tayfalar dişbudak bayanlar
Ellerinde bir tarihçe, kendilerinden de gizli

Akrep akrep ne çok girmiş karnımızdaki sözlüklere
Şiirin vakte değdiği yerde çırpınır sesi susar
İmzalayan kim, nedir parmaklarımızdaki yılan sözleşmesi

ZEHROLSUN DERUNUM BU GECE

Karaltılar, yalnızca onların attığı yoz cirit
Zehri zihnine akar yapayalnız gülzedelerin
Kar da bir akbasan hışmıyla düşüp geldi mi

Dindiğini görmediniz mi ayak izlerinin doğuda
Batıların göğleri de kan yaşmakları takınmada
Kimsenin yarım kalmaz kin yazmalarıyla ahdi

TAKAS

Sütreli kar kan mahpesidir anlatılsa utanır
Tutunduğu tek şey söz, zihni de tutuklandıkça
Bir yönde görür, buluttur uçuk gözlü düşleri

Ödemeli ıstıraplardır size yolladıkları bugün
Yollar yollar da sapa, ulak ulak da unutkan
Elden ele alavere edilmekten mahzundur günleri

Ağuyla kurtulan ağuya köle durur, yazın kenara
Ya da geri vermek gerekir rehnedilmiş şiiri

sarsılan - - - kanatlar

KASIRGA

Sarsılan bir şeydir bir leylağın dokusu
Sarsılan bir şey esirgenir sargısından
Sarsılan

Tutuşan bir şeydir aşkla kurtulduğundan
Tutuşan bir şey bir duyarlık sarasından
Tutuşan

Kavuşmayan bir kimesne
Dağlarda bahriyeli

AZ AZ

Babam beni alkollere göndermişti kırk
Kırk kırk kırk paralık o gün bu gün
Kırk paralıktır sarhoş durduğum rakı

Annem beni bakirelere yollamıştı bir
Bir bir bir aralık uyluklar ve tatarcık
Bir aralık kapanmış bir rastlantıyımdır

Abim beni serüvenlere uçurdu kanatsız
Kan kan kanatlı
Kan kan kanatsız

ÇERGİ

Bir kaplan sirkte kalbimde striknin
Çingeneler dolaşıp konaklıyor kalbimde
Onlar ki saf akıntıların aydınlık kavmi
Musikar kuşunun rüzgârı birikti ellerinde

Çingen çalmalıdır benim ölüm düğünümde

KÜLT

Karanlık günlerimizin doru rahvan tayları
Yelelerde terkilerde dişlerde gem ışıkları

Ülke nala küçük gelir

Kültür dışı kült içi ozan kozası
Gerçeğinden eşkindir hayal atları

Yazgı nala küçük kalır

Ben ol ılgar ile yundum efendim
Yunup yandım soyundum efendim

Yaşlanan şairler hikmete yaslanır

SANRI TANRI

Kim tarar saçlarını
Yaşlandı tanrım
(Benim gözleri ellerinden
büyük sanrım, ihtiyar)

Utanır yavaşlığından
Ben utanırım
(Benim şaşkın âdetam da
eşkinim de, ey ihtiyar)

Benden başka hiç tanışı kalmadı
Ben ki hangi bensem
Kendimi az tanırım
(Benim düşkün yürekcâzım
küskün ve şen ihtiyar)

KÜÇÜK GÖÇLER

Yaş kırk beş kırlangıçlar azalıyor
Ağır ağır alışılıyor hastalıklara
Serçelerle kuzgunlar yer değişiyor
Yer değişiyor hüzünlerle sevdalar da

Daralan dünyada glokom karanlığı
Yoz toprak mı göreceğim saksılarda
Güllerle ayrıkotları yer değişiyor
Yer değişiyor düşlerle sanrılar da

Saatlerle bakışıyoruz birbirimize
Bir yerinme güzelliği dakikalarda
Akreplerle yelkovanlar yer değişiyor
Yer değişti gözlerimle yıllar da

KAVL'ÖYLEDİR

Bir kadın, aynasının kırılmasının ne fena,
gözlerinin ferinin uçmasının, yanaklarının
elmalarının buruşmasının ne fena, ayalarının
bir erkeğin göğsünün kuytusunda ürpermesinin
unutulmasının ne fena defterlerine yazılırdı

Bir adam, zeytin merdiveninin bir basamağının
çatlamasının, dizlerinin dermanının azalmasının,
şakaklarının saçlarının tek tüklerinin de olsa
kırlaşmasının, parmaklarının uçlarının bir
kadının dudaklarının kenarının güzelliğinde
artık buruşmasının ne bela defterlerine yazılır

Bir kız ile bir oğlan bunları hiç de düşünmez

2 TEMMUZ

Biliyorum sevmezsiniz beni sayın bay ölüm
Ama ben zaman zaman Sivas'larınızda ölürüm

KANATLARI ALIŞIR

Güvercinler kumrular annemi soruyor
Pencere pervazlarında küçük yumurtalar
Sonra yakın bir komşuda bir ev düğünü
Gelin güvercinlerle uçan kara damatlar

Annem Abdullah Yüce veremmiş diye ağlıyor
Gözyaşları günlük bir törenden ayrıntılar
Babam ki damatlığını ölene dek saklamıştır
Ah yağmurlar mevsimi ah o alışkın kanatlar

ter - - - türet

YENİ MADDELER

Ter nedir? Ufak bir kroniğin yaşarmasıdır
Sorusuz sorulardır yanıtlardır
Bir aile destanından bir dize yaşanması

Ses nedir? Başıboş tınıların büyük şarkısı
Karıştırdım sesimden ayrıldığın günleri
Yorumcuların düşlerden eksik kalmasıdır

Yer nedir? Bir mahpese dağlarınla gelmendir
Adımlarıma bir karşılık ver göğün muhtarı
Bütün sevda kitaplarında yalnız duramam

Gün nedir? Maddeler ağır ağır birleşir
Resimsiz maddeler oyunbaz ve resimsiz
Sözün en eski sorunlarından birisidir

Bun nedir? Bisikletlerde şen bakireler
Boz tepelerde nevruz gülü bulamamaktır
Acımasız devşirmezsen ıtırşahi açmayacak

Kum nedir? Yengecin iziyle çizilir remil
Erdemin gölgesinde günahlara parçalan
Günahlar bölgesinde erip yüceldiğin an

Son nedir? Son nedir diye diye burulman
Naif-ekol dantela işleri bir hemcinselin
Oyasız kızkardeşinden hicazlara kaçmaktır

An nedir? Sonsuzluk adlı bir oğlu vardı
İlksizlik adlı bir kız doğurmaya hazır
Filmlerin bitmesini sonuna kadar bekler

Ten nedir? Gözlerimi yanıtla ey körlük
Dilsizliğin dudaklarımı yanıtlamasıdır
Sesime yankı olabilirdin ey sağırlık
Ey kısırlık etimden kırk çocuk türet

makame - - - beni

MAKAME

Makame kan imgeleriyle güne değen geçmiştir
Unutmayacağım diye söz veren herkestir o
Unutulmak bir daha yıkanmasın diye kanla

I

Okeanos diye umman olduğu söylenirdi suyun
Makame kalbinde kuruyup menevşe durandı o
Bir attar rafında nem yitirir bellek adına

Derler ki aymamış bir sabahın et rengidir
Dünyanın bütün menzillerine solgun yetişir
Ve dünya yazık kafileler yakıştırırdı ona

II

Sarı güzel bir fotograf üstünde usanır kendisinden
Kara kuru bir kalık kız göğsünde utanır kendisinden
Günleri karalanmış bir mevsimdi ve sever ve yorulur

Kara merasimdi o kara kuytularda ve kalaba ve kara
Bize bizden haberler ulaştıran sarı yapraklı yazma
Gün gelir de bakardık safrasıymış canımızdaki güzün

III

Temmet bilmez bir söylemin heceleriyle yaşardı
Bir harfe ayna takıp dolaşırdı bütün çarşıları
Harflerin de rakamla düzüştüğü biz imleriydi o

Karabasan sari olmalıdır varsa dolaşırsa aramızda
Yatakları bir morga dönüştürerekten gerinir durur
Ölüm lekeleriyle sığırcık sırtının ilk buluşması

IV

Bir pusunun bile yalnızlık olmadığını anlarsın
Bekleyip bıkarsın ve çıkarsın şanla önezeden
Sökülmüş düşler örtüsü ve yazının böceği börtüsü

Kötü pencerelerde kavak dölüsündür uçuşursun
Nöbet tutmaktayken çıkar senin firar kâğıdın
Nerde diye sorup soruşturan da onbaşı günbatısı

V

Çözük bulutlar ve kara güneştir diye anlatırlar
Bin körfezi beklemiş bir erketenin yazgısı diye
Haftalardır sızıp kalmış yolcu söylenmeye başlar

"Kalkıp kusacağım öfkemle ve lanetimle elbet
Küfre de buluttan başlarım bulutlardan sonra
Güneşi omuzlar yürürsem aramayın beni batıda"

VI

Yollarını siyanür ve baldıran bürümüş sevda
Makame altlarına saklanmış bir kâtip leşi
Herkesin izleri kondu mercan kalçalarına

Bize sonsuz öyküler aktarıp dursan da dünya
Dünya böyle bir uzak bir tuzak bir dünya
Bir adımdır uyak korksun sen uyaktan korkma

VII

Tekne-durmaz bir denizin dalyan çakıtlarıydı
Ağlarla çevrilmiş bir akşam sonuydu da mesela
Kanayıp derdi ki erdiğim bin kürek gidimi

Kaç bin leylek gidimi Nil-i aşk Nil-i aşk Nil'i
Yazılarımızdan habersiz uçuşan papiros sürüleri
Düşhayatın ölümaşk biçimleri makamede duran

Martıların bızır telekleri işte gök hartasında
Göğsün mavi sancıması bizden öte duran ne varsa
Batık tutar unutma poyrazından lodos ürken denizi
Aşkımızda duran ve bize sonsuz elvedalar vuran

VIII

"Kez köz ve arpacığın sayılmamış her bir serüveni
Geceden gündüzler çıkarmakla ilgiliydi susmuştum
Bir imgeler attarı dükkân açtı duyup uzak durmuştum

Mağaraları ters yüz etmekle ilgiliydi hepsi hepsi
Aşkın ağır suyunda yüzerek yaşayan Tahir Zühre'si
Şehre iner hayret içer kendine masal dinler"

IX

Erliğinin ağır suyunda devinen bu makamedir
Unutmaklığın suyunda tez doğar belki Zühre gibi
Tesbihinde yitirdiği kadar insan taneleriyle

Bakmaktadır aynı kitap okunuyor oralarda da
Kan simgeleriyle güne değen geçmişte aynı yara
Sürektir bizimdir bitmezdir diye bağıra bağıra

FUGA A L'ARABESQUE

Gökte her şey sumru sözlerinin gelişimindedir
Su kendisini ilk kez açarken de o vardı derler
Ten bilgeleri böyle çıkmış böyle girmişti aşka

Ödünç uykusuyla kıtmirin yarılanmıştı geceler
Gözlerim bütün karanlığın başlarını ödemiştir
Pencerede kin resmi kalır yanılıp da kalırsa

Elma ve kalem unutulmuş bir bilmecede durur
Sorgucular her şeyi daha çocukken unutmuştur
Ne olacak görecedir mutluluk da mutsuzluk da

Veyl o leylin kaçaklarına diye diye tutuşur
Dantel tutuşur dantel tutuşur dantel tutuşur
Sevdaları karanlıklar birden bastığı anda

Saat sayaç ölünce zemberek çatlar kırılır
Meger kan saltanatının hükmü salt geceyledir
Teşhis ve intak yok oluyorken bütün şarkılarda

Çoğu günler kederden yontuluyordu sevinçler
Ah körler ki mahzun sağırlara şarkı söylüyor
Ünleyişi büyük çığlık değil mi suskunluğun da

Suskunluk en son sözleri aynatıp yinelemez mi
Öpsün sözü bir kadında/ Kadında bir sözü öpsün
Demin alıp öptüğüm gül/ Gül öptüğüm alıp demin

Öpsün sözü bir kadında demin alıp öptüğüm gül

Bu ülkenin takvimleri kan ve zaman sızdırır
Teli dantel danteli aşk küskün mırıldanmalar
Günler ışır telleri danteller tutuşa tutuşa

GACOLAR İMPARATORLUĞU

I

Martı rüzgârın biridir bazen martı kanatlarıyla
Çatılar damlar üfürüp durmadadır eski kentlere
Uçan sudur sudur uçan bir deniz! yine başlamaya

II

An içinde gerilmiştir koca nergis nergis çağında
An geçmiş görünüp an geçerken serin derime sürtünmede
Derişmiş roman tadları birikir kahraman ağzında

III

Çergi yöntemleriyle ılıştırılmış sapkın bir sevda
Her gün dönüyor yeniden güneşte kurumuş evine
Servileri diyor unuttum servileri yüzüme sapla

IV

Yine başlamaya suskun taş yeniden başlamaya
Korkunç tuz ürkünç beniz yeniden bir yerlerde
Yerlerde sürünüp de omzuma martıyla göğe ağmaya

V

Ne vakit ayak bastıysam gacolar imparatorluğuna
O gün tevarih ve evliya kanrevan oldu günlere
Yoksa düşen damlalar neydi ki martı kanatlarına

VI

Kendi seslerini sürecek şimdi yanık ormanlarda
Dönmeye kentlere dönmeye suçsuzlukla dönmeye
Sürek heceleriyle kamaşmış mühürlü damağında

VIII

Arzıhalci miydim romancı mi bilemedim yıllarca
Sakalıma bakılırsa düşler dengesizi bir çehre
Cübbeme bakarsanız savrulup uçar akşam kuşlarla

Bir daktilom vardı kırdım dediğimden çok uzakta
Yazdığım işporta masasında şakır gelen geçene
Kadınlardan gelmiş nice mektup sanki kuşlarla

VIII

Nereye der nereye kuş nereye eylül sanılarıyla
Yalnız mı martı kan kepeneğiyle her an örtünmede
Ya hayalleri düşük imparatorluğun çatılarda damlarda

IX

Boşalan rafları gördüm yattığım odanın kıyılarında
Günden güne azalandı ve bitendi hep günlerden güne
Yalnızım mevsimin kararıp kovduğu nice kuşlarla

Her şey yalanlandı demiştim artık şaşkın düşlerde
Gacoların nergisten kurduğu ülke şimdi nerelerde
Akşam uçar uçar akşam uçar nergis kuşlarla

X

Öpüşleri kaçıp gitmiş silinmiş gırtlağında
Gözler! susakalmış kaloger serseri perde
Bir tek tün saklanıyor kaçkın bakışlarında

XI

Ben şimdi sayfalarımı toplar giderim aşka
Ben şimdi sözün sarpasarmış geçelerinde
Başka ne vardı ki anlaşılmaz sayfalarımda

XII

Aylar ve burçlar ve gacolar imparatorluğunda
Aşk bedeli çoktan dönmüştür başka bedellere
Kalbin mi? Yırtık sayfalardan birinde hâlâ

XIII

"Neler anlamam gerekirdi, bilemem, diyor,
elimdeki defter, belli değil mi, ablamdan
kalma. Sonra, bugünlerde terörden çok
korkuluyor, siz de duymuşsunuzdur. Terörden
korkan bir terör var bu ülkede. Şimdi dört
otuz matinesine belki yetişebiliriz, demişti
arkadaşlar. Geçerken bir baktım, yağmur var
çingene nergislerinde. Ne yaptı söyleyeyim
size, demetlerden birini seçti, ondaki en
güzel nergisi buldu, taktı göğsümün defterine."

YAĞMURUN DERİNLİĞİNDE

Bir ayazma bir de kerevet vardır orada
Uzun yağmurlardan geçerek varıyordun
İtüzümleri dolaşırdı çevrende ve kekik

Derin yağmurlar konmuştu orayla arana
Yol bitince anlıyordun ıslak hayatları
Yıkanıyor diriliyordu çınar toz baskınından
Kurtuluyordu nem düş örtüsü olmaktan

Esemeden doğurulmuş sözler parçalanıyordu
Bakıyordum su beklenmez giysileri içinde dalga
Belki desen belki değil karşındaki
Asla değil asla

Derin yağmurdan sessiz ne olabilirdi ki
Saklıyordun gövdeni de tin fahişe çıplaklığında
Ayartıcı mı? Yok
Yargılayıcı mı? Yok
Yalnızca kendin

Salt o zaman söner işte anımsama

FELSEFE TAŞI

Elma izlenimlerinden çıkmıştım yola
Ve elma kurallarıyla çok uzaklara

Toz ve töz üzerinde yanan ayaklarım
Söylenir dururdu: Yol yakındır diyenler
Hiç çıkmayanlardır yola, baksanıza
Varıp varıp ulaşamıyorum yanmaya

Görü üzerinden mahvolagiden gözlerim
Söylenir dururdu: Görü, işte karşımızda
Diyenler bakılarla aldananlardır
Sakınırlar gözlerini görüp yanmaktan

Avara sallanan ellerim de katılırdı
Konuşmaya: Göz ve ayak, bana
Hiçbir şey buyurmadılar daha
Uzayan tırnakların sabırsızlığıyla
Yapayalnız kalıyorum yollarda

Tırnaklarım da büyük korkularda:
Kül eşeler de köz bulamazsam
Ey elma, bulamam da yanamam da

AYLANDIZ KORUSUNDA

I

Koruma hayattan beri bırak gölgede karlar kalayım
Ünlemlerle ezilmiş birinden sorularla yorgun birine
Kan ve erguvan peşinde dolaşıp dururlardı birlikte

Biri ötende yaşıyordu diğeri de yanında berilerinde
Koruma hayattan eşyayı toz ve töz bir-mezar düşer
Alışık düşük derler ay şaşar aylandız gecelerinde

Doldurulmuş kuşlar doldurulmuş kediler ve itler
Câmî gözlerinden hep bu hayata bakar kaçarlar
Koruma hayattan beni bırak gölgede kar kalayım

II

Gelip unuttuğum yer gidip unuttuğum bir yerdi
Belleğe koltuk değnekleri gerek bu yolculuklarda
Yoksa parçalanır düşerdi unutuşlardan da uzağa

Korudan kalkıp gidiverdi dondurulmuş kuşlar da kediler de
Söylenmekte olanın bilirim hiç dinmeyecektir söylencesi
Ve kar kalacaktır aylandız korusunda koruma hayattan beni

tanınmayan şairler için
küçük tezkire

BAO-DU

Doğmuş ki kar yağar.
Yağmurda ıslanmazmış, bundandır.

Ruhu erimesin diye dağda yaşardı.
El uzanmamış çiçeklerle birlikte.

Her şeyi bir şeye benzetirdi.
Şiir için hiçbir benzeti kullanmadı.

İmparator Dağ Orduları'nı kurduğunda
Bao-Du bölgesine gidilmesin buyurdu.

İmparator mabeyninden bir cariye
Bao-Du'ya Erik Beyazları Ayı'nda sunuldu.
Kadın "saraydan kaçtım" yalanını söylemese
Onu koynuna almayacakmış.
Cariyeden doğan kız cariye olur.
Oğlan doğarsa doğuştan buruludur
Derlermiş. Bao-Du yüz gönüllük düşündü
Ve Sarmaşan Bülbül ile yattı ve uyandı.
Bir oğlu oldu. Bir kızı oldu.
Üçüncü bebe hünsa doğdu.

Bao-Du, ailesi ve iki eşeğiyle birlikte
Irmağın Durulduğu Ay'da San Min kentine indi.
İki Irmak Ülkesi'nden leylak fidanları
Getirtmişti. Ve dikti ve kokladı ve öldü.

"Ey tanrı adamları, çiçeklerin
Nedenini bulmak kolay değil," demişti.
Bu şiir de vasiyeti sayıldı.

Bao-Du'nun dağdaki yaşamıyla ilgili
Yirmi bir baskı-resim vardır.
Hiç birinde elleri görünmez.
Leylak çiçeciği imzalı şiirler onundur.

Kızı bir çiftçiyle evlendi.
Oğlu bir liman reisinin kâtibi oldu.
Hünsa çocuk San Min kentinin
Ünlü düşyorumcuları arasında sivrildi.

Sarmaşan Bülbül başka bir şairle
Zang-tin ile evlenecekti ki
Dağın Kustuğu Boran fırtınasında kayboldu.

SAMED

Ebeler göbekbağını keserken
Güçlük çekip haykırmışlardı:
Anasından kopmak istemiyor!
Anasından kopmak istemiyor!
Sürüsüz yaşayan bir hayvan
Yemelidir bu bağı, bu sonu.

Samed doğduğu Safran burcudur.
Ve kendisi safravi olup
Kan ile balgam ile sevda ile
Nice buluşmak istese hep kovuldu.

Samed'in göbekbağını saklayıp
Bir firavun köpeğine verdiler.
Ki kedi türündendir bu hayvan
Ve mevsimler boyu gezip yürür.
Firavn köpeği bağı yaladı yuttu.
Bir dahi gezginliğe tevbe edüp
Leyal-i Mürg kasabasını mesken tuttu.

Samed nerede firavn köpeği orada.
Şairin gölgesinden asla ayrılmazdı.
Samed kediyi geh sever geh döver.
Ad koysa da adıyla çağırmıyordu.
Kedidir bir gün Samed'in karnını ısırdı.
Samed-ü ins öfke yellerine binerekten
Kediyi okladı da halk ite gül yüz
Gösterip Receb'den Şaban'a sağalttı idi.

Ramazan irişince Samed münzevi oldu.
Kedisi dahi yanındadır diyorlardı.
Natıkat'ül Firavn'ı o ayda yazdı.

Halifenin imamlık ettiği Cuma'ya geldi.
Fare "yâ Şeytân" diye bağırınca
Bizimki "lebbeyk" diyerek kıyam etti.

Kedisi neredeydi?

Kedisi cübbesinin altında dediler.
Kedisi ağzındadır diyenler de vardı
Kedisi karnında gerek diyenler de.

Kadın ve erkekle hiç yaşamadı.
Okladığı kediyle birlikte öldü.

Yazdığından bir damlası şudur:
Kov bulutu çöz sarığı ey gökyüzü
Sor bakalım mavi sende mi gözde midir?

Ol ki ölüpdür, Leyal-i Mürg
Kasabası kedi gelmez semtidir.

HILDENHEIM

Doğum çığlığını atana kadar
Herkesi çok bekletti denilir.
Ev ustaları çatıyı çatmışlar
Kapıları takmaktalarmış.
Ev bitmeden doğdu diye
Küçük adı üç yıl konmamış.

Hihaym diye anmışlar
Hihaym diye kalmış.

Güneş su konaklarındayken
Kimden nerden duydu bilinmez
Afsunlu sözler mırıldanırmış.

Unutulanlar anımsanandan çok.

Yitirilenler kotarılandan çok.
Susturulanlar benimsenenden çok.

Biçere Hihaym Çingenelere takılmış.
Üç yıl çergiye kabul buyurulmamış.
Maşa ocağında Töton meçi kızdırınca
Bir kızı gebe koyup gacelikten kurtulmuş.
Panayırlarda Almancık oynayıp
Yankesicilere cukka kazandıran
Hihaym iyi de keman çalarmış.

Duyanlar sağırlardan az.

Görenler körlerden az.
Okuyanlar duacılardan az.
Gezginler oturaklardan az.
Geyikler ineklerden az.

Hihaym dünyanın her yerinde
Hep bunları hesaplamıştır.
Kimler kimlerden az.
Neler nelerden az.
Çok olsaydı ne yazardım?

"Yapı yapan çatı çatar
Çırağı açıkta yatar."

Yüzlerce Çingene şarkısının
Hihaym'dan çıktığı sanılmaktadır.
Oysa berbat bir sesi varmış.

Şarkıcılar gevezelerden az.

Kemancılar hallaçlardan az.

Söylediklerim dediklerimden az.

Bir orman kuytusunda
Kimse bilmez gömülmüş.

Çergi o çevreden geçtikçe
Külde her köz birer gülmüş.

SEVDAVÎ

Saraç oğlu saraçtır.
Minhalil külliyesinin yamacında
Elif bilmez çıfıt karı eline doğdu.
Kulağına kimse isim okumamıştır.
Pederi Firkat gazasında kaldı.

Baktı ki saraç tezgâhı taze
Çömeldi çelikle deri başına.
Vakta ki cerendi camıştı ayırt ede
Susar dili uçar oldu karacalarla.

"Ah feryâd-ı leyle düşmez kehkeşân
Sitâre-i leyl yek-âvaz dîle kavuşan."

Diktiği yemeniyi çarığı giyenler
Tez yürür yürük varırmış menzile.
Eyer donattığı atlara süvar olan
Rum eliydi kum eliydi cinsüvar.

"Durduğu yirde arza atlar üşürür
Kör kandilden berk-i sema devşirir."

Bir Çepni beyinin kızına vurulmuş.
Kıza her ay bir çedik yollarmış ki
Gönül çerağ buldukta savuşup kaça.

Sevdavî yaşlanır, Sevdavî bekler.
Kızlar yaşlanır, kocalar ölür.
Ordular geyinir Firkat'e gider.

Kendisine çarık kesmez Sevdavî.
Kara sahtiyan karartır ömrünü.

Ordu eksik gedik döner Firkat'ten.
Tuğlar mı kefen tüller mi nedir
Rüzgârla konup göçer geçer gider.

Çepni kızı Çeper çayda boğulmuş.
Sevdavî ağıtına kemend biçer.
"Gezdiğin her rehde men varam menem
Bunda turur canımdan kan tökülürem men."

Sevdavî'yi saraç kullar defnetmiş.
Loncada defter yoğ imiş ki esami ola.

TOPAL KULI

Demiştir ki
"Leyla'sız Mecnun'um
Mecnun'suz Leyla"

Adı kulağa ve tele öyle yazıldı.

Ayağı doğarken eğrilmişti.
Babası da topaldır dediler.
Değil idi. Arsız adsız Celalî idi.

Celalî taifesi İnderesi köyünü basar.
Ve para ister. Ve manca ister.
Ve dahi kasık mancası ister.
Öksüz çocuksuz dul karı Sevdican
Celalî'ye kasık mancası verilir.
On iki uğursuz, karının üstünden geçer.
Sonra def olur gider.

Topul Kulı'nın çocukluk adı
Bu yüzden Yâdigâr idi.

İtildi kakıldı.
Rençberlik etti.
İnderesi'ne Âşık Umman geldikte
Yâdigâr'ı kendüye ayvaz eyledi.
Karadüzen öğretti.
Leyla öğretti, Mecnun öğretti.

Kırk yıl beraber taban teptiler.
Katre kırk yılda ummanı geçti.

Mesel de ondan kalmadır:
Bir topal vardı ki
Sağ topalı derlerdi.
Bir topal vardı ki
Sol topalı derlerdi.
Birbirin görüp aşka düştüler.
İtikatları o idi ki
Tanrının diğer kulları
Tam topaldır.
Çün iki ayağın da topal olıcak
Aksamazsın.

Topal öyle demişti:
Leyla'sı yok Mecnun oldum
Mecnun'u yok Leyla benem"

MAHYACI SALİM

Bizde şiir tek kelime.
Bilemedin üç kelimedir.
Semadır sâhifem benim.
Yağmur düşmez ateşime.

Mahyacı Salim kandillerin
Ve ispermeçet mumunun oğludur.
Yatağının bulut olduğu söylenir.
Yazıp yaktığı son mahya
"Şüheda Eytamına Yardım"

Ol mesleğin pîri kimdir?
Elcevap: İkinci minareyi
İlk kim dikmiştir?

Bizde şiir yarım yırtık.
Yazdan yırtık güzden yırtık.
Ah zavallı anam benim
Bahtım yırtık bağrım yırtık.

Ramazan nasıl dönüp duruyorsa
Zaman içinde, Mahyacı Salim de
Öyle. Saati yokmuş. Güneşe göre.

Kahvelerde dolaşır kahvede kalırmış.
Latin harflerini bir günde öğrenmiş.
Ayların yeni adlarını zor bellemiş.

İskambil oyuncularının küçük kara
Tahtalarına tebeşirle bin şiir yazmış.

Pırafacılar pişticiler blumcüler
Altmışaltıcılar bu şiirleri silmiş.

Mahyacı Salim kırk iki mahya yakmış
Ve söndürmüştür ki on altısında
Kâmil usta imiş, elli sekizinde öldü.

Her akşamın çilingiri, rakı içer
Tavdan geçer, haneberduş ve Üsküdarlı.

Ruhunu teslim ettiği bir teşrin-i sani
Gecesinin sabahında, inzibatlar çırağını
Tutuklamıştır: Çocuk avadanlığı toplamış
Ve olmaz bir camiye mahya yakmış: Eceldir

DER DELLALYAN

Mek yergu yerek
Hayat üç kürek gider.
Hayat sârîdir arkadaşlar
Ölümse sürekli biter biter.

HEMŞİRE NİMET

Herkes şairdir çünkü rüya görür
Herkes mahirdir çünkü âşık olur
Nîmet böyle böyle dedi desinler
Herkes komşudur çünkü sevişirler

KARAMAN'LI IOANNIS

Allahın bir kulu olup taşra giden
Su çıktığı her yerde ayazma bulur
Ermişimin yüzünde yüz mum parladı
Yüz birinci bu şiirden avare olur

TALÂT KADIKÖY

Alelâde âşığınım sen gelmeyeceksin

İnsan su taşlarına döner yıl geçe
Ağırlığı azalmaz da kesip batmaz da

Feryadım senden bir aksisedadır
Âyine ben baksam ağlar sana güler

HAKÎR

Biraz neşve biraz keder biraz menevşe
Adı kalmış eski lodos türkülerinden
Oğlan ben bu yerde kavilsiz duramam
Ürkerim de sahipsiz yaz gecelerinden

Tuz buz olmuş billur köşkün ışığı
Haneler yangın yerleri kızıl bayram
Oğlan ben bu yerde kavilsiz duramam
Kavuşmak haram bana ayrılma haram

Benim ülkem kaçıp gitmiş bu ülkeden
Nazmın nesrin askerleri kılıç artığı
Oğlan ben bu yerde kavilsiz duramam
Yaralarım eksik olsun kan tarihinden

oikonon - - - kazandın

OIKONON, I

Oikonon, ah sevgili mazmunlar, kafatasını
Özgürlükle dolduran ah ölümler gerçeği

Bizler değiştirmekteyiz sonsuza kadar
Yüz binlerce kez aynı binlerce resmi

Melaike tayfası tenimiz şeytan donumuzla
Ülkelerden deniz deryadan kıyı suyu yüzerek

Ayazmalarda bir gökkuşak damlasıyla boğulur
Mahyalara mumdan beri bayraklarımızı asardık

OIKONON, II

Tayyareci Fehmi Sokağında kaldırımcı İbrahim
Elinde hançerle sınıyor kazıyor minelerimizi

Biz ki Karabağ yağmurlarına gözyaşı katmıştık
Üç parmağımız üç gerçekten bir yokluk yaratır
Sağ elimize açılıp duran kitap dikenle kapanır
Mazmunlar da bizden birileriyle açılıp kapanmıştı

OIKONON, III

Oikonon, ah kuşkulu meryemler, ılınır
Gözlerinin değdiği su, su kılınır ateş

Ömrüne kaç Leyla Mecnun sığdırdın
Bir mazmunla kaç kez düğünlere gittin

Boynun kaç kez bir mazmunla ağırlandı
Belin kaç kez mârân gömleğinden soyundu

Ebeydin bu bir oyundu yendiler kazandın

ev içi - - - kaneviçe

ÜÇ VAKİT

Rüzgârı sarınmış perdeler. Sofaya
uçkun gölgeler, sarıbeyaz ışıklar
yolluyor. Gözlem biriktirir kediler.

Gılman ile sandık yalnız. Tavanarasında
oynuyorlar. Ayaklar başkalarının yarım
adımlarıyla buluşuyor ve ayrılıyor da.

Bahçede çeşme. Çeşmede peçe. Suyla
doğan buğu sarıbeyaz bulandırıyor
vakti. Çocuk defneye sarılmış. Kedi.

GAMBİT

Sehpa ilerliyor, saksı çürüyor. Dünya
Durgun. Suyuyla yetinmiyor durgun kuyu.

Örtü terk edilmiş bir kokuyu gizliyor.
Gövdeler kaçıp bırakmış ıslak tutkuyu.

Örtü işlendiği iğnelerden yaralanıyor.
Pas kahvesi pas kızılı yaralıyor uykuyu.

Çakır dikenleri asılmış ön kapı öyle susuyor.
Evin böğrüne gamla yakarıyla asıyor suskuyu.

Kor rengi soba mika inceden ince dumanlarla.
Sıçratıyor bin yangına bedel bir korkuyu.

Sehpa duruyor, ürüyor saksıda sakin begonya.
Yağmur beklemekten yorgun dargın kör kuyu.

ÖPÜŞ

Üstünkörü bir öpüş kalır koltukta. Gece
Büyük bir tütsüyle büyür narenc koltukta.

Koltuk örtüldüğü çocuksu ölümle ölmüştü.
Aşk ne de sessiz akşam sağır olduğunda.

İçlenen duvarlarda aşk rütubet resmiydi
Görü. Görü, kirpik yaka yaka dolduğunda.

Ziller ziller ziller zillet konukları
Duyuların. Yakın yaz aniden solduğunda.

Yatak, kuru otlar, esirgenmemiş tahta.
Duyarlık da siniyor tene oyuldukta.

TAVAN

Ne oluyor sokakta ölüm mü var?
Kısılmış kan bağışlandı mı yine?

Tavan, az tasarlanmış küçük gök
Eriyor. Eriyor alnımdaki mor mine.

Komşu fısıltıları çağırıyor tavan
Enine. Kedi. Enine. Merdiven enine.

Herkes maktul dönmektedir evine.

HER ŞEY KEDİDİR

Odada her şeyi açıklayan kediydi.
Kedidir gece bile. Enine yürür.

Çünkü pencereler içeriye döndü
Bir ikindi vakti.

Perdeler ışıktan soyundu. Suya
İnmeyi unuttu. Karmaşık bir kedi.

Musluk, sesinden caymıştı. Islanmaz.
Sarnıç ile arasında hava çürüdü.

Kendisine kör bir saat, zamanla
İlgili her şeyi unutmuştu bir anda.

Toz biraz beyaz kımıldanıyordu. Balkona
Düşüp yığılan sonsuz yapraklarla.

Ertelenmiş bir gergefin üzerinde
Kedi kendisi. Ve kedi enine yürüdü.

Pencereler içeriye döndüğünden
Bir ikindi vakti, yazgılı dünya
Bir ikindi vakti, yazgılı dünya
Pencereler içeriye döndüğünden
Bir ikindi vakti, yazgılı dünya
Bir kedinin adımlarıyla kilitlendi.

SAKLI BAKIŞ

Bazı menevşeleri doğar odaların.
Birincisi yaşamak ikincisi fallar.

Üçüncüsü üç suretin yansıyan rengiydi.
Ocağa lambaya sofraya sahana üzerliğe.

Dökülen kurşun her şeyi başka açıklar.
Aşk ve nazar incinmektir çünkü yüreğe.

Yatı gece yatısıdır uyanış başka kırlar.
Burada yalnız yaşayamayan sözcükler var.

KARŞI SAĞANAK

Yeni kurulmuş saatte zemberek heyecanı
Hiç kurulmamış kalbimde sarışın anılar
Ellerime deli oğul oğul caddeler katar

Benim eskimiş hamaylım sulardan mavi soydu
Yine de damlayan bir nesnedir parmaklarıma
Damlayan bir nesnedir parmaklarımıza bahar

ÇATI YALNIZI

Orada bir laterna buldum. Ezgileri
Ve alüminyum burgularında unutuldum.

Kim bilmez ev içinin çok tanrılı olduğunu.

Yukarıdan martı sesi aşağından bıçak.
Dam koruğu gagayla patlar patlayacak.

Sus herkes duyacak. Çocuklardan yalnız
Bir kaleci zamansız yaşayıp kurtulacak.

Kim bilmez ev içinin çok tanrılı olduğunu.

Hani göğe doğru alçalır mı yükselir mi
Çatı? Ya ben düşlerimden niye kovuldum?

EVAİL

Yürüme arası durma arası bakma arası.
Burda boyun şurda adım orda karanlık.

Merdivenin en eski öncüleri tedirgin
Gözlüyor taşlığı. Aksıyor bebe arabası.

Çıkrık ağlıyor. Gülüyor kapı kolları.
Sarnıç mı üleştiren eve karaltıları?

Arabî ay rumî hicran hicrî çarkıfelek.
Temelleri inliyor eskiden gidenlerin.

Menteşe düştü, köreldi yalın kapı. Gelenler
Hurçlarını denklerini açtıkça kapandı kapı.

ÂHİR

Aruz gözlü yârim, tuz kahkahalı yârimle
Yatağım düzgün. Omzum boynum derlitoplu.

Kıtık mı otlar mı ıhlamur mudur sırtım?
Sesimi şarkılarda duyuyorum onun adıyla..

Evden çıkıp uçan nedir sokağa? Akşam dönüş
Bizden kalıp uğuldayan kalıntıdır sokağa.

Üç beş duvar büründüydük. Lavanda gül
Süründüydük. Yahşı görün yatağa ve yunağa.

Kısık mı lamba? Us susup durdu mu? Leylak
Örtü yırtık mı gece beri? Burda nerdeyiz?

Tozumuzdan tenimizden türemiş bir yerdeyiz.

ADAK

Bir tahta olarak kıydım
Kendimi nice eve. Kıymık
Ve talaş. İşte varlığımın
Sonsuz kanıtları. Bir kanıt
Yok olursa kanıtlamaz mı?

Kurumuştum, ırmaklardan da
Azgın. Kum imişim, sahra
Ne küçük. Boynumdaki küfür
Muskası ruhumdan da büyük.
Sarnıç, yunak katında, umman.
Damla, denizin kuruma külü.

Kan, damarımda ölüm külü.
Düş, varlığımın düşün külü.
Tüy, bedenimin hayvan külü.
Alev, yanışların uçmaklı külü.

Unutuş, anımsamanın yabancı
Külü. Kireçten, tahtalardan.

destançe

KÖKLER

Benim öyküm biraz da var olmamaktı
Yaşamamak gibi düzgünlüğe kim dayanır

Yalnız yalnızlıklar yarışırdı benimle
Onlar Leyla'nın güzel olduğu yıllardı

Günler uzun derin sulardı yolculuklardı
Livarlarda çırpınan poyraz nefesleriydim
Göğün mavi bahçelerinde mihman kalmadı

AŞISIZ DALLAR

Çalı kokmamaktı ekmek akmamaktı gözyaşı
Varmamaktı adım sevmemek gönül ermemek erinç
Vakt'erişince esriyip öldü Dumrul direnci
Vakt'erişti bütün olmamaklar yoğa karıştı

Âşığını yitirmeye başlamış şiire vardım

Bilmem neredeydi o hayal mihmandarları
Gitmemeye mi gelmişti küçük ayakları
Gün bitti onlar da şarkısız gittiler

Sevmemeye inmişti artık soyguncu yürekleri
Dillerinde cümle söz cumhuren silinmişti
Sözcüklere gelince kaçgunlar uğrular kaldı

Bize kalanlarla destançe bile yazılamazdı

İsa'yı ele verenle Muhammed'e Ebu Leheb
Boynu şallı Nikola ve kedi baba Hureyre
İkisi de aynıydı bazen yalvaçlar aynı
Elleri kurumadı mı hepsini dualar aldı

Lâ ve kin ve elif ve mim bizden niye ıraktı
Yazının bozkırları ve lagünleri de ıraktı
Ormanları da ırmakları da deltası da ıraktı
Gölleri de yaylası da dağları da çok ıraktı
Sırtımıza oyulmuş mahpesleri yakın mıydı
Bilmemeyi bilmek bilen herkesten ne uzaktı
Amin bilir duacıların aminsiz hayatları

Karanlık bir gökkuşağından geçiyorlardı

BUDAK

Tarihin düğmeleri olduğunu düşündün mü
İlmikleri de sökülebilir hiç düşündün mü
Zamanın giysileri olduğunu ve kapattığını
Çıplaklığı örttüğünü ve utancı açtığını
Ve ödünç mumla kutsar durur gün alacasını

Gövden ve ruhun bu ışıkla loş mu karardı mı
Söyle zihnin kulaklarını ne kadar duymuştu
Gözlerin bakışlarına uydu mu uyuştu muydu
Ayakların sorumlu muydu adımlarından söyle
Ellerin hangi uykularda yapıştı kabzalara

Yankılar ulusu! bir eyvahtır gül yorumuna
Yorumundan gül devşiren yankı mı kaldı

OMACA

Sahibini özlemeye başlayan şiirdi
Kalan sesten gül gürültü devşirdi
Issızlıktan yol mu göç mü devşirdi
Ölüm varışları hayattan yeni mi

İskandil yitiren bir şiire düştüm
Poyrazlı çığlığım da bu kadar kaldı

Bir Şeyin Varoluşu

1. Baskı: Varlık Yayınları, İstanbul, 1999

"Ortadoğu" üzerinden şiir denemeleri, 1990-1998

Bizim bu göğümüzde
Kanatların görülmesinden
Korkarlar.

Bizim göğümüz altında.

Kanatlarımızı
Gördüğünde düşerim,
Görüp düşeriz diye
Korkuyorlar.

Bu göğlerin altında
Bin bir kanat vardır,
Eksilmiş bin nazar.

(1)

Bir gazetenin vefat ilanları sayfasında dolaşıyordum.
Yılgın bir siyah ile çılgın beyazlıklar içinde yitmiştim.
Niçin bilmem. Ölümce yaşamı yaşamca ölüm kılarız.
Yaşam ölüm yansıtır, ölümler hep yaşamı. Ya arası?

Ara. Tek kanat, ara. Yalpalasan da. Biraz doğur.

Hâdiye Hanoğlu Hanımefendi, Hadiş, Ohannes İznikliyan Bey
(Ki Bay Ohannes diye anılmasından hiç hoşlanmazmış),
Bay Onnik Sefardimis (Karışık Orhan deniliyor), İvet Kordoba
Hanımcâz (o da Bayan diye anılmasından hiç hoşlanmazdı,
Kendisi Nükhet Ablacık 'Kurtuba' diye de bilinirmiş),
Yorgios Meraklidis (bazen Müsü Yorgo filan diye de
Anılırdı ama bundan pek de hoşlanmazdı, bir öyküsünün
Varolduğunu bilmeden kaybolmuştu), ölümle birlikteyiz.
Ne tapınaklara koşabiliyorum artık, ne suskun gölgeleriyle
Gömülere. Ara. Büyük, parlayan karanlık ve sönen ışık.
Hulki, Fâtihâ'sız mı yaşadı ki, nasıl gömer kendisini şimdi
Onlarla. Gömer gömecektir gömdü. Üzerinde akasya meltemi.
Yeni bir mevlit yazmak üzere doğanları ölenleri araştırmıştır.

Ara. Bulmamak avdır şimdi. Ara kanatlarını. Bulmasan bile,
Yine ara. Bir teki kalsa da kanatlarından, bir şey bulacaksın

Yalnızlık, teraneyse şuracıkta, beraberiz demektir yalnızlık.
Yaşamak ölmek ve ölmek de şöyle yaşamaksa, n'apalım,
Her şeyin ve kimesnenin bergüzar olup kaldığın duyarız.
Öc'aldığın duyar da biliriz de kayalardan aylandızların.
Gönlümüzde kalacaktır aşkın o gözlenmiş yarası ille. İlk.

Öyle içlenmiştir ki tanrısı da kararıp yaralanıp susmuştu.
Ağzının pembeliğinde saklanıp çıkıp ara sıra bakıp dışlara.
Karanlık, küçük karanlık, yarılıp yarılıp sözle dağıtıldı bize.
Dedi ki: Ara. Arayış, bulamayıştan iyidir bu yalnızlıkta.

(2)

Hala, büyük bir tanrıçaydı. Kucağı vardı. Aynasının
Küçücük olduğunu sonra sonra anlattılar bana. Sokak
Ları da küçük küçük dolambaç imiş. Amma, oralarda
Gezen eteği etekleri büyük büyük büyürmüş. Söylediler.

Hicran, yarım akıllı hicran, odalarda sofalarda gezgin
İken çedikleri kalın kocaman da, ahaliyle coğrafyayı
Adımlarken yok, parçalanırmış adımları çakıllardan.
Hayalleri, gözlerinden de kocaman ve büsbüyük
Olan, söylediler, ben hiçbir uyağa da yaranamam.
Uymam ki şu hayatta bana biçilmiş vezne uyamam.

Hala, vardır. Toz ile su ile kocaman imiş. Toprak ile
Tutkularla kocaman imiş parmakları. İyi de, gam
Varmış o yıllarda. O yıllar, hangi vatan, bilmiyorum.
Bilmiyoruz. Gitmek ile yüzmek ile boğularaktan
Soluyormuş yüzü. Kimin? Bilmiyorum. Söylediler
İsyan ile mağrur iken boynu uzayan ve boğulan
Bir halam vardı işte. Hayat, salben idam. Değilmiş.
Bakışlarına göğün bütün yüzlerini sığdıran bir bulut
Ve rüzgârgülü eğlentisiymiş de. En azından. Bayram
Seyran curnatası, uçurtması. Üzülme, üzülme,
Uçurtmalarıymış. Kendiliğinden. Ben de uymam.
Zaman gelir, bakarım şaşarak, vezinler uymuş bana.

(3)

Hala büyük tanrıçalardanmış. Kucakları olurmuş.
Aynasının küçük ama derin olduğunu ben de
Yaşlanıp anladım. Kimilerine yetmiyormuş tabii.

Kocaldım gittim ben de onlarla birlikte. Ben, ne mülktür,
Sorudur, yaşa ve düşün, düşün ve yaşa. Hepimiz az az
Ve yapayalnız. Terane, sürekli çevrim çevrim çevrim,
Ezber dünya ezbere dünya içre yüzüm de öyle küçülmüş,
Bakışlarım öyle büyümüş, saldırgan, nakarat çiçeği, sarı,
Sarı sarı, sarı. Arıyordum hâlâ. Ara. Denizciyse kocası,
Denizmiş o da. Hattâ dönülmez fırtınalar, burgaçlarmış.
Söylediler. Ne öptüğü bir rüzgâr bir adamın, ne boğulup
Soluklandığı sular. Ne daldığı bir dalga, ne karnına uzanıp
İnlediği yelken direk inlemesi. Karnının gösterdiği dip
Neyse, sen de osun diyenlerden. Batagide dalagide batagide.
Oluyormuş var. Bir şey. Nedir? Yeter: Oluyordu var.

(4)

Beni küçük kucağınla sevsen de yaşardık hala.

Sen sarılıp uzaklaştın gölgesine eski bir gölgenin.
O yalnızca gölgesiydi eski bir gölgenin. Kimin?
Kim ne bilir, belki de senin, günlerle güneşlerle
Karşı karşıya acıkıp beslenen birtakım gölgelerin
Gölgesinin bir akşam balkonunda sessizce kaybı.

Sen ışıyıp parlamıştın gecemde, eski bir ışığın
Kalıntısı yeni bir ışık olaraktan. Var olaraktan.

Anlatılmalı. Oluyordu var. Yüzünde babamın yüzü.

(5)

Zaman arabası. Takıldım ön tekerlerine senin.
Çocuk aklıyla bakmıştım da arka tekerlerine,
Yosun. Küf. Köstek. Ayaklarım ezilirse ezilsin.

Ayyaş, içmediği şarabı da biliyordu uzaktan.

Görmediği rüyalar da ezberindeydi: Şu yaşam.
"Dökülüyordu cümle günah hazan yaprağı gibi."

Duracağı istasyona yaklaşan trenin sesi miydi,
Tek kamu yapısı olarak dikilen istasyon gölgesi mi,
Gelmek ve geçip gitmek üzerine bitmez bir şarkı,
Bir bozkır köyünde, dünyasında toprak ve sarının,
Neydi? Yelesinde varolduğum bir atın bir şeyi.

Ama unutulmaz, ölümce götürülür bir şeyiydi
Mevsim dönümlerinin beni öldüreyazdığı yaşam.

Söylemişlerdi diyorum. Örümcek ipeğidir giyeceğin.
Halan ördü. Yüzdün. Bir ölümün rengiyse de mercan.
Örümceğin güzel ayaklarıyla gezip yürüyüp yazmıştın.
Ağ'dan roman, senin okumanı ve okunmanı bekliyor.

(6)

Giyse de mercan. Soyunsan da mercan. Yelelerinden
Düştün sürekli kaçan bir öykünün, içimizden. Kula.
İy'ya, diyordun. Ara. Atları taysız bırakmamalı hiç.
Susan gözlerini gördüm, ol öyküyü içerendi mercan.
Kula nal. Yankıları yanıtları suskunluktan parlıyor.

Sessizliği anlatmaya da ne sesler vardır, diyor. Kimse
Bilmez yârelerim kanıyor. Dinle de anlat sonra hepsini bana.
Duymuyorum ki diyor, böyle kulağı sen de sevebilir misin?
Duyuyorum ki, diyor, doğduğunda bir cıgara içimidir,
Tayın dört ayaklar üzre dikilip yürümeye aç kaldığı çağ.

(7)

"Kaldı anun ile nice rüzgâr" diye çırpınaraktan ben,
Şehrin bitmemiş yüzlerinde gülümsüyor ağlıyorum.
Ölümü senin gitmediğin yerlerinden benimsiyorum biraz.

"Kızımızın bilinmedik türküleri varmış," diyorsun biraz.
Oğlumuzun da bilinmedik şarkıları olmalı diyorum ben.
Duydun mu, duyuyor musunuz, ezgi, en çok yinelenen
Karnından doğuyor doğuyor akıyor düdenlerin neresinden.

"Kaldı anun ile nice rüzgâr" diye diye çırpınaraktan ben
Yaşamı şiddetle benimsiyorum savrulan yelelerinden.
Yol mudur sevdiğim, yele savuran yeller mi, bilmiyorum.

(8)

Kalkıp yürüyorduk zavallı bir sehpadan öteye doğru.
Yalnızlığı hak etmemiş bir meşe gölgesinden öteye.
Ayağı mıydık o sehpanın dalları mı o sakin ağacın,
Bilmeden, hem var hem yok olarak, ama birlikte,
Asla varamayacağımızı bilerekten, birlikte. Kırmızının
Türleri gibi, ayrı gayrı olaraktan ve kesin birlikte,
Bir şeyle buluştuğumuzu bilmeyerek ve birlikte.

Varmayız. Yoldur bütün karmakarışık öykü bize.
Var mıyız? Soru bu, hele başlangıca gidelim önce.

(9)

Gördün kanatlarımı. Düşüyorum ben. Görme uçayım.
Düşle, uçayım. Bana bir kez daha söyletme bunu n'olur.
Tekkanadın da teki olduğumu bilmiş gibilerden bilme.

(10)

Çiçeğin bir uçma şiddeti var. Renklerim buluta özendi,
Bacaklarım suya. Dalların gariptir olsun yüzme şiddeti
Var. Adların bile bir gün bitiverdiği günsüz dünyada.

Gecesiz dünyada diyeyim de dişlerimi hep terk edeyim.
Onlar beni terk etmiştir, ben bilisiz, gafil, terk edeyim.
Bir şey düşünen bir başkaları olayım, ben terk edeyim.
Sehpa masaya yürüyüp giderken ve topal. Ben olayım.

Suya taşa at, beni, diyordu masal. İki gönlüm de diyordu ki,
Suya taşa havaya kana balgama safraya sevdaya ateşe at
Beni, iki gönlümden birine at da kurtar beni. Olmaz.

Varmayacaksın, varamayacaksın, hep yeniden başla.

(11)

Ellerim tırnaklarım üzerine düşünüyordum ki pervane
Geldi. Bir şey düşünen bir başkaları olmak gerekiyor
Sık sık. Masa, sehpaya yürüyüp varmaya çabalar, topal.

Irmak, ne güzel til, ne güzel tin, denizden uzaklaşmak istiyor
Birden. "Yoksa bittik biz," diye bağırdığını duyuyorum.
"İkimiz de bittik, kavuşursak," diye bağırdı, duydum.
Konukları hiç olmayacak bir konuk odasının koltuğu,
Akşamı sevip durmakta olan bir güneş ölüsüyle mutlu.
Yıpranıyor da uzak karanlık komşusuz bir sokakta.

Yıpranıp siliniyor da. Silinti resim, kalıntı, alıntı,
Çalıntı resim. Yüzümüz niye solar sen biliyorsun.

(12)

Yitip gittim, neredeyim iyi bilirim, ya da, yitip gittik,
Neredeyiz iyi biliriz. Uçtuğunda çıplak kanatlı bir şey.
Çıplak kanatlarla bir şey. Kendisi bilir mi konacağı yerleri.

Çıplak ve uçağan. Pembe varışlı ve kaçgın karalı bir şey.

Dayanılmıyor komşusuz bir sokağa, oturulmuyor orda,
Geleceğin olmaz mesela, içinde fal bakılmamış fincanlarda.
Azıcık kahverengi, kızılca... Anlatılınca da müthiş kahverengi.

(13)

Benim kendiceğizimi omuzlarımdan soyutlanınca dinle:
Kendiceğim gariptim. Birbirimize hiç sarılmadığımız
Eski bir şeydim artık. Ona vurulamıyorduk ikimiz de,
Kanatlaşamayan, kanatlanamayan, kamaşan omuzlarıma
Sen gibi bakınca sen, anlatacak çok şeyimiz olmaya başlar.

(14)

İrlanda Akdeniz içindeymiş eskiden. Rebi Ebu Halil
Deniz gerillacılarının hartacıbaşısı olduğu yıllarda,
Birinci yaşamında, Loreena adlı bir denizkızı tanımış.
Kız bir Adalardaymış bir Galata balozlarında ayyaş.
Halil kendi'sini bulamadığından ikisini de bulamamış.
Her şeyin sonsuza dek böyle gideceğine inanmış.
Kandırıldığı belli hep bu göğün altındaki tektanrılarca.

Her şey yitip gidince, ne kör ne ölüyken, gözlerini
Yummuş ve ölümcükler içinde ölümüne yaşamış.
Sonrasını, kapalı gözkapaklarının hemen ardındaki
O zarımsı yaşamı, cümle tarihlerin bölemediği yaşamı,
İçeremediği yaşamı, kara şarap rengindeymiş ve kuzgun.
Bakıcılar, demiş, her zaman görebilmiş miydi doğruyu
Ve görücüler her zaman doğru Doğu bakabiliyorlar mıydı?

(15)

"Çok alâmetler belürdi gelmedin" işte vaktin resmi
saatlerin takvimlerin bir şeyi olaraktan uygundur.
Zavallı anılara kapılıp bölünerekten de yorgun.

Sarsılıyor bir zehir tasarımıyla ve perde süsleriyle.
Acılarla gene de uyumludur, saniyelerde örtünen şey.

Cumba, bizim bir yurttaşımız olaraktan küskündür.
Bakışımsız pencerelerimizden nasıl taştığını anımsar.
Beni yaratan el, ne gel der size, ne de git diyerek inler.
Eldir ve tırnaklarının kara kiri emeğin epeski tarihidir.

Canımızın en güzel resimlerinden birisi solup sarardı.
Elidir ve parmağındaki yara emeğin sessizce tarihidir.

Eldir. İki alâmettir. Sevmiş ölmüş safkan tarihî.

(16)

Bir şarkı ki hepimiz söylüyor da bilmiyoruz biraz.
Bir şarkı ki hepimiz ezber içip bilmiyorduk biraz.
Şarap şurup şüreba ve söyle: Şarap şurup şüreba.

Tarih sizi bizi göğsümüzden böldü sırtını bilmiyoruz.
(Köyü nerde kendi nerde bakıp bakıp göremiyoruz.)

Omuzlarını dirseklerini tokatlı yumruklu ellerini biliriz.
Dillerini biliriz biraz da ünlediğimiz çok şeyin bir mevlit
Edasıyla alanlarda yankılanıp gırtlağımız olduğun bilmeyiz.

Gitti ki: Şarap şurup şürebaydı ve şarap şurup şüreba.
(Sayfa açan parmaklarını, parmak izlerini bilemiyoruz.)

Bir şeyle dargın belki şakaklarına yaslıyoruz şakaklarımızı.

O da anılıp anlaşılmak için yüzyıllardır biriktirdiğimiz
Bir testi (yanıl, bir kadeh) şeydir ama nedir bilmiyoruz.
Şarap şurup şüreba şarkılar söylüyoruz şarap şurup.

Usun bizi uzun eğri yollarla yanıltmaya giriştiği çağda
Ağaçlarımızdan gizlediği yaprakları nasıl sezemiyoruz?

Rebi'nin hartasını bir eşarp gibi örtünen denizkızı da
Çağırıyordu hepimizi. Sezemiyorduk. Artık koruma,
Şarkıları büyüleri hiç koruma. Altına sığın hepsinin
Ve yorumların yorumu abraş kurbağayı çağır artık.
Yakup'u tanıştır Rebi cambaz ve köçek Loreena'yla.
Şarap şurup şüreba ve şarap şurup şüreba ile çağ.

(17)

Mil çekimi, vaktime bir tarihten dokunacaktı, söyledim.
Parmaklarım ışığın da karanlıkların da parmağıydı.
Ötürü kırılan kırılan ve şakaklarıma yansıyan gece,
Bildiğim bir şeydi, bildiğim bildiğim, unutabildiğim.
Herkes hatırlıyordu oysa: Zaman içinde kötü bir
Düğüm. Ten, herkesin dediğini demem ben artık.

Tırnakları toynakları söylesinler ilkin sonsuz Fetret
İle belirmiş ama zihinde kötü bir düğüm. Anıp almayı
Bilmeyen şey, bir dağ köyüne beğ, bir sarı kasabaya
-Kabasaba diye eğleniyordu Rebi- beğim ben, yalnız
Kalıyorum ve ayaklarım sonsuz göçlerle kanıyormuş.
Dedim ya bir kez daha söylemek mümkün değil artık.

Getirin her bir sözcüğü sözcükleri de açın başım ucuna.
Sevdalarla parçalanıp ayrılıklarla birleşen bir ezgi adına.
Aldansın mı demiştim sanki, yalansın ve aldan dedim.
Şarap şurup şüreba ve şarap şurup şüreba ve farsen.

(18)

"Ben evümde otururken yalnuzun" rakının anlattığı
Masmavi bir masal iniyor. İniyor göğün kemerinden
Tonozundan revaklarından iniyor. Kubbelerinden
Kirişlerinden sunaklarından, iniyor sindiği yüzyıldan,
İniyor arta arta mavişlenerekten kokusu, aşk içün
Ertelenmiş eyvanlarda saklandığı yerden iniyor.

İniyor ve gülüp duruyor bir şey kentlere sokaklara.
Mezarlara damlara camlara yağmuruyla buğusuyla
Söz anlatıp dinleniyor iniyor. Gibi sonsuz kumun
Kendisini azalta azalta atların tayların rüzgârıyla,
Yelesiz ensemizde saklanmaya kalkışan o acıklı
Belleğimize dörtnala biniyor. Kanatıyor bizi topukları.

Bencil, aşırı bencil hava. Kendisi diye bir şey gördüğü
Yoktur onun. Sır ve cam arasında bir yerdir onun evcil
Göründüğü yer ve şey. Çarkıfelekten de utanmıyor,
Halkın uzun karanlık çarşısında da. Küçük büyük
Bin bir kilitle anahtarın arkasına saklanıyor. Siniyorken
Patlıyor unufak bütün kapılar. Gelmiş de gelecek oluyor.

Rakının anlattığını rakıdan nasıl gizlersin mavice rehber.
Geçmişle gelecek arasında kalakaldığından mavice bir şey.*

* Dipnot, ahmak çevirmenin söylediği gibi "deep" not belki de. Bir telefon konuşmasıydı: "Efendim? Hayır. Evet. Muhibbe Hanım kazıda, Gordion'da"

(19)

Arayıp durduğum nice öyküyü buralarda buluyordum.
Sen, Ortadoğu esnafının akşam renklerini bilir misin?
Renkler mumyalanabilir mi, hele erkence akşamlarda?

Sarının mumyası sarman, sular altında solunmaktadır,
Kedim uykuda. Beyazın mumyası karlar altında üç beş
Cesedim korunmaktadır. Sarıkamış bir mumya mıdır?

Işıklar, ah o çetrefil iblisler gelmiyordu benim uykuma.

Gelmesin diyordum, sen benim suçlarıma suçlarınla gel.
Benimle uzak bir tütüne gel, alevlerinle de gel, yetiş.
Boyan ağulu bitkileriyle aşkın, soyunup öl de gel.
Bedenimi bedeninden yaralayıp ayırıp böl de gel.
Gezdiğin yüzlerce ten ülkesinden firaren gel sevdiğim.
Sen benim saçlarıma saçlarınla gel.

Uykularım tahnit altındadır, gel, düşlerimi kurtar,
Gör, düşlerimi gecenin kıyıcı renklerinden arıt beni yar.

(20)

"Susadum su diledüm içmekliğe" küçük uykumun
Büyük düşüyle susadım yandım sabah içmekliğe.

Gerçekler bataklığında dikileduran bir gülün gülüne,
Bir yılan gömleğine, ilk ve son kez Şahmaran giydiği,
Birisi gelir de onun öyküsünü bire bin kataraktan
Bize anlatır diye, bizim öykümüze karışır diye bekle.

Beklediğin ne varsa, şey-tarihten aza aza göğsüme aktı.
Yazıcısı yok onun, akranı aktaranı yok, fısıldayanı çoktur.
Hele mırıltıcıları, şey-tarihin allahlarından da kibrallah.
Kulları var mıdır, bilinmez. Varsa da bağışlayacaktır.

Varsa zaten bağışlar ölüm gölgelerimizi doğru Doğu.

(21)

Azınlıklar yüzyılı! Geçiyorsun yavaş yavaş
Ayağında eskimiş terliklerle. Dünyanın bir
Başkenti olduğunu sanmıştın yüzyıl boyu.
O umarsız kentler, ozanlarının utanıp sustuğu
Kentler, ezik, korkak, kalaba, saçma, korkunca
Dalayan kentler, çizdiğin haritayı arar dururdu
Senin. Yoktu öyle bir şey ama varolmaya da
Yelteniyordu sürekli, ilm-i menazır ustası
Hoca Ali Rıza ile Gümrükçü Rousseau Bay.

Sularında denizatlarının küstüğü bir kentti.
Semra'nın "ılık iklim valsleri," dediği ezgi,
O nev'eser, uygunsuz çiçekleri uygunundan
Azgın o şey, devlet melekleriyle devlet
Şeytanlarından kaçarak bir kent oluyordu.

Biz dünyanın yalnızca karşıtını okuduk.
Oldu. Oldu. Köklerini deş ve oy.
Dünya da karşıtımızı okumakla kaldı.
Olmuştur. O da bir kent oluyordu.

(22)

Ben seni Semra diye bilirim. Küçük bir bölge.
Ortadoğunun bir yerlerinde büyük bir bölge.
Dağlarında kekikler ve keleş kardeşçe barınırdı.
Doğu, gözlerindir senin. Varmak istediğim bir.
Yaklaşmaksa uzun ve çok eski bir efsanedir.
Kimseye anlatmadığından anlatamadığım bir.
Gidekaldığım şey. Candarmasız şiir olaraktan.

Batı, ellerindir senin. Selanik'te kuş gölgeleri mesela,
Uçuşup duruyordur birbirimizin en derin sularında.
Ve güneydir, güneydi ayacıkların senin. Adımlarına
Özendiğim suna. Usturlabı bile şaşırtan, savurduğu
Kumla. Kuzey de beni sevebilirdi. Öptüğüm ucundan.
Dudaklarının kıyısıydı senin. O kentte dünyayı bildim.

(23)

Sonra, bağışladın beni. İnime gidiyordum. Yalnızlığımı
Görmeye gizleniyordum. Hepsi oradaydı. Yansımalarımı
Biliyordum. Esiyordum da. Baktım: Karayeldin, akyeldin.
Gövdemizin kıskanç keşişiydin sen. Keşîşe. Aynalarla
Ben de estim bu yüzden. Ben seni Semra bilirim. Tanrı da
Tanyelini böyle bulabilecektir. Ne gömdüysem yalnızca
Benim bildiğim bir yere. Onu herkes de bulabilecektir.
Bilebulacaktır. Unutmadım gömüyü nice nite firar etsem de.

Bulabilen, varoluyor. Estik ve üşüdük. Tenimizden üşüdük.
Düştük. Ahh bile diyememek ne kadar acı. Bir sabah uyandığın
Kuşlardan kanatlanıp gidememek ne acı. Kavrıyordu göğsümü
Bir han odasında dünle yarınla sürekli karışan bir buçuk pençe.
Ama tarazlıyordu saçlarımızı bir buçuk kanatlı o eski acı.
Allora!

Hadi, yapayalnız bir çift pabuç. Adımlarımız tükenir mi n'olur
Söyle. Yol değil miydi babamız, gitmek anamız yaşamıyor mu?

(24)

"Gölgesi düşmezdi yire resminün" allora! Uzanıyorum kendime.
Adlandıra adlandıra tutsağı olduğum bir şeyden uyanıyorum erken.
Uyanmayı iyi bilen uykucu ustaların öykücü mü ne olan dizleriyle
Çömeliyor, topuklarıyla uğrunuyor, tırnaklarıyla kazıyorum yeri,
Allora! Varmak için nicedir aradığımız o sapa yol, işte şuracıkta.
Ne de sarp. Olsun. Bizim ortamızın doğusunda düz yollar mı var?
Boynumuz salben karşı çıkmamış mıydı bu saçma sapan
Söylenceye? Tütünü bitmiş adamın dumanı nerde dursun.
Eser gidersin sen de vadedilmiş bir işkenceye. Hem de uzun.
U z u n.

(25)

Öyle güzel kızlar kadınlardı ki yüzlerini örtmelilerdi. Örttü.
Baştan çıkmaya dünden hazır erkeklerin dişileriydi onlar.
Sonra bütün kızlar kadınlar yüzlerini örttü ki güzeldi olsun.
Çakılların kopup uçuştuğu gibi küçük civelek yarlarda.
Düşe düşe, düşe düşe, gelincik gölgelerinde de ummadığın
Sığırcık vaveylasıyla düşe düşe, bir garip aşka çağırır seni.

Kaçarsın ve doğaya dalarsın orda, Söğüt'ün oralarda ve
Dodurga erlerinin tozu toprağı teriyle çadırlar içreyim.
Anlattıklarından bana kalan tek şey Semra, diyordum,
Şey bir karaltı mıydı acaba miras çarmıhın lekesinde?
Hani dörtnala ezilen dört bin çocuğun çocuk saçları,
Yapı harçlarına katılmış ve günlere hâlâ bakan gözleri,
Bizi ve tarihi hâlâ gözetleyen alınları onların, taştaki
Katı korkunç sessizliği paramparça etmiyor mu?
Dinle. Sen bunu bizi yok edenlerden, yağmacıdan dinle.

Dinle. Biz, bunu, bizi, par, ça, la, yan, lar, dan dinlemiştik.
Kanın da bir gölgesi olduğunu öğrenmiştik, göz,ler gi,bi.
Ey, ve se,n, ve do,ğu Do,ğu.

(26)

Babam anlatıyordu:
"Yılanım benimdir, karadır, su taşır durur evlerime. Evlerim
Onundur, yaradır, karışmaz, uzaktan bakar durur hikâyeme"

Erkeklerin kutsalıymış o yılan, çünkü kadınların kutsalını
Biliyormuş, bilmeyi biliyormuş. Yapayalnız iki yen dört yen
Oluyormuş yılan kitabında, umursanmadan. İki omuz dört
Omuz, iki göğüs dört göğüs, iki kalçalar dört kalçalar, hayran.

Gecikmiş düşlü birtakım kişiler, birbirine sarılırmış birazdan.
Körler Ülkesi'nde geçen birazdan, bir andan, yarım bir akşam,
Sesini arıyormuş hepsinin, kendilerini aramaya kalkışmadıkları
Bir akşam, sayvanlar altında kendilerine bırakıyormuş öykülerini,
Bize birbirimizden bakmıştı, özenle koruduğumuz sayvan

Kendime geldiğim ıraklar, sen beni nice yalnız kodun!
Doğudoğu.

Pençelerinin izi kaldı sırtımda. Tırnacıklarım da sendedir
Artık, gelincik bütün toprağımızı kuşattı da gitmişti gidip.

Gözlerim bakışlarım görmeye çırak olmuştu. Çırak. Doğup.

Babam anlatıyordu: Bırak bizi kendimizle artık, bırak, gidip.

(27)

Kedilerimin su içerken çıkardığı ses. Balkonda mahcup
Yağmur durumu. Bakışlarım görmelere çerağ idi. Bir
Küllük resmi mesela, yalnız kadın dumanlarıyla ağır
Ağır yükselirse ateşten, bunu ben mufassal anlatırdım.
Yanlış yanılmış kadın, tütünüyle mufassal anlatılmalı.

Kızarmış bir zihn'ile yanık mı yanık bir göğüs, kedilerin
Su içerkenki seslerine ve yağmura susamıştır. Aktım da.

Aktım: Doğruydu. Çırak Doğu.
Balkonda ıssızlık durumuydu.

(28)

"Derlese güller olırdı her deri / Hoş dererlerdi derinden
Gülleri" çünkü sevmiştik. Bobinde ilk sarım, bakırda
Son ışıkla çırpınıp çarpılıp çıkarak hafif uykulardan.

Garezler köpeği, katı ölümün elçisi, gömerek gömülüp
Gazel geçmişe, pîr aleviyle tutuşup yanmış bir bedenin
Öle kala erdiği, sürünerek, sürülerek yaşamın derisinden,
Bir adanın bir limanın neyiydi, ben anımsarken? Niyesiydi
Nedeniydi bedenimin o şey. Ellerimi gövdemden çöze çöze
Kaçıyordu. İzle beni. Gözlerimi saçlarımdan oya oya izle.

Bir şey. Derlenemeyen bir şeydi, dağılgan, kaçınık gen.
Başat bozgun. Başat aşk, başat şaşkınlığım, kaçınık gen.

Bak unutuyorsun artık bin bir yamalı bellek, unutursun
Kendini bile sen, güllerin başka diller benimsediğinden.

(29)

Baş mırıltıcı söze başladı. Sağ mırıltıcı bekledi. Sol mırıltıcı
Cemaate gülümsüyordu ve sözü bekliyordu. Gelecek.
Gelecek doğru Doğu.

Eskitilmiş bir Temmuz akşamında, Ara, gözleriyle anlattı:
Biliyor musun, bir gün geldi, köpeğimi gömecek bir toprak
Bulamadım bu şehirde. Toprak biliyorum bir gün gelecek.
Geliyordur doğru Doğu.

Ara, güldü.

İş ki soralım: Ölebilir miydik biz (sanki biz) bu gelecekle?

Lirizma. Orta mırıltıcı başladı: Yaşanan her şey kendi
Zulmünde kalıyor ve seslenmiyordu artık, kimselere.
İyi ama, içkini dök de şişenle ölmeyi bil, diyor Ara.
İçecek doğru Doğu.

Bütün mırıltıcılar alıyor vakitlerini: Lirizma mı? İyi, iyi,
Şarap bitsin, ama kadehinle ölmeyi de bil, diyor Ara.

Şehrin kayıp arsalarıyla hiç mi yıkanmamıştı yüzüm.
Kıyı kum, su, tuz, kara toprak mırıltıcıları, göğün huzme
Tellallarıyla bir köpek ölüsünü taşıyan kollarım bilmedi mi?
Deniz ile teyemmüm ne garip çatışıp ne sarmaşdolaştı burda.
Tamamdır, şarap biter ama, diyor Ara, rengi uzun sürmeli.

Sonra öyle bir bakıyor ki etrafa, etraf ölüp yaşamaya dönüyor,
Öylece kalıyor. Işık her şeyi parçalayıp birleştiriyor, parçalayıp
Birleştiriyor. Şişe var, tamam, orada şişe, ama bir adamın elinde
Olmalı, bir kadının elinde olmalı, bir kızın eski elinde, bir oğlanın
Eski elinde bir şişeyi kıracak yeni bir taş, ellerinde bir çocuğun.
İyi abi, diyor Ara, şişeyi kırsan da dökülen iç, anladın mı?

Mırıltıcılar birbirini beklemiyordu, sonsuz koroya başlıyorlardı:
İyi iyi iyi, bilmeyiz ne içtiğimizi, şişeyi kırsak da içeriz döküleni.

Hepsi: Anladık anlayacağız anlayabileceğiz anlayabileceğizdir şişeyi.
Gellenecektir doğru Doğu.

(30)

Tereke: Kendine dönüştüğünde kolayca unutursun. Pusular
örgüsü
Yaşam, senden ötede kıvrılan yol, hiç bilmediğin sokakları
çocukluk
Sanman, bir ağaç, düğümlü dalları, kördüğüm kökleriyle
bildiğin
Bir ağaç, gölgesinde belleğini sarsıp anımsatan bir ağaç ve iki
sözcük.
"Bugün pazar."

Eve dön. Harta.

(31)

"Ağuluyam bana ağu katdılar" dokunuyorum çözülüyor eşya.
Açılıyor genişliyor yayılıyor şey sürgünü şey tekili birkaç şey.
Bir âlemi su kılan sözlerle yatıp kalkıp mırıldanıyorum ben.
Resimlerde suretlerde günlerden daha bakir, yıllardan daha
son.
Bittikçe kalıyor. Görmesin kimse. Acıklısın sen: Görmez ki
kimse.

Kendisinden kopan, ey, kendine dönüşme de unutma hemen.

Onlardan doğanlarla benlerde ölenleri birbirine katıyor kan
bizi
Ayırdıkça. Gece yatı aylarından güneş sabahlarına kalan şey,
Sustuklarımdan dediğime katılan şey, geriliyor ve söylüyordu.
"Bugün pazar."

(32)

"Taş değülsen ışka gel sen dahı taş" avcılar ordan oraya
kaçışıyor.
Dünya rüzgârlıdır. Bir karabataktım ve ayın her yüzünü
görmeden
Dalamazdım. Şehr ile meşhur ressam Nikolay Kalmukoff, Naci
Bey
Daha sonra, bu görüntünün altına 1923 diye yazdı.
Denizsizliğin
Başkentinde, çıktım, vardım. Çurçur, kayabalığı meraklısı
çocuk,
Hulki, hâlâ oradaydı. Taş, kendisini sunuyordu çocuğa. Çocuk,
Merakını, tutku değil midir o, aşklarının fideliğini, saf yüreğini
Sunuyordu taşa. Akşam kendi alasına ulaşıp söner. Ayna
pencereler,
Bakılmayı gelinmeyi bekler. Renkler eridiğinde, üyeliğini
yenile
Renkler Sendikasına. Çocuk, yenile. Bir ören yerinde uyarılıyor:
Gel de senin bir fotoğrafını çekeyim, adımların gelişir. De oldu.
Hani, sonralarına, Eylüllerine kalacak bir karanlıkta, siyah-
beyaz
Bir akşamın olmalı. Oldu da. Askerden dönen bir komşu, por-
takal
Getirmişti. Dişlerim kamaşıyor. Adımı ünleyen bir abim de var.
Var ara. Akşam, öyle kolay yürüyorsun ki, rehavetler indiren
Sensin, başka nedir ki geceler üzre. Kaygan, kaypak, hoş
salınan
Bir akşamdın sen, hep aranacak. Unutulmayacak. Hep araya-
caksın.

Dünya akşamlıdır iyi ki. Doğurur.

Aşkın dili, ne salt kız ile salt oğlan, çevirin ikisini başka dillere.
Sözlüğü de insafsızdı, şirazesi de insafsız. Yanlışı doğru
muydu,
Virgülü nokta. Öyle san. Diye san. Öle san. Kitabın yere
düşmüştü
Oysa, ne sokaklar ne sesler bırakıyor seni. Kitabın düşmüştü de
Göğsünden tepe takla, yanıyordu bakışların ve düşen sözcük-
leri
Görmüştün. Hangisine tutuklusun, hangisi sana meyyal
sözcükler,
Hangisi çoğalıp hangisi bitmekte ısrarlı sözcükler, içlerinde
öyle
Ağlayıp öyle çürümüştün ki, aşk nemini bir daha anımsaya-
madın.

Dünya gecelidir, dedin. Kangı?

Eğilip ısırdım kalbimi, omzum yok kalbim yok ve tüyleri de,
yok.
Birkaç kişi eve döner, o gün Pazar, kedidir tek bekleyen.
Seslerini
Anımsayabilen tek canlı. Işıkları ve sonsuzluğu, belleğin
sonunu da,
Kendisinden kurtarabilen tek yankı, eğilip dişleyebilendi kalbini.

Taş üzre biten yeşil. Sonuçlardır çiçekler. Moğolca çeçek değil miydi
Bu? Toprağını seçen. Renklerini seçmeyen kırların garip kimyası
Doğuda daha dipten işler. Çocuk bunu biliyor anlıyordu da anlatamaz.
Çün çocuk. Böyle güneşli bir karanlık başka nerde var? Dün çocuk.
Toprağın kimselere bildiremediği yeşil kimya da sabahlıdır sabahlıdır.

Dünya, sabahlıdır. Doğuşlu.

Kulaklarını takar yüzüne, sabahlıdır. Burnunu takar sarı bir öğle vakti.
Ayaklarını giyiniverir ikindicik. Matrakçı'yla birlikte Irak'lara gidecektir.
Nasuh, oyunbaz Nasuh, "ahvalleri ihtilalden masun", rakısına bir su
Katıyordu ki, akşamdı su. Rakısına su katıyordu birisi ki, akşamdı o.
Ve gecedir ve ne takınacaktır? Çurçur lapinaya doğru yüzer, kayabalığı
Mırlana kavuşur, yüzer. Sevgilim, hep yüzmüştür su dalgın yüzüyle.
Çocuk, diyordu Nasuh, anasından babasına doğru yüzer. Derin sevgilim.
Derin. Üzerinden bilinmeyen bir yüzdür bu derin taş ve deniz ve duygu.

Sensizdir ve sonsuzdur ve derin, sevgilim. Üzerinden gizlidir
ve derin.
Dallar arasından anlatıyordu Nasuh ve rüzgâr: Senin gidişin
çok derin.
Resmettiği dünya kıpırdayıp duruyordu terk edildiği yerde.

Gönlün saldırganlığıyla kalbin garip kulluğu. Arasında dur.

Dünya sabahlıdır. Sabahıdır kendisinin doğru Doğu.

Bir yerlere giden vire, bağçeler çöller ve genel adı feş olan
mekân-ı
Dünyaya giden, Keltler gibi, erken uyananlar sevgilim, bir dili
Boyayan bir adam, Michael Cullen, şairin sabah gezisini boyayan
Adam, Semra'ya demişti ki: Şu herif var ya, sözcükler göç ediyor
Ona. Ben de feerik bir resim çızıktırdım karşımdaki göl ağır ağır
Aksın diye ona. Ağır suyuna batıp kalbimin, yükseliyordu vire.

Ne? İşte bilerekten birkaçımız, ne?, yükseliyordu
gülümseyişinle.

Ey kadın, dünyamız sabahlıydı ya. Yine gülümse ve kunna.

(33)

Dişlerimin arasında bir öykü vardı, önce ben duydum.
Dökülüp gitti öykü, soluklarım ıslığım dişlerimle birlikte.

Karanlıklar bakkalı dükkânını açmak üzereydi, meğer hiç
Anlatılmamışmış. Üzüntüden gözler için, şenlik olsun
Bir mahzuna diyerek söylenmişmiş ona öykü bi diş.

Yârim de küçücek bir odada gergefini işleyip dursunmuş.
N'ola, bizim soyumuzdan biri gergefini kusup dursunmuş.

Teknem, uğursuz gelin, bir lodos azgınından aşırsın diye
Küreklerini, suyla karşılanan bütün vedalar bitsin diye,
Şenlik şadımanlık olsun diye, ben üzünçlerimin eli
Ayağıyla uçabiliyorum diye, siz biz olun ben sen
Olayım diye yalnız, sabahlar bakkalı dükkân açıyor.

(34)

"Nice gözsüzleri gözlü kıldı ol" şarkılar ezgiler türküler
Bakışlar üzerinde ürperten bir şey var. Kaç yaşındasınız?

"Nice sözsüzleri sözlü kıldı ol" mırıltılar fısıltılar garip
Söz düzenleri diyorum, ol. Ben de bunların açıklamalı
Tarihçesini yazayım. Perspektif sıfır. Çık meydane Hoce.

Islakmış kurulanmış ama saçmalanmış harflerin,
Tekillerin şuna buna savrulup duran alfabesinin,
Gönül görünümlerinden sürekli kaçan gönlünün,
Ve çarpık menazırın şöyle çarpık menazırın adını,
Seni sevdiğimde çarpılıp zaten sıfrolan menazırın,
Çık meydâne Hoce, ben bakmalar sözler yoksuluyum.

Ben, yoksulum. Yalan Doğu.

Sense, bütün renkleri güneşten, gölgeleri de aydan
Devşiren az bilinir kâfir, bilinmez gözünle az görün,
Söylenmez sözünle az duyul. Gizli sesinle din biraz.

Meydâne çık menazır hocası, dudakları bir cezvede
Kalan Hoca Ali Rıza. Gözleri görmeyene biraz manzara.

(35)

Mustafa Irgat ile Burhan Uygur'a Mevlid olsun için söyledim
Karanlık söz ile karalanmış beyaza varabileceğinden söyledim
Acıklı yüzleriyle hep sormalı sorgulu olanlar için söyledim
Annemin kırkı dolduğunda, Süleyman Çelebi'den korkan
hocalara
İnat olsun için söyledim, laf ve boya bizi bir kere daha aşsın
için

Ölüme başladık mı Mustafa?

Öncelerimizden saklamak gibi, sonralarımızdan sakınmak gibi,
Bölünmek gibi bir kadından ve erkekten, ölüme girdik mi
Mustafa? Eskimiş kapıları boyayıp yeni eşikler kılan ey,
Eskimiş sözcükleri avcuna alıp parlataraktan Burhanmustafa.

Ölüme giriştik mi Burhanmistâ?

Kendimizden birkaç baba sonra, birkaç anne önce belki de.
Üç beş kara oğul ve birkaç sarı kız sonradır karşıladığımız
Yedi yaşam. Eyvallah. Çarşı çiçeğindeki toprak, toz ve ölüm,
Eyvallah. Ey ve vallah doğru Doğu, ey ki derin bi vallah.

Sonra da biz taklit hakkına girişelim, ölüme başlayalım Mustafa.

Nedense birlikte görmüştüm ikinizi en son. Sen ve kara mı kara
Fanilasıyla Burhan efendi, Asmalımescit civarında ölüyordunuz.
Bir cemreye birkaç öğün kaldığı garip gün, akşam inmek
bilmiyor,
Teta, sonsuz umut, ince gül açmak bilmiyordu, eyvallah, Allah!

Ayışığı karanfili, yıldızların kuyumcusu omuzsuz Burhan di-
yordu
Ki: Moustapha, şiir bir rengin parçalanıp unutulması olabilirdi.
Ustaları canevinden çıkar çıkaran bir şeydir ve kimse saçıyla
Bilmez, bilemez, diye ekliyordun Moustapha adıyla. Kim bilirdi
Mahallemizin büyük ve tek çıkmazını? Orda kımıldanıyordu
O büyük ölüm ve bizden ağır ağır dökülür. Komşu düşmanlar,
Eğrilmiş resimler, eyvallah, yüz binlerce gözün girer olduğu
Üç kanatlı kapılar pencere eskizleri, eyvallah, kepenkleri
yaşamın,
Tahta yahu tahta, birtakım sesleri çığlıkları iç içe bitiriyordu ki,
Ömrüne Müstefâ ilen Bürhân biçiliyordu hepsinin
kendiliğinden.

Ece ile bir şiire kalkışan, adsız kalabilir. Kalkıştıysa biliyordur da.
Mustafa, bilinmez de bir ad ile boğuşanın kuracağı zamirle
mezar.
Garip mürüvettir, yaşın küçükken öğrendin, bacaklar ve boşluk
Ve loş pembe gışa! Demin ne de erken, şimdi nasıl da geç ve loş.

Buhran mı? Geç canım Burhan, büyütece ne gerek var
yaşamımızda?
Yazı iridir, bakla bakladır değişmiş değişmez bin bir harf
gırtlağında.
Çek git gözünü dünyadan, eyvallah, resim iridir. Diri ve loştur
çünkü
Doğurmuş gışa. Doldurduğun yerden kalmıştır. Ölmeye
girişmemizden
Kalmıştır. Eyvallah, bir ve pîr olduğumuz bi yerden kalandır.
Yara.

Dilin bir yerlere saklanışı, âmin! Betim ve istekten kopuyordur,
âmin!
Cihat Beyin ölmediği söyleniyor bugünlerde, eyvallah ve bin
kez âmin, âmennâ.
Bir sözcüğe gizlendiğini anlatıyorlar ve amma o sözcüğü
ararsan -ki bir
Fiil olmalıdır- bükünsüz bir eylemin bin bir biçimine
bürünecek, âmin.

Zeminlerden tavanlardan yırtılarak, güneşi ayı yanıltaraktan,
Koltuğu bahçeyi kediyi, kiremitleri ve bankaları yanıltaraktan,
Köpeksi aşk göğünü, pati fırçaları bile aldatarak, eyvallah,
Cihat Beyin ölmediğini söylüyorlar Mustafa. Hepimiz duyduk.

"Ben işe gelmem.
Bi şeyler düşünürsem sana telefon ederim.
Tamam mı?" Değil.
Ölmeyi sen bitirdin Mustafa. Burhan'la
Bitir. Eyvallah ü âmin ve âmin ü eyvallah.

(36)

"Taldı dil bahrine" gözün denizlerinde sonsuzluğun
Pençeleriyle dolaşıp duran unutur mu, unuttum da.
Andım hiçbir şeyi yırtamayan ağzımdan, kanıyordu.

Ben de bir zamanlar bir aşktım, unutulmasın.
Küçücük ve Doğu.

(37)

Sen de bir zamanlar bir aşktın, bunu hiç unutmam.

Çehremi paramparça eden bir aşk, göğsümü dalayan
Ve kurnazdı da, sabahlarımı şaşırtıyordu, gecelerimi
Saptırıyordu, tıraş aynasının dobralığına bakıyordum
Da, diyordu ki, bittin artık sen, bir zamanlar vardın
Ve bittin artık sen. Unutmaya bile mecalin kalmadı.
Uyumaya bile, düş görmeye hiç. Kara budala.

(38)

Anlamın pusuları beni yerden yere vuruyor.
Kendisi soğuk yüzüyle sözler tahtında duruyor.

(39)
MUSISTORICA

Kenar kelimelerinden kıyı sözcüklerinden
Kenar şarkıları kıyı ezgileri derliyorum
Oğlan ve kız seslerine göğerçin üşüyor
Bütün karanlıklarımı bir onlara açıyorum

Taşın derinliklerinden yüksekliklerinden
Harcın tozlarından dağınışı savruluşundan
Havanın kahve tütsülerinden inişlerinden
Bunlardaki tek tük öykülerimi yakalıyorum

Işığın sütunları altında kime yürüyorum
Gözümün erdiği uğultuya kulağın gördüğüne
Ayaklarımın durduğuna ellerimin sustuğuna
Gövdemin unutulmaz gediklerine kaçıyorum

İnce keman kalın lavta ve digerkâm ney
Bir şeyin varoluşu ve uçması kendisinden
Lebanon Kudüs Mekke ve âsitane Galata
Gelenekleri yakıp yakıp tenime çakıyorum

Titreyen su bendedir kaçık sesler ağzımda
Yanık tavan düşük pervaz folsuz tavuk
Asılakalmış yarasalar ağıntısız martılar
Bizimle bir ağızdan susuyor bakıyorum

Ave bismillah Yahuda Mariyya Muhammed
Sakallarınızdaki ortaklıklar nasıl Kapital
Ve kalbim herkesleri sevmekten bıkıyor
Yeraltına karışıyor firaren akıyorum.

(40)

Bir sözcük tek başıma pişirdi beni.
Şimdi kalkın hep birlikte sormalıyız.
Yarlara sedeflere gönyesiz aşklara
Bir başına ya da birlikte soru mu olur?
-Ben başka ne yapabilirdim ey yol?

Ay ile, blum ile, demiryolunun gürültüden de
Kötü sessizliğiyle, yıkılıyordu bir sevda kendisiyle.
Kanatlarım oklandı. Gözlerime bile mil çeken şey,
Gözyaşlarımda pençe pençe kalan o beş tırnak,
Vurdu sorusunu bana, sordu yurdunu aşkın.

Buna bir tek yanıt olur mu? Söyle sınıfının en
Düşük meyhanesi, söyle de kendime kalabileyim.
Sen yurdumdan ben yurduma gidebilirdim ama
Traversler yollarımın tek tanığı olarak yanıyor.

(41)

Eski blues, garip meşk, şin'lerin peşrevi ki peşimdesin.
Gregorius'ların Yorgo'su ve Pantuflacı Ohannes'in yolu,
Almlarına basılmış her yoldan sapanların arık yolları,
Bir pazar günü Aya Khrysostomos yolaklarında eriyor.
Nedir bu, İtrî takımları mı söyleyip sözlüyordu bizi?

Peslerin ayaklarına vurup vurup dinlerler. Doğum.

Bize zaten hiç anlatılmamış ilahilerdi onlar. Dimaşk
Kubbelerinde kaybolup İstanbul şerefesinde belirdi
Derler. Yiten beliren Matrakçı Nasuh adına, derler.

Onu da pek bilmezler ya, hiç de mi bilemezler. Doğum.

Seslerin renklerin altında vurulup vurulup inlerler.

(42)

Babasız şamdanı bırak, anasız piçi düşün bu gece

Gökyüzü ne kadar Civanyan bu gece.
Bulutlar ay kovalıyor ay da bulutları.

Ve yılanlı kadınlar ve duvarlar da
Sarmaşık yapraklarında yakamozlar

Serin tülsü lacivert içre cihannüma
Gecenin uykulu rahminde yitip gidiyor.

Doğ deniliyor bana, doğ, kanatsız köpek.

Uçtuğum da söylenir
Böyle zamanlarda. Kara doğum.

Gökte bulutla ayla ve yılanlı kadınlarla
Sarılıp sarsılarak düştüğümüz derin yarlarla

Uçtuğumuz da söylenebilir böyle anlarda.
Anamıza ve babamıza mektup bırakmayaraktan.

Bunu bil. Şamdanı söndür, ay düşün bütün gece.

(43)

Bir şeyi anacağım ki saçları gölgesinden uzundur.
Öykü dışarı gidiyor. Döner mi dönmez mi bilinmez.

İyi: Uzaklarda dolaşan bir kadın sesi. Kötü: Mor
Bahçesinde güzün mor bahçesinde, günler güller
Takınan, gitti gider öyküler yerine. Uzaklarda dolaşır
Bir kadın sesi.

Günahkâr eliyle güzün günahkâr eliyle, bir uykudan
Bir ölüme sarkıyordun günahlar yerine. Uzaklarda
Dolaşan bir kadın sesine. Öykü, kapalıdır. Açmaya
Sakınan için yangın azmanıdır her öykü, günahkâr.

Gözleriyle su sunar kendisine, görmeleriyle de yanar.

(44)

"Benden sana virdüğüme ne ağlayım" Resneli Niyazi
Bey öldükten sonra geyiğini halka teşhir ettilerdi öyle.
Biraz da halk tabii. Sarı doğum.

Teşhir meşhur ettiler meşhur teşhir ettiler boynuzlarını.
Pürtük kahverengi isyankâr mahzun ama sesle beslenmez.
Bir evin bodrumunda öldü zavallı, boynuzları toynakları
Burnuyla öldü zevalli. Av borularını hiç anlamadan öldü.
Azıcık da halk tabii. Sapsarı.

Ayıcı Arif öldükten sonra, güreşçi ayı ne oldu bilen
Var mı? Adı neydi balabanın, aycağızı, aybastısı neydi,
Bilen var mı? Onun karanlık ve nemli ve güzel burnuna
Konan üç sinekten hangisi bugüne kaldı? Çiçeklerden yeni
Koku ve usare getiren ne kaldı ayının
toprağına gömülerekten?
Şöyle böyle halk tabii. Sarı doğum.

Sonra monra halk tabii.

Geyik ile ayının ölüm gözlerini görmüş, unutmazsa
Halk tabii. Sararmış üç beş boğum.

(45)

Eski coğrafyanın övgü sövgü kitabı.
Bisiklet zilleri de aslında. Çan dilleri de.

Erik çiçekleriyle başlıyor. Sonra küçücük, arı yeşil, fırlama yapraklar,
kışa lanetler okuyup yürür gökyüzüne. Pedallar kar yağmur neminden
kurumaya başlar. Bu, uzun sürer. Ama uzun, amma kıssa: Sele,
düşlediği kıçın altındadır artık. Gidon, yol gösteren gidon, garip yıldız
yolağıdır. Bir karacaya varacak bir ay ve kış, zillerini çalar ve salınır.
Gün avları başlar, tün avları başlar. Arayan gecelerin bulamayışı, kaç
sonuncu kez yeniden başlar. Çünkü kavuşması kaç sonuncu kez,
yeniden. Güzdoğum, yazdoğum.

Akşamdır, geceye gece önerir. Gecedir, düşüne sabah iletir.

(46)

Yine bir gece, mumun düşüncesi olduğun gördüm.

Parmakları ışığın, bütün yaşamımı dolaşıyordu.

Yokluyordu karanlığımı, karanlıktan ötürü yiten
Şeyleri yoklayan ten rengi bi şeydi, inanamam.

Tırnakları diyelim ilkin ve sonsuz Fetret ile beliren,
Ama zihnimi asla bilmez bir şeydi. Ortadoğu, şu
Bilinmez Ortadünya, "ordadoğu," diyordu Hişam
Çolak diliyle, uzayıp kısalıyordu habire gidip döndüğü
Sonsuz yollardan. Tırnakları, adımlardan mı yoldan mı
Çakıllardan mı dikenden mi sözlerden mi gözlerden mi
Öykülerinden mi bilinmez, hiç bilinmez, etine batmıştı.
Ortadoğu. Dünyasına şey dercesine unutuluvermiş ve
Belirmezdi artık dille sözün akışla gözün didiştiği şey.

Götürün sözcükleri açıverin ayağları ucuna açıverin
Sevdalarla parçalanıp da sevdalarla bilişenler adına.

(47)

Ölünecek dize midir şu dize?

Gidilir uyak mıdır şu Mısr?

(48)

Güzel hain kapkara gri düşünceler: Karga.
Eski bir öykünün düğümünü çözerken
Yakalanıyor. Yakalayan, korkuluktur.

Karga yakalandıkça, öykü düğümlenmeyi
Sürdürür.

(49)

Bu kitabı okuyan, söylediklerimi duyan,
Seninle çok işimiz var, beri gel.

Vakit, dar.

Vakit, zamanın bir şeyi olarak bize uygun
Görünüyor. Süreçten koparılıp sarsılıyor
Yakalarından. Ve zehr ile perde adına
Örtünüyor kendisini ut ile aşklar.

Vakit, dar.

İn gövdenden aşağıya, sondan başla kitaba.

Vakit çünkü dar.

(50)

Sen, günlerin bir şeylere böldüğü
İzmaritlerin ölüm ağzıyla biraz
Sınırlarda varoluşun yıkıntı ânı
Yıkılış zamanının ince günlüğü
Sekte! Kalbüzerinden yamalar
Mor kadife yırtıkları topluyordum
Ortadoğu üzerinden git doğru

Bölükpörçük bir şeylerin örüldüğü
Uzakların yakınların sustuğu yaz
Gergeflere bir öykü örüldüğü
Biricik bir sevdanın örtüldüğü
Yıkılış günlerinin ah o ince günlüğü
Gövdenin kara önlüğü korkunç tedrisat
Öğünlerin bendeki paslarını karıyorum
Bitmiyor zift, karanlık bitmiyor, var

Bazı çığlıklarının kimlerde güldüğü
Umursamaz sardunyalar kumla suyla
Kaçtığı bir dokuz dört dokuz kuşları
Yıkım zamanlarının ince günlüğü
İlk sevdanın uzaklaştıkça büyüdüğü
Ve mektupsuzdur ve suskunluğunu
Derliyorum, yazık, var

Ona yazdıklarının şöyle böyle öldüğü
Kesin değil, yazıktır bendeki Doğu
Küçücük ayak izlerinden postallarına
Yatak ordularına senin ipek omuzlarına
Dışarda bir satıcı vaveylayla geçerken
Zaman, üç beş şeyin ince günlüğü
Kesin değil, yazık diye bölündüğü
Uzanıp yaklaşıyor yakışıyordum sana.
Gene.

(51)

Kimdi o adamlar, o kadınlar kimdi? Gündüzün
Neva, akşamları Sûzinak idiler. Yücelerden sevda
İnceltmiş, ölümlerden nice yağmur dökmüşler.
Ben de senin için kötü şarkı, kötü şiir olaydım.
Uykulara düşerken anlar gibi olduğun şeyler.
Yiten, hatırlanmayan şeyler olaydım. Kimdiler?
Bin düş gördüğünü sandın, birisi bile yok.
Kimseler yok çıktığın kalabalık yürüyüşte.

Kimdi o kadınlar, o adamlar kimdi? Şarkı mıydı?
Olaydım kâş ile olamam asla arasında ne yetiniş.
Kara geceyle ak gün arasında gezdim diyen sarkaç.
Ağladım. Acı çektim. Yaşlandım. Birazcık Hicaz.
Berna'nın kadınları kedi, İsmail'se resmedenin resmi.
Kalkıp giderim dedim de taşra, gitgide basık tavan.
O zaman doğuruyordu yeniden beni, resmedenin resmi.
Sormalara canım vardı, yanıtlarla yaşadım da öldüm de.
Kimdi o sorular? O ünlemler kimdi? Neredeler?
Ay ışığı işçileri nerede, güneş kâhyaları nerede?
Evlerde, evlerde, kendimize o utangaç dönüşlerde.

Zaman gibi olabilen tek şeydiler: Sana şarkı olaydım.

(52)

Bir kumrunun Kırmızı Yüzyıl kaynaklarından
Aktardığına göre, içinde dizeler gizlenen saydam
Bir tas, dizeler suyla sıralansın diye, Kırmızı
Denize savrulmuştu. Şimdi belki de kurur durur.
Bu yüzden, soluklar ile denizin ilişkisi,
Kanatlar ile bulutların ilişkisi, doğrudur.
Yüzgeçler ile merceklerin ilişkisi,
Ayaklar ile hartaların ilişkisi, Doğudur.
Bunların hepsinin birbiriyle ilişkisi,
Durduğumuz şu yerde şiire düşmektedir.

Kızların da oğlanların da ve kadınların da
Erkeklerin de, derilerine -derin- çizilmiş
Unutulmaz tüy desenleri, aşk ile kösnüyü
Anlatan uzun kısa romanlardır, demiştim.
Sevda, bunlar savrulan dizelerdir sanıyor.
Güneşin Batmam burcuna girdiği bir akşam,
Sevda'nın omuzlarında küçük kızıl ışıltılar,
Ter derecikleri ve ıssız sırça yollar yolaklar
Görmüştüm. Dudaklarımda sıcak ıslıklar.

Haydar'ın her sözü şiirdi, derler. Ah, küçük
Kumkuması gözlerinin ve göz erimim uzadıkça
Uzuyordu. Dar olduğundan sızlandığımız dünya,
Koyuldukça koyulaşan bir bakışa sığıyor. Bu işte.
Anlatmaya kalkışsam, nakkaş boynumu tutar.
Yürümeye kalksam, Nasuh'un menzili şaşar.
Sevişmeye yeltensem, saçımda gazeller tüter.
Kırmızı Deniz dizelerinde bütün bunlar var.

Şaşkın mimarın çizdiği her ev gök baskınına
Uğramıştı. Ondan ötürüymüş martılar.
Sevdiklerimin tırnakları kalmıştır kayalarda.
Sezdiklerimizin kanıyla terlemiştir kayalıklar.
Hanelerse yemin ederim artık bulut barınağı.
  Nakaratın dehlizleri eskidir. Üç ölçü uyak,
  Bir endaze kasideye yete de bilir. Amma,
  İçinde kelebek eskileri uçuşan bir sandık
  Yalnızca iki elle kapatılabilir. Ne malum,
  Boğça da hançer de bir kadındadır, aynı,
  Ve hanenin çatısına gizlendikçe, o erkektir.

Oyun budur. Gözyaşları aktıkça yanıyor mendil.
O yüzden, ibrişime teşekkürler etmişimdir. Budur.
Sakin çeşmelerinden kucaklardım kendisini hırpalayan
Irmağı. İse de, artı budur, eski budur, bölü. Ölü bölü
Ten, ölü bölü çehre, ölü bölü gecelerdir bu. Bunlardır.
  Zahire olarak şiir, yazın derle, kışa sakla. Bozuk
  Çıkanları bile beni nasıl ürpertmiştir. O zaman
  Demiştim ki, dalınmaz denizine senin, yazılmaz
  Ki nasılı olsun, gövdede son can olarak birikir.

Kumru gömüsü, nâçâr, denizdedir. Yarı Doğu.

(53)

Yaptığımız her şey, düşlerimiz eksik kalmasın diye.
Sürsün diye. Kesildiğinde de bir aradır o. Bir ara.
Bildiğin ışıklar sönecek ve bizim ışıklarımız birazdan
Başlayacaktır. Çocuklar nefeslerini tutacak, büyükler
Ayak değiştirecek. Piyano pedalında ayak değişir Madam.
"Madam, son günlerde hep aynı romans, nedir bu?"
İşgal edildik de ondan efendim. Artık sizin istediğinizi
Çalamıyorum. Çalmak istediğim son şeyi, en son şeyi
Tekrarlamakla yetineceğim. Bis'e düşmanım en azından.

Birbirimiz dillerini duyamaz olduk, çün bilemez olduk.
Sesimiz parçalandı düne bugüne. Ki kendi sesimizi de
Anlamaz olduk. Düşlerimizi hiç anımsayamıyoruz artık.
Gördüğümüz anda yok oluyor hepsi. Gece aydınlığına
Bak da anlat. Yorumlayan birileri çıkacak belki.
"Hayat böyledir işte, niye üzülürsünüz bilmem."
Hayat öyle değildir işte, benmadam ve madamben,
Bir evin kapısı hiç umulmaz bir saatte çalmıyorsa,
Sabah kahvaltısında hiç sanılmaz birisini görüyorsan,
Gazetelerde, gazetelerde canım, hiç şaşılmaz eleman
İlanları, kayıp ilanları ya da, iyi ya, kendini yakalarsan,
Hayat o bildiğin değildir Madam. Karı Doğu, kara Doğu.

İtirafen tebliğ olunur: Odur da. Titreşir ışıkları birazdan.

(54)

"Digenis" için...

"Cevizde görmelisin kendini," diyordu Gavril.
1950'lerde, Üzerlik Sokağı, nümero 35. Yukarıda
Pavlonya ve Begonya Sokakları var. İnsan yaşıyor.
Aşağda Güneşlibahçe. Denizden alındığı söylenir.
Gavril'se, mor ispirto ile gomalak arasında, gomalak-
Tan ziyade ispirtoya yakın duruyor. Kolları ve omuzları
Kaç yıldır kumral bir adamdı. Öykü içindeki öyküyü bilir mi?
Sokaklar küçülmüştü. Sokaklar küçüle küçüle bitmek üzre.
Çıktım kıyılara. Ceviz, belirdi belirecek. Bekliyoruz. Gavril,
Nezim ve ben. Parlıyordu yavaş da yavaş. Yeşilcene ebruli
Yüzüyle kaplanıyordu. "Bu dalgınlık, ah bu mâlihulyâ,.
Götürmez mi beni eski semtime!" Ceviz, küskündü bize.

Ürer idi ve ayna idi oysa. Gavril, tahta üzerinde çalışıyordu.
Cila uzak, cila yakın. Menekşerenk ispirto damlayıp didiniyor.
Pomza taşı parçalanıyordu hızla. Tuz tuz tanesi. Toz toz beyazı
Pomza, görene dek Gavril'in resmini, küçülüp bitiyor sokakla.
"Annemden kalan tek şey," demişti Gavril, "işte görüyorsun,
Karşımda. İncili Meryem. Zincirleri askı olsun için değil de
Bizi aşka bağlasın için. Nazarlığın rengi, başındaki ayla ile
Çarpışıp yenilip siniyor kollarına. Put. Put, öyle mi? Kilise
Kokusundaki kut". Hayatım bitene dek yanılacağım, belli.

Gavril çay istedi. Oturdu biraz, ara. Cevizi derinden gözetledi
Ve kalbini biraz onardı. Kalkıp hırsla sürdürdü işini: Gomalak,
Pamuk, tülbent, pomza. Hepsinin ardından tutkuyla koşuyor,
Ceviz hepimize gülümsesin diye. Yalnızca bunun içindi yaşam.
Kolları da bu yüzdendi ve kumraldı ve uçuyordu
omuzlarından
Uzak mı uzak ülkeler, Gavril'in. Telekleri ölümlere düşesiye.
Yarı Doğu, yara Doğu. Sarı.

Kenar mahallelerin çayı çabuk biter. Sarnıç sularının suskunluğu
Eklenir fakat ona. Sarı sepetler, ak çarşaflar, garip ölüm yumak-
ları
Da eklenebilir. Ben sarhoş değilim, eklenebilir. 1924 de
eklenebilir.
Rıhtımda göç bekleyen tekneler de. Gavril ile benim
sessizliğimiz de
Eklenebilir. Gavril, cevizden cicos. Bakarım, bir ivme, gün
ışığının
Küçük bir değişimiyle her şeyi birbirine kavuşturur. O zaman,
Cevizin yüzünde görünüyorsundur. Gavril de kendisine göç
etmiştir
Ve konuşur: "Şimdi, elado kali, şimdi cevizde görünüyorsun
Çaya
karışan
Şeker. Suya karışan tuz. Cevize karışan çehre. Bana bile karışan
yüz"

Anekdotlar... Sözlüğü zorlayıp onun da kendisi olabiliyor.
Işıklar da güneşi zorlayıp ışığın kendisi olabiliyordu. Ay,
Civanyan Efendiyi güç durumda bırakıyor. Mustafa Düzgün,
Ebru satmıyordu. Yasak. Armağanı, yalnızlıktı. Yalnızızdı,
Çünkü birlikteydik. Paylaşılmaz gömülerin en görkemlisi.
Prokopios yazmasaydı, olmayacaktı anekdotlar. Gavril
Yaşamasa, görünmeyecekti ceviz. An-, "yok", ekdotos,
"Basılmamış" diyordu. Ellerindeki ispirtoyla gomalaka
Bakaraktan Gavril. "Ben cevisi aynatmazsam, onda beni
Kim görebilir?" Sara ve Doğu.

(55)

Çarşının çocuğu, iskelenin kardeşi. Eve dönünceye
Bütün resimleri durduran, donduran, kemikli vişne.
Çorban hiç soğumazdı. Ekmeğin sabah akşam hep taze.
Ay ile güneşi paylaşıyorsun ya uzaklardan gelenlerle.
Birisi de çıkıp el verse, çarşının oğlu, iskeleler çapkını,
Ay hep dolun, gün de sarı ve yalındı burada, Kadıköy'de.
(Karşıyı bilmem ama, Kadıköy'ün Ortadoğuya başkent
Olduğunu söylüyorlardı. Söylemiyorlardı da ben sezdim
İdi dudaklarından. Söven seven mırıldanan kırmızı sârî.)

Ben burada sekiz on güzlük öyküler koştursam kim ne der.
Oyuncaklarım, deniz. Oyuncaklarım, tahta kibrit kutuları,
Boşalmış makaralar, paslanan tel, sokak musluğunun sarı
Akarı, eski gastelerden gemiler, yazlar kışlar yokuş aşağı.
(Ne güzel cam diye peylenip saklanmış buz aynaları.
Ben eve dönünceye yüz bin kırk yedi yüz damla eriyor.
Madam Pupul, çiçeklerinizi bugün de ben sulayayım...
- Olur
Kahveci Yahya: Nargileler bu sabah da benden tütsün.
- Olur.
Olur, çünkü bütün çarşıların çocuğusun sen. Doğurduğu.)

İskelenin kardeşi ve bütün teknelerin tayfası, akıntıların
Genciken yaşlanmış yoldaşı, bir öğle vakti uyuyordu da,
Dam başına çökmüştü düşten. Horasan kireci, ot eskileri,
İnce tahtalar, çırpıntılarla yağmıştı göğsüne. Çıkılıp da
Alman Haydarpaşa'sına bakılacak dam bitti. Kurudu dam
Korukları, vay bana, dam bitti. Uzaklarda aradığım mavi
Bir yüzle, dam bitti. Akşamın tayfası, ben, bittim.
(Zaharof'ta Uzak gemiler olurdu. Çarşıda durup
Kaldım ben. İskeleme kimseler bağlanmadı.
Sen benim bütün denizlerimden derin, düşeğen.
Usanmadım senden.)

(56)

Duygular cenneti, iki sokak aşağıda. Haşhaş ile
Gelincik arasında. Sahlep ile orkide arasındadır.

Kimi şeyler sezmek için genç, sanmaya yaşlısın.

Kâğıdın hangi yüzüsün? Yazıldın mı, yazılmakta
Olan mısın? İkisinde de yaşamış olabilirdin ama
İkisinde de ölemezsin. Anla.

(57)

Ejderhan var mıydı? Vâr ise, sevmiş miydin
Ejderhanı Ebu Muslim? İki ırmak arasında.

(58)

Ateş gecikmez buralarda. Mihmandarım. O iki sözcüğü
Karnımdan, kollarımdan, bacaklarımdan, yüzümden
Biliyorum. Ateş gecikmez. Bir gün, sessizliğin her yere
Egemen olacağı bir gün, çığlıklarımdan biliyorum onu.

Bana öyle tarihçeler anlattı ki, tarihlerimizden uzun.

Dedim ki, gecikmez. Beni yanmayanlardan sorma.
Dediler ki, o da şaşkın bin mihmandarın bir ökesiydi.

(59)

Biz dünyaya çok sert çakıldık baba. Fakat mıhlara
Pas vuran suyuzdur da. Güz, gözyaşıyla alınmış bütün
Mevzilerinden cayıp kaçsa da, huydur, biz oralardayız.
Yaralıyız yağmur cümle yaramızı bağışlar sağaltırsa da.
Suyuz. Kim bilir kaç mevsim kaç fırtına yolumuzu yanıltır.
Biraz ve derin. Sonra güncelerimizi dönülmez zamanlarla
Sarartan o garip devrim, şimdi şakaklarımızda ağaran
Bir tek saç telinin sesidir. Kakışımlıdır. Ama caymayacaktır.
Sulara ark olmuş topraklarda bir koyak sellerden cayamaz.

Bana tarihini soran kâğıtlara ben ne diyeyim. Ona akasyayla
Atkestanesinin deliliğini anlatırdım. Birisi kahverengi fasulya,
İkincisi yeşil kahve topçuklarıyla üremeye yarışıyordu, deliler.
Çün mevsim dönümleri unutturmaz insana, dönülemeyecek
nedir.
Bizi bu dünyaya çok sert vurdular baba. Oysa mıhlara pas
İdik. Seslere aks idik. Sözlere yansı. Adımlara ayağ idik,
ayaklara
Adım. Yürümeye sefer. Seferlere menzil. Menzillere kısrak.

İnkâr benzini ve boynunu solduracaktır baba. Biz bu dünyaya
Çok sert çakılmıştık. Ve kendi sefil günlerinde bizi soldurmaya
Yönelen bu dünya caydıramayacaktır asla. Caydıramaz asla.
Yakalandığımız küçücek evlerden tutuklanacağımız sokak-
lara.

(60)

"İmdi gel isyanumuz yâd idelüm" son annem öldü, biliyorum.
Baharlar adıyla yaşayıp sonuncu güz adıyla gömülmüştü. Çöp
Kutusunu kapatıyor patrik. Ellerini bilinmeyen bir suyla
yıkıyor
Ve dua seslerini indiriyor boynuna. Heceler, unuttuğu takılar.
Belleği de unutulmuş takılardadır onun. Soğuk ama soylu altın,
Arıtılmamış göğüsleriyle erden kızlar, batında uzunca adalar
Taşıdığın bilmiyor. Ağzının büyüdüğünü de bilmiyor dualarla.
Dudaklarının portakal çiçekleriyle kabardığını da bilmiyor.
Ayak
Larının küçük öpücüklerle bir ülke gibi büyüdüğünü biliyor.
O yüzden son sayfasını susmaya ayırıyordu seyahatnameler.
Açıklayabildiğim son şeydeki giz budur. Kanatları
kalçalarına
Kapanan kız, saklayageldiğim keman, bilinen en eski ezgi-
lerin
Suyunda yıkanıp boğuluyor. Leşten doğan! Leşe dön usunla.

Kabul ediyorum ıssızlığımı bir in olarak. Doğ yeniden.

Ve başkaların aramaya gidiyorum. Orda doğ.

(61)

Bir şeyin varoluşu
Kendiliğinden.

Diyordu, ara. Ara.

"Kenar kelimelerinden kıyı sözcüklerinden
Kenar şarkıları kıyı ezgileri derliyorum"

"Bu kitabı okuyan, söylediklerimi duyan,
Seninle çok işimiz var, beri gel

Vakit dar.

İn gövdenden aşağıya, sondan başla kitaba

Vakit çünkü dar."

Hulki Aktunç *Firak*'ta yedi şiir kitabını
–ki, *dünyaya eklediği gül, okşadığı dönülmez zaman*'dır
birbirine kavuşturuyor.

Tapdi Edebiyat Yayınları

TÜRKİYE COĞ OLMASIN!
(0 212) 511 10 27